

اللَّهُ

**AMENTÜ BİLLAHİ
VE MELAIKETÜHÜ**

Naif GÜNAŞAN
Bitlis - Hizan

2017 Cilt - 13

“Şüphesiz ki Ben Allah’ım benden başka hiçbir ilah yoktur.” (Tâ-hâ, 14)

AMENTÜ BİLLAHİ

- BU KİTAP'TA

İMANIN ŞARTLARINDAN OLAN

1—“ **AMENTÜ -- BİLLAHİ,**” (Biz Allah-u Teâlâ’yı ne kadar tanıyoruz) kendimizi sınav edelim. Ben ALLAH TEÂLÂ’yı çok seviyorum demekle oluyormu/ ben **ALLAH TEÂLÂ’dan** çok korkuyorum demekle oluyor mu? Ayrıca **KELİME-İ ŞAHADETİ** anlamak için çok detaylı araştırılıp sizlere sunulmuştur. **ALLAH TEÂLÂ’yı** tanımak ve dinimizi bilinçli yaşamak için Her müslümanın mutlaka ve mutlaka okuması gerekir.

2—“**V E L M E L A İ K E T Ü H Ü** “

Her müslümanın diğer kitapları okunması gerektiği gibi bunun da kesinlikle okuması gereken ilim dolu bir mübarek kitaptır, “ **Amentü Billahi, Velmelaiketühü,** konuları çok detaylı olarak araştırılıp bilginize sunulmuştur. Bu iki konuyla ilgili istediğiniz bilgiyi bu kitapta bulursunuz.

HİZAN—BİTLİS

NAİF GÜNAŞAN

**Büüksün Rabbim Büüksün hem de tek ilâh tek büyük.
Büükler yanında kalır çok, çok minik çok, çok küçük**

“Şüphesiz ki Ben Allah’ım benden başka hiçbir ilah yoktur.” (Tâ-hâ, ayet: 14)

A M E N T Ü B İ L L A H İ

Konuya bir Ayetle başlayalım.

“ Ey iman edenler, Allah’a, Peygamberine, Peygamberine indirdiği kitaba da iman edin! Kim Allah’a, meleklerine, kitaplarına, Peygamberlerine ve ahiret gününe inanmazsa, pek derin bir sapıklığa saplanıp gitmiştir.” (Nisâ Süresi Ayet 136)

Hız. Ömer’den (r.a.) rivayetle: Hadis No: 3093

İman, Allah’a Meleklerine, kitaplarına, Peygamberlerine, inanmandır. Cennet’e Cehennem’e amellerin tartılacağına, öldükten sonra dirilişe inanmandır. Hayrı ile şerri ile kadere inanmandır.” (Beyhaki’nin Şi’bü’l- İman’ından ve Cemîü’s-Sağîr 2/784)

İmanın esasları altıdır ve “ **Amentü** “cümlesinde toplanmıştır.

Amentü Billahi, ve Melaiketuhu ve kutübühi ve Resulihi velyavmil ahiri ve bilkaderi hayrihi ve şerrihi minellahi Teala velbah’sü ba’del mevtü hakkın eşhedü enla ilahe illellah ve eşhedü enne muhammeden abduhu ve resulüh-ü

Açıklaması:

Ben, Allahü Teala'ya, meleklerine kitaplarına peygamberlerine, ahi ret gününe, kaderin hayrı da, şerri de Allah'tan olduğuna inandım.

Öldükten sonra dirilmek haktır. Şu haki katı gözümle görür gibi bilirim ki, Allah'tan başka hiçbir İlah yoktur. yine şu haki katı gözümle görür gibi bilirim ki Muhammed onun kulu ve Resulüdür.

Türkiye Diyanet vakfı İslam ansiklopedisinin 21/214 şöyle demektedir Kur'ân' da sabit olup. Sahih hadislerde de açıklanan iman esasları sadece yaygınlık kazanan altı unsurdan ibaret değildir.

Dinden olduğu kesin biçimde kanıtlanan itikadi, âmeli ve ahlâki bütün hükümlere inanmak farz, helal ve haram olduğunu tastik etmekte de mümin olmanın şartıdır.

(Bu gerçeğe ekleyecek hiç bir şey yoktur.)

Yüce Allah buyuruyor.

“ Ve en güzel olan “ İslam” inancını tastik ederse. Biz onu en kolay olana muvaffak kılacağız.

Fakat kim bir cimrilik eder ve Allah'a ihtiyacı olmadığını iddia eder. ve en güzel olan “İslam” akidesini yalanlarsa. Biz onu en zor olana sürükleriz.” (Leyl Süresi Ayet: 6-10)

Kat'iyen bil ki: Hilkatın en yüksek gayesi ve fitratın en yüce neticesi iman-ı bilahtır. Ve insanıyetin en âli mertebesi ve beşeriyetin en büyük makamı iman-ı billah içindeki marifetullahtır. (Bediüzzaman Said Nursi)

İ M A N

Yüce Allah'ı Teâlâ buyuruyor.

“ Ey iman edenler. Allah'a Peygamberine (Allah'ın) Peygamberine indirdiği kur'an'a daha önce indirdiği kitaplara olan inancınız da sabit edin. Kim Allah'ı meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkar ederse muhakkak ki doğru yoldan uzak bir sapıklığa düşmüştür.” (Nisa, ayet:136)

İman ve Amel :

Hz. Peygamberin'in Allah Teâlâ'dan getirdiği dini hükümlerin; haber verdiği **“gerçeklerin tamamına inanıp tereddütsüz kabul etmeye iman,”** bunların bilinçli olarak hayata geçilmesine de **“ amel “** denilmektedir.

Kur'ân-ı Kerim'in bir çok ayetinde iman ile amelın birlikte zikredilmesi, iman ile amel arasında sıkı bir bağ bulunduğunu göstermektedir. **“ Zira iman etmeden yapılan bir amel makbul olmadığı gibi, amel olmadan da yalnız iman**

etmiş olarak olgun bir mü'min için yeterli değildir.” Çünkü : “ **amel imanın** “ bir göstergesidir.

Mü'minin kalbindeki iman nurunun hayat boyunca parlaması, inancın gereği olan ibadetlerini eksiksiz yerine getirmesine ve güzel ahlak sahibi olmasına bağlıdır.

Ebu Derda rivayet ediyor : Hadis no: 4320

“İmanın zirvesi şu dört haslettir. Allah'ın hükmüne karşı sabr etmek, kadere rıza göstermek, tevekülde samimi olmak, Allah'a teslim olmak.” (Ebu Nuaymi'nin Hilye'sinden ve C. Sağır .3/1019

Başka bir hadiste ise, Abbas (r.a.) rivayet ediyor. Hadis No: 4309

“Allah'ı Rab, islamı din, Muhammed'i Resul olarak kabul eden, imanın tadını almıştır,” (Deylemi'nin Müsned'ül Firdevsinden. C. Sağır C.3. S.1018)

1- Kur'ân-ı Kerim' de iman kavramı 800 den fazla yerde geçer.

2- Ehli sünnet kelmacılarına göre imanın esası kalbin tastikinden ibarettir.

Çünkü gerek ayet ve hadislerde iman dilin ikrarına değil kalbin tastikine bağlanmıştır.

İmanın Üstünlüğü

Übade bin Samit' (r.a.) den rivayetle: Hadis No: 1243)

“ İmanın en üstünü nerede olursan ol, Allah'ın senin yanında olduğunu bilmendir.” (Teberani'nin Kebiri, Ebu Nuaym'in Hiulyesinden ve C. Sağır C.1. S. 346)

Konuyla ilgili Başka bir Hadis:

Muaz bin Enez (r.a.) rivayet ediyor. Hadis no: 1245)

“ İmanın en üstünü, Allah için sevmen, Allah için düşmanlık beslemen, dilini Allah'ın zikri ile meşkul etmen, kendin için istediğin şeyi başkaları için de istemen, kendin için istemediğini onlar için de istememen, ya hayır söylemen veya susmandır.” (Teberani'nin Kebirin'den C.Sağır C. 1/347)

Yine konuyla ilgili bir hadis

Umeyr el Laysi (r.a.) rivayet ediyor. Hadis No:

“ İmanın en üstünü sabır, cömertlik ve hoş görülü olmaktır.”

(Deylemi'nin Müsnedü'l firdevs'inden C. Sağır 1/347)

Ebü Hüreyre (r.a.) rivayet ediyor Hadis no: 7795

“ Ümetimin hakkında ancak iman za'fiyetinden korkuyorum.”

(Teberani'nin Evsafi ve Beyhaki'nin Şübü'l İman'ından Ve. C.Sağır C.4. S. 1468)

Bu konuda biraz tefekkür edelim mi?

Konuya tek bir örnek verelim. Ben Ankara'nın en büyük camisine Cuma namazı kılmak için gittim, baktım ki kocaman Cami önündeki açık hava da meydan dolu, dolu müslümanlar naylon hasır üstünde, kağıtlar kartonlar üstünde veya bazısında evinden veya iş yerinden getirdiği halı veya seccade üstünde, ceketinin veya pardüsüsünün üstünde

Cuma namazını kılmak için bekliyorlar.

Yanımdaki arkadaşına dedim ki, biz Camide yer bulup namaz kılamayacağız öyle belli bizde dışarıda kaldık belki dışarıda da yer bulamayız korkusunu yaşıyorum.

Arkadaşım dedi ki, gel, gel camiye girip ondan sonra telaşlan.

Camiye gittik koca camide iki yüz kişi yok iken dışarıda binlerce kişi vardı, arkadaşına dedim ki, bu ne haldir.

Arkadaşım; şöyle dedi, cemattın bir kısmı Cuma namazını kılıp bir an önce kaçmak için dışarıda namaz kılmayı tercih ediyorlar, çünkü dışarıda bir an önce kaçmak çok kolay oluyor. bu nedenle cami'nin içi boş, dışarı ise doludur.

O sırada şöyle düşündüm, bir insan, sinemaya, tiyatroya giderken en ön tarafta oturması için can atar, ayrıca fiyat farkını da verir. maça giderken, ha keza, ziyafetlere, toplantılara, düğünlere giderken en ön tarafta olmasını arzular ve can atar fakat Cuma namazı gibi Mübarek namaza gelince kimse para istemiyor, kimseye torpil yapılmadığı halde yine avam tabakası en arka safları tercih etmek dışında, dışarıda caminin içine bile girmek istemeden dışarıda güneşte ve soğukta namaz kılıyor, hoca selam verir vermez bir an önce Allah Teâlâ'nın huzurundan veya cami mıntıkasından kaçmak için acele eden bir an önce namaz bitmesini heyecanla bekleyen kişilerin iman zayıflığı değil de ya nedir?

Oysa Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir hadisinde,

“Müslümanlar ön safin sevabını bilselerdi ön safta namaza durmak için kendi aralarında kura çekerlerdi. “

Camilerde bazı Müslümanlar öyle acele namaz kılıyor ki, sanki onu atlı kovalıyor.

Ey kardeşim sen Allah'ın huzuruna gidiyorsun, o kaçamak namazın neden, kimin huzurunda olduğunu bilmiyor musun! Bir Hadiste **Allah'la konuşmak istiyorsan namaz kıl**“ sen Allah Teâlâ ile konuşuyorsun , Niçin sıkılıyorsun bu soruyu hiç kendinden sordun mu? Ne büyük gaf işliyoruz. Her iki cihan da da Yüce Allah'u Teâlâ'ya muhtaç olduğumuz halde, Yüce Allahu Teâlâ bunca sayısız nimetler bize lütf ettiği halde biz beş dakika sabır edip ibadetimizi mükemmel yapamıyoruz. Bir normal veya milli maç olunca saatlerce nefes, nefese izliyoruz, veya akşam olunca Tv. kumandasını elimize alıp saatlerce bir keyifle o dizi senin bu dizi benim veya sevdiğimiz poroğramları izliyoruz. Ve bıkmıyoruz neden camide namaz kılınca sıkılıyoruz bir an önce kaçmak istiyoruz neden acaba hiç düşündük

mü? Ve Allah Teâlâ'dan hep öbür dünya için cennet ve bu dünya da da bol nimet ve maddiyat veya sıkışınca bol, bol dua edip ihtiyaçlarımızı arz edip istiyoruz ama, ibadete gelince bazılarımız ibadet ediyoruz, veya ibadeti ikinci, üçüncü plana atmışız, örneğin yaşlanayım, sonra tövbe yaparım, veya emekli olayım sonra ibadete başlarım gibi, sanki elinde senet mi var nasıl o geçersiz planı yaparsın, bazıları ise plana bile almıyor. biraz tefekkür edelim kulluk bumudur, yaptığımızı doğru buluyor muyuz? Sen Allah-ı Seversen Allah'ta seni sever, biz kulluk yapmıyoruz, bu hususta tembeliz, üşengeciz, zayıfız, nankörüz, ayda yılda bir dua ederiz deriz ki, benim duam niçin kabul olmadı, sen onu kendinden sor cevabını kendin ver. Kulluk bumudur, madem ki biz kuluz kulluk görevimizi yapmalıyız kullukta ibadette kusur etmemeliyiz. Nasıl kendinde bu dünya da kendini sigorta yapıyorsun, Emekli olman için Bağ kur'a üye oluyorsun Öbür dünya içinde Allah Teâlâ ile Bağ kur, yoksa öbür dünyanın helak olur

Efendimiz, (s.a.v.) ibr hadisinde ; **Allah'la konuşmak istiyorsan namaz kıl, Allah seninle konuşmasını istiyorsan. Kur'an oku.**" Buyurmuştur.

Ama maalesef biz namaz kılıyoruz, ne dediğimizi bilmiyoruz, bis Kur'ân okuyoruz Rabbimizin ne dediğini de bilmiyoruz, Devlet bize günde beş lire verse, kursa gidin namaz kılarken ne dediğini öğren Kur'an okurken ne okuduğunu öğrendiğine dair Diyanetten belge getirirsen sana ayda 150 lira vereceğiz derse inanın Türkiye de bilinçsiz namaz kılan Kurân okuyan kimse kalmaz, her kes gidip belge alıp getirecek 150 lirayı da alacak, ama Yüce Rabbimiz bize ebedi bir hayat vaad ediyor, cehennemden kurtuluş, cennet intikal vaad ediyor ama biz uyuyoruz, kılımızı kıpırdatmıyoruz ne hazindir, yazık, yazık, yazık.

Yüce Allah Teâlâ Kur'ân-ı Kerim de sık sık, şöyle buyuruyor, ne kadar az düşünüyorsunuz, hiç akıl etmez misiniz, hiç düşünmez misiniz.

Bir bilim adamı şöyle demiş.

Ölüm bizi nerede bulacağı belli değil,
En iyisi biz onu her yerde bekleyelim. (Montaigne)

Bekleyelim ama, boşuna beklemeyelim, ölüm gelmeden önce ölüm'e hazırlıklı olalım. Nasıl bir ilden diğer bir ile, kısa bir yolculuk için gitmek istediğimizde hazırlıklı olarak gidiyorsak, üstümüzü valizimizi, paramızı, varsa gözlüğümüzü, telefonumuzu ve diğer ihtiyaçlarımızı / aksesuarlarımızı yanımıza alıp gidiyorsak, ölüme de bu uzun yolculuğa da, aynı şekil de hazırlıklı olalım ve hazırlıklı gidelim. Hiçbir hazırlığın yoksa elini kolunu sallaya salaya, cennete gideceğimizi mi zan ediyoruz. Bu konuyu oldukça ciddiye alalım.

Kelime-i şahadet-le hacı'mızla, namazımızla, zekat ve orucumuzla, dualarımızla, zikirlerimizle, sadaka ve tüm iyiliklerimizle, anne baba komşu, eş ve tüm kul haklarına riayet edelim ve tedbir alalım yani Allah Teâlâ'nın emir buyurdıkları, Peygamber Efendimizin de tasfiye ettiği şeyleri aynen yapalım yasakladığı şeylerden de kesinlikle uzak kalalım ve öylece O'nun huzuruna gidelim.

Yoksa, ölüm sonrası elimiz defterimiz boş olursa ahiret hayatımız felc olur. Ne yüzle Allah'ın ve Peygamberin huzuruna çıkacağız, tutulacak bir tarafımız olmasa ne yapacağız biraz değil çokça tefekkür edelim.

Bu nedenlerle,

Ergenlik çağına gelmiş, akli olan her erkek ve kadına ilk önce farz olan, Allah'ı bilmek ve O'na inanmaktır. O'nu tanımak ve tanıtmaktır. O'nun tüm emirlerine uymaktır.

Hatta çocuk ilk önceleri nasıl anne babayı diğer akrabaları ve arkadaşlarını tanıma ya veya tanıtılmaya çalışıyorlarsa o yaşlarda Allah'ı tanıtılması ve bilmesi gerekir. Bunu unutmamalım ki, İmam'ı A'zam olan Numan Hazretleri altı yaşındayken Kur'an-ı Kerimi hatım etmiş ve hafız-ı Kur'an olmuştur.

Bu nedenle, çocuklarımızı çok iyi yetiştirelim temelini kuvvetli atalım. nasıl bir binanın temeli kuvvetli atılıyorsa ona radyan temel deniliyorsa ve o temel üzerinde on beş yirmi kat ve daha fazla bina yapılıyorsa, olabilecek yedi ve sekiz hatta dokuz ölçekli deprem o binalara etki etmiyorsa, bunun yanında radyan temel olmayan diğer binalar beş veya altı ölçekli depreme dayanmadan yıkılıyorlar ise, ilim bilgi temeli olmayan bir kişide ufak bir depremde hemen yıkılı verir, çünkü temeli yoktur, dini bilgisi zayıftır, süt üstündeki çok cılız bir kaymağa benzer. biz çocuklarımızı hep dünyalık, hep dünyalık olarak yetiştiriyoruz, ne olursunuz biraz da Allah için Dini bilgi öğrettirin, bir kişinin gerçek dini bilgiye sahip ise o kişi den, hırsızlık, adam öldürme, zina, rüşvet, haksızlık, anne babaya isyan evde huzursuzluk eş'e hakaret komşuya eziyet dışarıda ahlaksızlık verhasil Allah'ın rızası olmayan hiçbir kötülük beklenmez.

Şiir kitabımdan yalnız bir dördlük okuyalım mı?

Tüm teferruat esasları sağlam temeller üzerine kurulur,
Dallar, budaklar ve gövdeler kökler üzerine tutulur,
Tüm köprüler ve binalar sağlam temel üzerine kurulur,
Dinin temelini çok sağlam at, aksi halde küçük bir depremde yıkılırsın.

İman, icmali ve tafsili olmak üzere iki kısma ayrılır:

1-- İcmali İman: iman edilecek şeylere kısaca ve toptan inanmaktır. Kelime-i Tevhid veya Kelime-i Şehadeti diliyle söyleyip kalbiyle beyniyle de tasdik eden yani gönülden tam inanan / onaylayan kimse kısaca toptan iman etmiş olur.

2- **Tafsili İman:** buda iman edilecek şeylerin her birine ayrı, ayrı inanmaktır. **Allah’a Meleklerine, kitaplarına, Peygamberlerine, ahiret gününe, öldükten sonra dirilmeye, cennet ve cehennem’e kaza ve kadere,** ayrı, ayrı inanma bölümüne girer.

İmanda esas olan kalp ile tasdiktir. Bir kimse Allah’ı ve O’nun Peygamberi vasıtasıyla göndermiş olduğu şeyleri kalbiyle tasdik eder, doğru olduğuna yürekten inanırsa, Müslüman olur. Uygularsa tatbik ederse Mü’min olur.

Kısacası “ İman, dil ile ikrar kalp ve beyin ile tasdiktir.” Esasen kalbinde tasdik bulunan kimse Allah katında m Müslüman dır.

O halde imanın rüknü, kalp ile tasdiktir. Bunun içindir ki, kalbinde şüphe ve tereddüdü bulunan kimse, Kelime-i şahadet-i dil ile ikrar edip söylerse bile, kalbi ve beyni tas tik etmediği için Allah katında müslüman değildir.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Ey Muhammed! Bedeviler “ iman ettik” dediler. De ki: Siz iman etmediniz, ama biz müslüman gözüktük deyin. İnanç henüz gönlünüze yerleşmemiştir. Eğer Allah’a ve Peygamberine itaat ederseniz, Allah yaptıklarınızdan bir şey eksiltmez. Çünkü Allah bağışlar, çok merhamet eder.

(Hucurat süresi Ayet: 14

İnsanların büyük bir kısmı imanlı olduğunu idda eder, oysa bakın Yüce Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Sen ne kadar yürekten istersen iste insanların çoğu inanmazlar.” (Yusuf Süresi Ayet:3)

İman tahkiki ve taklidi veya icmali ve tafsili olmak üzere iki kısma ayrılır.

1--Müslümanların büyük bir kısmı taklidi ve icmali imana sahiptir.

2--Tafsili ve tahkiki imana sahip olanlar azınlıktadır. Yukarıdaki ayetin mealinden anlaşılıyor ki geçerli olan tahkiki ve tafsili imandır. (Zübdetül Akaid S. 18)

Peygamber Efendimiz bir Hadisinde şöyle buyurmuştur.

“Sizin davranışınıza bakıp da Müslümanlığa özenen kimseler yoksa imanınızı gözden geçiriniz.”

İman etmek kolay, onu korumak zordur.

Evet iman etmek kolay ama onu korumak zordur. Ebedi saadete ermek için kişinin son nefesine kadar imanını artırarak koruması ve çok dikkat etmesi gerekir.

İtikadımız odur ki; İman dille söylemek, kalp den bilmek tasdik etmek onaylamak ve esaslara göre amel etmektir.

İman : Taatla (ibadetle) artar; isyanla da eksilir.

İman : Bilgi ile kuvvetlenir; cehaletle de zayıflar.

İman : Yüce Hakkın verdiği başarı ile de, yerinde sabit kalır.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Onlar ki, iman ettiler; inen ayetler, onların imanlarını artırmıştır. bu durumu, biri diğerine müjde vererek sevindirir.” (Ayet: 9/124)

Bir şeyin artması caiz olduğuna göre; o şeyin azalması da caiz olur.

Konuyla ilgili başka bir ayette:

“Allah’ın ayetleri onlara okunduğu zaman, imanlarını artırır.” (Ayet 8/2)

*

İman kaç çeşittir:

- 1- **Mâsum İman** : Peygamberlerin (a.s.) imanlarıdır.
- 2- **Metbü İman** : Bu çocukların imanıdır. Baba ve anneye tabi olmak sebebiyle.
- 3- **Makbul İman** : Müminlerin imanıdır.
- 4- **Mevkuf İman** : Münafıkların imanıdır.
- 5- **Merdüd İman** : Ye’s İmanıdır. Fir’avununların imanı gibi

İman’ının şartları ve esasları :

Akâid ve usül kelim kitaplarında diyor ki, imanın beş şartı vardır.

1- **İmanın bulunması şartı** : Bu Resulüllah (s.a.v) sabit olan mütevatir haberlerdir.

2- **İman’ının vücub şartı** : Cumhurun kavmine göre âkil ve baliğ olmaktır.

3- **İman’ın sahih olma şartı**: Bu da âkil ve idrak anlayışdır.

4- **İman’ın kabul şartı** : Can boğaza gelmeden öncedir.

5- **İman’ın devam şartı** : Dilin kalbin ve erkanın imanı gideren şeylerden boş ve uzak olmasıdır.

Bir başka ifade de ise : İmanın sekiz şartı vardır, denilmiştir bunlar:

- 1-, **Allah’tan korkmak.**
- 2- **Âkil olma,**
- 3- **Gaybe iman etmiş olmak,**
- 4- **Gaybı Cenab-ı Allah’tan bilmek.**
- 5- **Hellalları helal bilmek,**

- 6- Haramları haram bilmek,
- 7- Azabdan korkmak,
- 8- Baliğ olmak.

İman'nın dört kapısı vardır.

- 1- **İşitmek**, (Esastan, bilinçli olarak duymak.)
- 2- **Anlamak** , (Bilinçli olarak kavramak,)
- 3- **Kabul etmek** , (Kalbiyle, diliyle, beyniyle tastik etmek. / onaylamak)
- 4- **Ve Amel etmek**, Uygulamak, tatbik etmek,)

Bir müslüman kardeşin sana sorarsa, Sen iman'da mısın, yoksa iman sendendir. Deseler şöyle cevap ver.

Dersin ki, Ben İmanlıyım. Ve İman benimledir, İman benim sıfatımdır. Çok Şükür Allah Teâlâ'ya ben mü'minim.

Biri sorarsa : Müslümanmısınız, sakın. “ İnşallah müslümanım demeyiniz.” Çünkü bu inşallah sözü muallakta kalır yani inşallah yarın gelirim veya, inşallah bu işi yarın yaparım gibi muallak bir temenidir. Kesin olarak şöyle söyleyiniz” Elhemdülillah ben müslümanım deyiniz.”

Ne zamandan beri sen Müslümansın diye bir soru sorsalar şöyle cevaplırsın.

Mis'âk (sözleşme) gününden beri, Misâk bir ahddir, sözdür, Allah Teâlâ ruhları yarattı ve onlara hitab edip.

“ Ben sizin Rabbiniz değimliyim? “ buyurdu. Hepsi “ Evet sen bizim Rabbimiz yaratıcımız ve rızık vericimizsin dediler. (Riyad-ün Nâsihin Sayfa. 82.87)

Kelime-i Tevhid ve kelime-i Şahadet.

Kelime-i Tevhid:

1- İman esaslarının özünü ifade eden cümle için kullanılan bir tabir.

2- Tevhîd, birleme, birleştirme, bir olduğunu kabul etme ve birliğine inanma demektir. Dini terim olarak; Allah'tan başka ilah olmadığına inanmak ve O'ndan başka Rab ve Ma'bud tanımamaktır. İşte “ **Allah 'tan başka ilâh yoktur. Muhammed O'nun Rasûlüdür.**” Anlamına gelen “ **Lâ ilâhe illallah Muhamedûn Rasûlüllah**” sözüne “ **Kelime-i Tevhid.**” denir.

Kelime-i Tevhid halk arasında bilinen yalnız bir okuyuş şeklidir.

Oysa :

Ebu Hürreyre rivayet ediyor.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir sohbetinde ellerini yukarı kaldırarak hepsinin de başında “ **Lâ ilahe illellahu “ olan kelime tevhidin beş çeşit okuyuş**

şekli vardır. Bu okuyuş şekillerini parmakları ile tek, tek aşağıdaki şekilde okuyarak saydı.

1--“ Lâ İlahe İllallahu vehdehu vallahu ekber.”

2--“ Lâ ilahe İllallahu vehdeh,”

3--“ Lâ İlahe İllellahu la şerike leh.”

4--“ Lâ İlahe İllellahu lehül mülkü ve lehül Hamd”

5--“ Lâ İlahe illellahu vela havle vela guvvete illa billa.”

Hadis devam ediyor. “ Her kim gündüz veya gece yukarıdaki Kelime-i tevhidleri bir defa okursa ve o kişi bir ay süre içinde ölür ise, günahsız olarak ölür. (yani günahları af edilmiş olarak ölür.) (Nesai, Sünei Kübra , İmam-ı Şecari ve Cübbeli Ahmed Hocanın zikir sayfa 75)

Açıklama: Bu zikri devamlı okuyamazsak bile, hiç olmazsa özümüze görev verelim her Cuma geceleri okuyalım, bu hadis çok müjdeli, bu fırsatı kaçırmayalım, ayda birde okursak olur ama unutturuz, şeytan, nefis bize unutturur, o arada ecel de gelmiş gidersek treni kaçırmış oluruz, Allah Teâlâ korusun, bu zahmetsiz uzun mesafeli ve çok bol mükafatlı zikri ezberleyip hep okuyalım. Allah Teâlâ’ya Çok Hamd ve şükür edelim ve asla ümitsiz olmayalım,
En doğrusunu Allah Teâlâ bilir.

Kelime-i Tevhid: le’ ilgili üç ayetle konuya devam edelim. .

Allah’tan başka ilah yoktur”. (Al’i İmran S. Ayet:18)

Başka bir ayet’te ;

“ Allah kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayandır.” (Tâ-hâ Ayet:8)

“Şüphesiz ki Ben Allah’ım benden başka hiçbir ilah yoktur.”(Tâ-hâ,ayet: 14)

“La İlahe illallah. Muhammed’ün Resulullah.

Özet Anlamı: “Allah’tan başka ilah yoktur. Muhammed Allah’ın Resülü-dür. Daha geniş manası ise: İslam dini’nin itikad esaslarını kapsayacak kadar geniştir. Fakat konuyu biraz açarsak,” **Allah’ın varlığına ve O’ndan başka ibadet edilecek ilah olmadığına ve O’nun tarafından gönderilen her şeyin hak olduğuna tereddütsüz inanmaktır. Hz. Muhammed’in peygamberliğini kabul**

etmek de, onun haber verdiği kesin olarak bilinen şeylerin doğru olduğuna inanmak ve tastik etmek demektir,

Kelime-i Şahadet ise :

“Eşhedü enlailahe illallah ve eşhedü enne muhammedün abdühü ve Resulühü”

Anlamı: Şahidlik ederim ki, Allah’tan başka ilah yoktur. Yine şahitlik ederim ki, Muhammed aleyhi’s-selam, O’nun kulu ve Resulüdür.”

Bunlardan birini diliyle söyleyip kalbiyle ve beyniyle de tasdik eden kimse, iman etmiş ve müslüman olma şerefini kazanmış olur.

Ancak, buna dikkat etmek lazım son nefeste kendisine cehennemi gösterince kelime-i şahadet getirmesi makbul olmayabilir. Bu şahadet firavun’un suda boğulacağını anlayınca Musa’nın Rabbine inandım demesi ve Yüce Rabbimizin onun o şahadetini kabul etmediği gibi bizimde son nefeste şahadetimizi kabul etmeyebilir. Onun için dikkat etmek lazımdır, ölmeden önce uyanmak lazımdır. Rabbimizi bilmek lazımdır. Kulluk görevimizi ifa etmemiz lazımdır. Devlete veya her hangi bir şirkette işe alınıyorsak o iş yerinin nasıl işlerini yapıp yürütüyorsak, ve o iş yerinin bütün kurallarına ve çalışma sistemine aynen uyuyorsak ve uymaya da mecburuz.

Aynı şekil de, daha itinalı olarak Rabbi’imize kulluk görevimizi yerine getirmemiz için bize verilen emirler doğrultusunda uymamız ve uygulamamız gerekir, ihmale gelmez, başka yol yoktur Yoksa son nefeste son pişmanlık fayda vermeyebilir.

En doğrusunu Allah-ü Teala bilir.

Tevhid inancı hak dinin temelini teşkil eder. İslam dinine girmek isteyen kimsenin yapması gereken ilk şey, Kelime-i Tevhidi içtenlikle benimsemesi kalben tastik edip dil ile ikrar etmesi halinde müslüman olmuştur.

İsterseniz Kelime-i tevhid ve kelime-i Şahadet üzerinde biraz araştırma yapıp hep beraber bilgi sahibi olalım!

Öncelikle bir ayetle konuya başlayalım. Yüce Allah buyuruyor.

“Allah (varlığını ve birliğini ortaya döken sayısız delillerle) kendisinden başka İlah olmadığını (tüm kainata) bildirdi. Melekler (peygamberlere tebliğ ederek) dini hükümlerde adalet ve doğruluktan ayrılmayan alimler de (insanlara bildirerek) Allah’tan başka ilah olmadığına şahadet ettiler. Allah’tan başka ilah yoktur”. (Al’i İmran S. Ayet:18)

Zeyd b. Erkam ‘dan; Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir.

“ Kim ihlasla lâ ilâhe illa'l - lah derse cennete girer.” Buyurdu.

“İhlasla denilmesi nasıl olur? “ sorulunca.

“Söyleyeni Allah’ın haramlarından alıkoymasındır.” buyurdu.

(Teberani “evsat” ve Kebir’inde rivayet etmiştir. Ayrıca Tergib ve Terhib 3/364 Ancak kebirinde, Allah’ın üzerine haram kıldığı şeylerden onu uzaklaştırmasıdır.” Şeklinde dir.

Müslim ve Tirmizi ‘nin bir rivayetinde Ubade b. es- Samit (r.a.) Resulullah (s.a.v.) ‘in:

“ Kim Allah’dan başka hiçbir ilahın olmadığına ve Muhammed’in Allah’ın Peygamberi olduğuna şahadet ederse Allah ona cehennemi haram kılar. “ buyurduğunu işittim demiştir.

Enes (r.a.) şöyle demiştir.

Allah’ın Resulü, Muâzı devesinin terkesine bindirdi ve üç defa:

“Ya Muâz” diye hitabetti. O da her defasında **“ lebbeyk YaResulullah”** diye karşılık verdi. O zaman Allah’ın Resulü şöyle buyurdu:

“ Bir kimse Allah’tan başka ilâh olmadığına, Muhammed’in Allah’ın kulu ve Peygamberi olduğuna bütün kalbiyle iman ederse, Allah o kimseye cehennem’i haram kılar.”

Bunun üzerine muâz şöyle dedi:

“Ey Allah’ın Resulü! Bu müjdeyi insanlara vereyim de sevinirler”
Allah’ın Resulü :

“ Haber verirsen insanlar bu inançla yetinirler” (Faydalı amellerde bulunmazlar) buyurdu.

Muâz, bu haberi gizlemekteki günahından korktuğu için ölüm anında bunu söyledi. (Buhâri ve Müslim)

Konu çok önemli, bu nedenle bir dakika tefekkür edelim mi?

Bu üsteki üç Hadisi Şerifi bazı müştehidlerin (alimlerin) de görüşünü okuduktan sonra bu hadislerden şöyle bir görüş ortaya çıkıyor. Hadis te: özet olarak:

“ Kim ihlasla lâ ilâhe illallah derse Cennete girer.”

Sadaka Resulullah diyoruz. Bu tartışılmaz.

Ama bu üç hadisi azıcık açarsak, hiçbir ibadet yapmadan Yalnız Kelime-i Şahadeti getiren cennete gidecek hadisi yorumu ile ilgili alimlerin ve müştehidlerin görüşü şöyledir:

1- Kelime Şahadet getiren kötülük yapmaz İlahi emirlere, haram ve helaller ile ilgili emirlere ve islamın beş şartına uyar ve Allah'ın izniyle Cennete girer. Anlamını taşıyor.

2- Başka bir anlama şekli de kelime-i şehadet getiren adam yaptığı tüm günahların cezasını çeker sonra da cennete gider yani ebedi cehennemde kalmaz anlamını taşıyor. Veya.

3- Bir müslümanın daha önce yaptığı iyilikler aldığı dualar Allahü Teâlâ vesile eder son nefesinde Kelime şahadet getirirse cennete gider anlamında, da olabilir.

4- Allah'a sığınıyorum. Başka bir örnek verelim.

Nasıl bizler T.C. vatandaşıyız, Türkiye Cumhuriyetinin tüm kanunları bizim için geçerlidir. İyi olan kanun ve kötü (ceza) olan kanun da, mesela, suç işlersek cezasını alırız, iyi vatandaş olursak devletin bütün nimetlerinden yararlanırız.

Teshbih te hata olmasın; Kelime-i Tevhid olan: “lâ ilâhe illallah” Muhammedu’r- Resûlullah İslamın beş şartından birisidir, bu şahadeti getiren müslüman olur ve Müslümanın diğer şartları olan, namaz, oruç, Zekat, hac. Farziyatına ve ilahi kanunlara ve Peygamberin sünneti senniyesine uyması zaten tartışılmazdır. Ve bunları uygulayana Yüce Allah onu mükafatlandıracaktır, cennete girer inşallah. Bu ilahi emirlere uymasa tabi ki, cezasını çekecektir.

“En doğrusunu Allah bilir.”

Tevhidin manası

Kelime-i Tevhid (lâ ilâhe) derken kâinattaki her şey fani ve hiç hükmünde sayılmış olur. (illallâh) kelimesiyle de Bâri Teâlânın varlığı ve birliği tesbit edilir.

1- “ Allahü Teâlâdan başka ibadete lâıyk ve müstehak hiçbir şey yoktur.”

Bu kelime Tevhidi söyledikten sonra kul, Rabbine ibadet etmeğe borçlanmış olur. Bu sözden sonra ibadet etmezse tevhidin kıymeti kalmaz ve nihayet tevhidi elden çıkar gider.

2- Allahü Teâlâdan başka zarar yaratıcı yoktur. sebeplerde zararıda o halk eder. O, dilemezse hiç kimse zarara muktedir olamaz.

Yüce Allah bir ayette şöyle buyuruyor.

“İyilik ve lütuf Allah’tan kötülük ise bir hatanın neticesi olarak kendindedir.”

(Nisa süresi Ayet 79)

3- Allahü Teâlâ’dan başka menfaat verici yoktur. menfaat murad ederse sebeplerini yaratır ve menfaat gelir. Bütün insanlar bir kimse için menfaat yapmak isteseler Allahü Teâlâ dilemeyince hiçbir faide temin edemezler. Bütün insanlar bir kimseye zarar vermek isteseler Allahü Teâlâ dilemedikten sonra hiçbir zarar veremezler.

a) Allahü Teâlâ'dan başka hidayete erdiren yoktur. Peygamberler hidayete sebeptir.

b) Allahü Teâlâ'dan başka, Hayat verici yoktur. bütün canlı ve cansız varlıkları O yaratır ve öldüren de O'dur. Tekrar diriltten de O'dur. "O'nun bilgisi olmazsa bir yaprak dahi düşmez." her şey O'nun bilgisi dahilindedir. O, bütün kainata hakimdir.

c) Allahü Teâlâ'dan başka, Hakkı yükseltici yoktur.

d) Allahü Teâlâ'dan başka, yaratıcı yoktur.

e) Allahü Teâlâ'dan başka, Rızık verici yoktur. (kullar rızka sebeptir.)

f) Allahü Teâlâ'dan başka, kabzedici yoktur. her şey O'nun kabza-i kudretindedir,

g) Allahü Teâlâ'dan başka, kalbe, rızka, ömre genişlik verici yoktur.

h) Allahü Teâlâ'dan başka, hayırlara dünyalıkla aziz edici, kuvvet verici yoktur.

ı) Allahü Teâlâ'dan başka zelil edici yoktur.

i) Allahü Teâlâ'dan başka baki hiçbir kimse yoktur.

J) Allahü Teâlâ'dan başka mülk sahibi yoktur. Kullar iğreti (geçici) sahiptir.

(Amentü Şerhi ilmühali Numan Kurtulmuş sayfa:29-30)

Ömer b. Hattab (r.a.) dan şöyle rivayet edilmiştir:

"Bir gün Resulullah (s.a.v.) ile beraber bulunduğumuz bir sırada elbisesi bembeyaz, saçları simsiyah ve üzerinde yolculuk eseri görülmeyen bir adam çıka geldi. Onu hiç birimiz tanıımıyorduk. Nihayet Resulullah (s.a.v.) 'in yanına oturdu ve dizlerini onun dizlerine dayadı, ellerini de uylukları üzerine koydu ve:

"İslam nedir? Bana anlat Ya Muhammed" dedi,

Resulullah (s.a.v.)

" İslam: Allah'tan başka ilâh olmadığına, Muhammed'in Allah'ın Resülü olduğuna şهادet etmen, namaz kılman, zekat vermen, Ramazan orucunu tutman, eğer gitmeye gücün yeterse Ka'be'yi haccetmendir." Buyurdu.

Soran adam: **"Doğru söyledin"** deyince, onun hem sorup hem de tastik etmesine hayret ettik..

" Adam " İman nedir? bana anlat! dedi"

Resulullah (s.a.v.)

" Allah'a meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe inanman, kadere hayrın ve şerrin (Allah'dan olduğuna) iman etmendir." Buyurdu.

Adam: "Doğru söyledin" diye tastik etti ve :

"İhsan nedir? Bana haber ver!" dedi.

Resulullah (s.a.v.) **" İhsan, Allah'a sanki onu görüyormuşsun gibi ibadet etmendir. Her ne kadar sen onu görmüyorsan da O seni görür."** Buyurdu.

Adam: " Kıyamet ne zaman kopacak" ? diye sordu.

Resul-i Ekrem (s.a.v.) “ **O hususta sorulan, sorandan daha fazla bilgiye sahip değildir.** Buyurdu.

Adam: “ **O halde kıyamettin alametleri nelerdir?**” diye sordu:

Resul-i Erkek (s.a.v.) “ **Cariyenin kendi sahibesini doğurması ve sırtı çıplak, yalın ayak yoksul koyun çobanların bina yapma hususunda yarışa girmeleridir.**” Buyurdu.

Hız. Ömer (r.a.) der ki: Sonra adam gitti ben bir müddet bekledim. daha sonra Resulullah (s.a.v.) :

“**Ya Ömer ! Sual soran kimdi biliyor musun?**” diye sordu. Ben de:

“**Allah ve Resülü daha iyi bilir**” dedim.

Resulullah (s.a.v.) **O Cebrail idi. Size dininizi öğretmek için geldi.**” Buyurdu. (Buhari Müslim ve diğerleri rivayet etmişlerdir.)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyorlar.

“ **İman yarımşar iki parçadan ibarettir. Bir yarımı sabırdır. Diğer yarımı (Hamd ve) şükürdür.**” (A.Kadir Geylani sohbetler kitabından :265 ve C.Sağır 2/787)

Peygamber Efendimis (s.a.v.) şöyle buyuruyor.

“ **Bana gündüzün on geceleyin de on defa şahadet getiren kimseyi Allah kıyamet gününün dehşet ve korkusundan korur. Ve o kimse cennette Allah'ın kendilerine (sayısız derecede) nimetler bahş ettiği Peygamberlerle ve dosdoğrularla birlikte olacaktır.**” (Zübdetül ve Dürret'ül Vaizin 184)

Ebu Hüreyre ve Ebu Said el- Hudri'nin şahadetiyle Allah Resulünün (s.a.v.) şöyle buyurduğu sabit olmuştur.

“ **kul “ Lâ ilâhe İllallâhu vallâhu ekber” dediği zaman, Allahu Teâlâ karşılık olarak “ kulum doğru söyledi. Benden başka ma'bud yoktur ve ben her şeyden daha yüceyim.”** Buyurur. Kul “ **La ilâhe illallâhu vahdehu lâ şerike leh” dediği zaman Allah Teâlâ “ kulum doğru söyledi. Benden başka ma'bud yoktur”** der. Kul “**Lâ ilâhe İllallâh ve lâ havle velâ kuvvete illâ billâh “ dediği zaman da “ Kulum doğru söyledi günahattan vaz geçip ibadete yönelmek ancak benim kuvvetimle olur. Bu kelimeleri son nefesinde söyleyen kimseyi ateş yakmaz buyurur.**” (Tirmizi, Nesâi, İbn Mâce ve Hekim)

Ebu Sa id ibnu Malik ibnu Sinan el Hudri (r.a.) Hız. demiştir ki: Hız. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurdular.

“ **Kalbinde zerre miktarı imam bulunan kimse ateşten çıkacaktır.**” (Kütüb-i Sitte C. 1 Sayfa 30)

Ayrıca Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ **Allah şüphesiz zerre kadar haksızlık yapmaz.**”

Muaz ibnu Cebel el- Ensari (r.a.) Hz.leri anlatıyor. Hz. Peygamber (s.a.v.) buyurdular ki:

“ Kimin (Hayatta söylediği) en son sözü Lâ ilâhe illallah olursa cennete gider.” (Ebu Davud. Cenaiz 20(3116) ve Kütüb-i Sitte Cilt.1 Sayfa: 34)

AÇIKLAMA:

İslam uleması bu ve benzeri hadislerde zikredilen **“ Lâ ilâhe illallah “** tabirinden maksadın Kelime-i şahadet olduğunu belirttiler. Yani kişiyi kurtuluşa götürecektir şey sadece Allah’ın birliğini te’yid değildir. Buna Muhammedu’r-Resülullah cümleside dahil olmalıdır. Bunlar birini diğerinden ayırmak mümkün olmayan bir bütün teşkil eder. (Kütüb-i Sitte)

Konuyla ilgili Şiir kitabımdan bir şiir okuyalım mı?

LÂ’ İLÂHE İLLALLAH

Sen, ebedi kalmak ve sırf yiyip, içmek için yaratılmadın,
Allah yoluna olmayan bir hal, gidiş sonucu hüsrandır,
Ben Müslümanım demek, hiçbir ibadet yapmamak din dışıdır,
İnanın, yalnız la ilahe illallah demek yeterli olmayabilir.

Diğer ibadetler eklenmedikçe, yalnız la ilahe illallah demek kafi değildir,
Yüce Allah’ın emirlerine, Hz. Peygamberin sünnetlerine, uygulamak gerekir,
Namaz, kılmak, Hacca gitmek, oruç tutmak, zekat vermek, farz-ı ayndır.
Bunları yapmadan, İnanın, yalnız la ilahe illallah demek kâfi olmayabilir.

Kendimizi Allah’ın takdiratına teslim etmeliyiz,
Kendi hakkımızda düşünmeliyiz ve tefekkür etmeliyiz,
Bir saatlik tefekkür bir senelik ibadetten hayırlıdır, bilmeliyiz,
İnanın, yalnız la ilahe illallah demek kafi olmayabilir.

Kalplerimiz ölü, ruhlarımız ölü, aklımız ölü, böyle olmaması gerekir,
Allah’ın emirlerine, peygamberin sünnetine, uymamız gerekir,
Namazı bilinçli kılmamız, Kur’an-ı anlayarak okumamız gerekir,
İnanın, yalnız la ilahe illallah demek kafi olmayabilir.

Bize sayılması imkansız şekilde nimetler veren, lütfeden Rabbim,
Biz kulluk görevimizi şükür ve hamdı layıkıyla yapamıyoruz Rabbim,
Bizden af ve mağfiretini, büyük rahmetini bizden esirgeme Rabbim,
Allah’ım her yönü ile biz daima sana muhtacız, sen bize değil,
İnanın, yalnız la ilahe illallah demek kafi olmayabilir.

Abdulkadir-i Geylan’i Hazretleri Sohbetler kitabının 33 cü sayfasında şöyle buyurmuştur.

Ey Oğul! Sen, dünyada ebedi kalmak ve sırf yiyip içmek için yaratılmadın. Aziz ve Celil olan Allah’ın yolunda uymayan bu hal – gidiş – yaşayış içindesin. İçinde bulunduğun bu hali hemen değiştir. Sırf **“Lâ İlâhe İllallâh, Muhammedün Resülüllah = Allah’dan başka ilâh yoktur. Muhammed Allah’ın Resülüdür”** demekle yetindin. Vakiâ bu da Aziz ve Celil olan Allah’a kulluk cümlesindedir. Ancak kafi değildir. sırf bu Tevhid cümlesini söylemiş olmak sana fayda vermez. Tâ ki, ona diğer ibadetleri de eklemedikçe,

Başka bir hadiste Ebu Hüreyre (r.a) der ki:

“ Ya Resulullah! Kıyamet gününde senin şefaatinle insanların en mutlusu kimdir? Diye sordum. Resulullah (s.a.v.)

“Ey Ebu Hüreyre,! Senin Hadise olan düşkünlüğünü gördüğümden dolayı, bu hadisi senden önce hiçbir kimsenin sormayacağını zan etmiştim. Kıyamet gününde benim şefaatinle insanların en mutlusu, kalbinden içtenlikle “lâ ilâhe illallah”—Allah’dan başka hiçbir ilah yoktur. diyen kimsedir(Buhari).

İbni Cerir Katade’den anlatıyor.

“ İslam, Allah’tan başka ilah olmadığına görmüş cesine inanmak ve Allah’tan gelen bütün emirleri tek tek kabul edip onları yerine getirmek demektir.”

(Dürret-ül Vaizin 1/118)

Hazreti Ali Diyor ki,

“İslam, teslim olmak, teslim olmak, yakinen bilmek, yakinen bilmek, tastik etmek, tastik etmek, ikrar etmek, ikrar etmek, yerine getirmek, yerine getirmek ve amel etmek demektir.” (Dürret’ül Vaizin 1/118)

Ebu Hüreyre (r.a.) Resulüllah (s.a.v.) şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir.

Her hangi bir kul ihlâsla Lâ ilâhe İlla’l- lah derse büyük günahlarından kaçındığı müddetçe bunun sevabı arşa ulaşınca kadar semanın kapıları kendisine açılır. “ (Tirmizi)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir Hadisi kuds-i de şerifinde Yüce Allah’ın şöyle buyurduğunu anlattı.

“ LÂ İLÂHE İLLALLAH.. (Allah’tan başka ilâh yoktur.) kelimesi benim kalemdir. Bunu okuyan benim kaleme girer. Kaleme giren de azabımdan emin olur.” (Gunyet’üt Talibin sayfa:303)

Ebu Said el –Hudri (r.a.) Hz. Peygamber (s.a.v.)’in şöyle buyurduğu nu rivayet etmiştir.

Musa (a.s.)“**Ya Rabbi! Bana bir şey öğret, onunla seni hatırlayayım. Ve sana dua edeyim** “ dedi.

Allah Teâlâ :

--“ **Lâ ilahe illal-lah**” de buyurdu.

---Musa (a.s.) “**Ya Rabbi bütün kulların bunu söylüyor.**” dedi.

--**Yüce Allah** yine, “ **Lâ ilâhe İllal-lah.** de buyurdu.

--Musa (a.s.) “**sadece bana vereceğin bir şey istiyorum**” dedi. bunun üzerine ;

--Yüce Allah Teâlâ :

--“ **Ya Musa ! yedi gök ve yedi yer terazinin bir kefesinde olsa ve “Lâ ilâhe illal’lah da bir kefesinde olsa, “Lâ ilâhe illal’lah”ın sevabı onları bastırır.** buyurdu.

(Nesai, İbn Hıbban “ sahih”inde ve Hakim üçü de Derrac. Ebu’l Heyseme ve Ebu Said el-Hudri yolu ile rivayet etmişlerdir. Hakim hadisin isnadının sahih olduğunu söylemiştir. Ve Tergib ve Terhib.cilt 3 sayfa366)

Cabir (r.a.) Hz. Peygamber (s.a.v.)’in

--“ **Zikrin en faziletlisi “ lâ ilâhe illal-lah” ve duanın en faziletlisi de “el-Hamdü lillah’dır.**” Buyurduğunu rivayet etmiştir.

(İbn Mace, İbn. Hıbban “ Sahih”inde ve Hakim rivayet etmiştir. Hepsî de Talha b. Hıraş yoluyla Cabir’den rivayet etmiş olup Hakim”hadisin isnadı sahih “ demiştir. Ayrıca Tergib ve Terhib Cilt.3sayfa.366) .

Resul-i Ekrem (s.a.v.) göre kelime-i şehâdet getiren herkesi müslüman bilmek ve onlara müslüman muamelesi yapmak zorundayız.

Nitekim bu hususta Efendimiz şöyle buyuruyor.

“Ben insanlarla, onlar lâilâhe İllâllâh (Allah’tan başka ilah yoktur.) deyince ye kadar mücadele etmekle emredildim, kim lâilâhe İllâllâh derse, o, benden malını ve canını emin kılmıştır. (bunu söyledikten sonra ben onun samimi olup. Olmadığını araştırmam.) Gerçek hükmü ve hesabı Allah’a kalmıştır.” (Kütüü Sitte Cilt 1 sayfa 102)

Ebu Hüreyre rivayet ediyor Hadis no: 1410

“ Sizi onu söylemekten alı koyacak bir engel çıkmadan önce Kelime-i şehadeti çok söyleyiniz. Ve onu ölmek üzere olan hastalarınıza da telkin ediniz.” (İbni Adiy’ın el- Kamil’i Ebu Ya’lâ’nın Müsned’inden)

AÇIKLAMA :

Kelime-i şehadet islamın nişanı, imanın bekçisidir. Onu çokça söyleyen insan, kalbine iman doldurmuş olur. Çünkü imanın sembolü olan bu kelime, ruh ve kalblerin gıdasıdır. İnsanın ona her zaman ihtiyacı vardır.

Manevi hayatımız her an, her saniye çeşitli tehlikelerle karşı karşıyadır. İnsanın ağzından farkında olmadan imanını tehlikeye götüren kelime ve cümleler çıkabiliyor. Bu bakımdan imanını her an yenilemeye muhtaçtır.

Kalbe kök salan tahkiki imanın bir ifadesi haline gelen Kelime-i şehadeti ne kadar çok tekrar edebilirsek, o kadar gönlümüz huzurla dolar. Cennete girmenin anahtarı olan bu kelimeye kalple inanıp dille söylemeye her ruhun ihtiyacı var.

Bu kelimeyi çokça tekrar eden insan, onun ruh ve manasına uygun hareket etme, hayatını ona göre yönlendirme gereğini de duyar.

Peygamberimiz hadisin ikinci bölümün de bir diğer mühim hususa dikkat çekiyor, ölmek üzere olan hastalara Kelime-i şehadeti telkin etme tasfiyesinde bulunuyor. Zaten bu, ölmek üzere olan birisine karşı müminlere düşen bir vazifedir. De. Çünkü hayatı boyunca insanın imanını çalmak için çaba gösteren şeytan, ölüm anında buna daha fazla gayret sarf eder.

Böyle telkin yapılacağı zaman, önce hastanın yanında ve ona işittirecek bir sesle Kelime-i şehadet veya Kelime-i Tevhid getirilerek hatırlatılır. Ve münasip bir aralıklarla tekrar edilir. Hastanın kelime-i tevhidi bir defa söylemesi kafidir. Tekrar etmesine lüzum yoktur.

Ancak hastaya “ Haydi sen de söyle “ gibi bir şey denilmez söylemesi için ısrar da edilmez. Çünkü insan bu halde iken büyük bir sıkıntı, acı ve ızdırap içinde bulunmaktadır. Belki farkında olmadan veya tam düşünmeden söylenenleri reddedebilir. “ söylemiyorum” diyebilir.

Bu telkini hatırlamayı hastanın sevdiği birisinin yapmasında da fayda vardır. çünkü insan, sevdiği ve sesine ünsiyet duyduğu bir yakınının teklifini reddetmez, onun dediklerini tekrar etmekten çekinmez (Camiü’s-Sağir C.1 Sayfa 381-382)

Efendimiz 6324 nolu hadisinde şöyle buyurmuştur.

“Kelime-i Şehadet ve anne babanın evladına yaptığı dua hariç her şey ile Allahu Teâlâ arasında bir perde vardır.” (İbnünneccar’dan,Camiü’s-sağir1336)

Semure b. Cündüb’ün rivayet etmiş olduğu hadis de Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurmaktadır.

“Allah katında en sevimli kelimeler şu dört kelimedir. a) Sübhâ nallah. b) Elhamdülillah, c) Lâ ilâhe illallah, d) Allâhu Ekber.

Bu kelimelerin her hangi birisinden başlamakta bir beis yoktur.”(Müslim)

.....

İmamı gazali İhyâu Ulümi’ d Din kitabında şöyle, buyuruyor.

Öncelikle buna dikkat edelim. Hz. Peygamberden bize nakledilen şeriat hükümleriyle sağlam düşünülen akılların neticelerini birlikte elde etmişlerdir. La ilahe illallah Muhammed’un Resulullah’ın rükünlerini bilinip tam manasıyla elde edilmedikçe mücerret sözden hiçbir fayda ve hiçbir mahsul alınamayacağını kesinlikle anlamışlar. Ve yine bilmişlerdir ki; Kelime-i Şahadet’in lafızları, kısa olmalarına rağmen şu dört hakikati tazammun ederler.

Bu dört hakikatler.

- 1- Mâbudun zatını,
- 2- Sıfatlarını,
- 3- Fiillerini,
- 4- Hz. Peygamber'in doğruluğunu,

İman binasının bu dört rükün üzerine kurulduğunu ve bunardan her birinin de on esas olduğunu idrak etmişlerdir.

A. Birinci rükün, Allah Teala'nın zat-ı uluhiyyetinin bilinmesi hakkındadır. Bu da on esas üzerine bina edilmiştir.

- 1- Allah'ın var ve bir olduğunu
- 2- Kadim olduğunu,
- 3- Bekasını,
- 4- Cevher olmadığını,
- 5- Cisim olmadığını,
- 6- A'raz olmadığını,
- 7- Her Cihetten münezzehe olduğunu,
- 8- Hiçbir makamda istikrarının bulunmadığını,
- 9- Her şeyi gördüğünü,
- 10- Her şeyin duyduğunu,

B. İkinci rükün, Allah'ın sıfatları hakkındadır. Bu da on esas üzerine kurulmuştur.

- 1- Allah'ın diri olduğunu,
- 2- Alim olduğunu,
- 3- Kadir olduğunu,
- 4- İrade sahibi olduğunu,
- 5- İşitici olduğunu,
- 6- Görücü olduğunu,
- 7- konuşucu olduğunu,
- 8- Her hangi bir hadiste hulül etmekten münezzehe olduğunu,
- 9- Konuşmasının kadim olduğunu,
- 10- İlim ve iradesinin kadim olduğunu bilmektir,

C. Üçüncü rükün, Allah'ın fiilleri hakkındadır. Bu fiiller de on ana esas üzerine bina edilmiştir,

- 1- Kullara ait bütün fiillerin O'nun tarafından yaratılmış olduğuna,
- 2- Bu fiillerin, kulların kesbi (çalışıp, kazanma) olduğuna,
- 3- Yine bu fiillerin Allah'ın muradı (isteği, izni) olduğuna,

4- Yaratmak ve icat etmekle Allah'ı zorlayın her hangi bir kuvvet ve kudretin olmadığına, aksine fazl u keremiyle yarattığına ve icat ettiğine,

5- Allah'ın güç yetmez her şeyi teklif edebileceğine (fakat ilahi bir lütuf olarak böyle bir teklifte bulunmadığına).

6- Sağlam bir kişiyi hasta gibi ızdırap ve elemlere gark edebileceğine,

7- Kullar için en karlı ve en uygunun yapılması ve gözetilmesinin Allah'a vacip olmadığına,

8- Şeriat dışında hiçbir vacibin olmadığına, vaciplerinde ancak şeriatla sabit olduğuna,

9- Peygamber göndermenin caiz olduğuna (yani Peygamber göndermenin Allah'a vacip olmadığına, fazl u kereminden dolayı gönderdiğine,)

10- Hz. Muhammed Mustafa'nın Peygamberliğinin sabit ve çeşitli mucizelerle teyit edilmiş olduğuna inanmaktır.

D. Dördüncü rükün, Hz. Muhammed'in Allah'tan getirdiği ve haber verdiği sem'i deliller hakkındadır, Bu rükün de on ana esas üzerine kurulmuştur.

1- Haşrın ispatı,

2- Nekir ve Münker adlı meleklerin kabirdeki suali,

3- Kabir azabı,

4- Mizan,

5- Sırat,

6- Cennet'in el'an mevcut olması,

7- Cehennem hala mevcudiyeti,

8- İmamet ahkamı,

9- Sahabe-i kirâmın tertip üzere faziletleri,

10- İmamettin şartları,

(Ihyau Ulümi'd Din C.1 S.327)

İmanın sahih ve makbul olmasının şartları

İmanın sahih ve makbul olması için üç şartın bulunması lazımdır.

a) İman ümitsizlik halinde olmamalıdır. Hayatı boyunca inan mamış, olan bir insanın yaşama ümidi kalmayıp, ölüme burun buruna geldikten ve cehennem deki yeri kendisine gösterildikten sonra iman etmesinin bir faydası yoktur.

b) İnanmış olan bir kimse, dinin kesin olan hükümlerinden herhangi birini inkar edici söz ve davranışlarda bulunmamalıdır. Mesela dini hükümlerden olduğu kesin olan namaz, oruç, hac, zekat gibi hükmü inkar eden kimse Allah korusun -- imanını kayıp etmiş olur. Çünkü dinin hükümleri bir bütündür. Bunlardan birini inkar etmek hepsini inkar etmek demektir.

c) Dini hükümlerin hepsinin güzel olduğunu kabul etmeli ve bunların arasında bir ayırım yapmamalıdır. Dini hükümlerden her hangi birini beğenmemek veya zamana göre şöyle değil de şöyle olsa idi daha iyi olurdu demek imanın yok olmasına sebeptir.

İman bir bütün olup bölünme kabul etmez. Yani bazı emirleri kabul edip bazısını kabul etmemek gibi bir lüksümüz yoktur. Yüce Allah bir ayetinde şöyle buyuruyor. “**Siz bazı ayetlere inanıyor bazısına inanmıyor musunuz.**”?

Tasdik Eden ve İnkâr Eden İnsanlar.

İman yönünden insanlar üç kısımdır.

a) Mü'min: Allah'a ve Peygamberine inanan, peygamberin, Allah tarafından haber verdiği her şeyin doğru olduğunu yürekten tasdik eden ve bu imanını dili ile de söyleyen kimsedir.

b) **Kafir** : İslam'ın iman esaslarını kabul etmeyen, yani Allah'a ve Peygamberine inmayan kimsedir.

c) **Münafık**: Allah'a ve Peygamberine, inandığını söyleyip mü'min olarak görüldüğü halde kalbi ile inmayan, içi dışına uymayan, ve emanete hıyanet eden kimsedir.

İnancımız

İnancımız odur ki, iman: dille söylemek, beyni ve kalbi ile bilmek tasdik etmek, ilahi emirlere göre amel etmektir.

İman : Taatla artar; isyanla da eksilir.

İman : Bilgi ile kuvvetlenir; cehaletle de zayıflar.

İman: Yüce Hakkın verdiği başarı ile de, yerinde sabit kalır.

Yüce Allah buyuruyor.

“ Allah'ın ayetleri onlara okunduğu zaman, imanlarını artırır.”

(El- Enfal süresi Ayet 2)

İmanın Hakikati

İmanın hakikati: ancak Allahü Teala'dan korkmağı, ancak O'nu sevmeğı, ancak O'na ibadet etmeyi, ancak O'na tazim etmeyi, ancak O'ndan istemeğı, icap ettirir ve kesin öyledir,

Resulullah (s.a.v.) buyuruyor.

“ Muhakkak ki, Allah dünya’yı hem sevdiğine hem de sevmediğine verir. İman ise onu ancak sevdiğine verir.” (Hakim)

İmanın Elden Çıkmasının Başlıca Sebepleri

1--Gayba iman etmek:

İnanılacak şeylere Kur’an’ımızın bildirdiği şekilde görmüş gibi inanmaktır.

2-- Gaybı ancak Allahü Teâlâ bilir, diye itikad etmek:

(Cenabi Haktan başka hiçbir kimse gaybı bilmez. Ancak Allahü Teâlâ bazı Peygamberlere gaipten bazı şeyleri bildirmiştir.)

Gaipten dem vurmak ve gaipten söylenene inanmak küfürdür. Ayrıca falcılara fallara, nuskacılara dediklerine rast gelse bile inanmak asla caiz değildir.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Kıyamettin ilmi (ne zaman kopacağını kimse bilmez) şüphesiz ki Allah’ın katındadır. Yağmuru (dilediği zaman, dilediği kadar) O yağdırır. Rahimler de olanı O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını (başına neler geleceğini) bilmez. Hiç bir kimse hangi yerde öleceğini de bilmez. Şüphesiz ki Allah her şeyi bilendir. her şeyden haberdardır.” (Lokman Süresi Ayet: 34)

3- Haramı haram bilmek :

Allahü Teâlâ ve Resulünün haram kıldığını haram kabul etmeyen Hak dini hak tutmayanların küfre dalmış oldukları muhakkak anlaşılır.

Yüce Allah şöyle buyurmuştur.

De ki: “ Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını ben okuyayım: O’na hiç bir şeyi eş koşmayın. Anaya babaya iyilik edin. Fakirlik endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. Sizin de onların da rızkını biz verimiz. Kötülüklerin (zina benzeri büyük günahların) açığına da gizlisine de yaklaşmayın. (kısas ve zina gibi şeylerden dolayı meşru) bir hak olmadıkça cana kıymayın. Allah bunu size haram etmiştir. İşte Allah, aklınızı başınıza alınız diye bunları emretmiştir. El’ En’am süresi Ayet 151)

Ayrıca: aynı sürenin 152. ve 153. ayetini de sizin incelemenizi tavsiye ederim.

Süheyb ‘den rivayetle.

“ Kur’an’ın haram kıldığı şeyleri helal gören kimse Kur’an-a iman etmemiştir.” (Tirmizi, Sevabü'l Kur’an: 20)

4- Helali Helal bilmek :

Dinimize göre, helali helal bilmek de imanın bekasının sebeplerindendir. Her ayet gibi, şu ayete de çok dikkat etmek gerekir.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“Dilleriniz, Yalana alışmış olduğu için, her şeye; “ şu helal dir, bu haramdır” demeyin.” Çünkü Allah’a karşı yalan uydurmuş olursunuz. Allah’a yalan uyduranlar ise, asla kurtulamazlar.” (En-Nahl Süresi Ayet:116)

5- Azaptan daima korkmak ve kendini azâptan kurtulmuş saymamak.

Allahü Teâlâ’nın dünya ve ahiretteki azabından ancak dünya nimetlerine aldanıp ahiretini kayıp edenler emin olur. Bu manaya göre dünya nimetlerine aldanıp Rabbin azabından korkmamak dünya belasına uğramağa ve ahiret nimetlerini kaybederek ebedi azaba düşmeğe sebeptir.

Cehenneme yalnız bir kişi girecekmiş dense acaba ben olmayayım diye korkmalı ve ona göre hareket etmelidir.

Allahü Teâlâ’dan korku artıkça O’na yakınlık çoğalır. Cenabi Hak iki korkuyu iki emniyeti bir araya toplamaz, dünyada Allahü Teâlâ’dan korkarsa, ahirette onu korkutmaz

6- Cenabi Hakkın rahmetinden asla ümidi kesmemek:

Yüce Allah Kur’an-ı Kerim’de,

“ Çünkü kafirlerden başka hiç kimse Allah’ın rahmetinden ümit kesmez.” Buyuruyor. (Yusuf Süresi Ayet:87)

Ayrıca Bak. Beşince maddeye)

İmanın Muhafazası :

İman iyi amellerle muhafaza ve kötü amellerle kaybedilir. İyi amellerle kalp nurlanır, günahlarla da kalp de manevi noktalar peyda olup bunlar çoğaldıkça kalp kararır. Ayrıca, Rabbi Teâlâ’yı anmak ve hakkı söylemekten başka (boş) sözler kalbi katılaştırır. Bu da Rahmet ten uzaklaşmaya sebep olur. (1-İhyau Ulumi’ d Din - 2-Tenbihül gafilin,3- Amentü Şerhi)

Muhammed bin Ali’dan rivayetle; Hadis No: 3105

“ İman ve amel iki arkadaştır. Her biri ancak diğeriyle ayakta durur.”

(İbni Şahiri’dan, ve C. Sağır C. 2. S. 787)

Ebu Hüreyre (r.a.) der ki: Resulullah (s.a.v.) :
“ **İmanınızı tazeleyiniz.**” Buyurdu.
“ Ya Resulullah İmanımızı nasıl tazeleyeceğiz?”
“**Lâ ilâhe illal-lah’ı çok söyleyiniz.**” buyurdu.

(Ahmed ve Teberani rivayet etmişti. Ahmed’in isnadı “ Hasen”dir.

Ebu Hüreyre’den rivayetle, Hadis No: 8747
“ **İmanın tadına ermek isteyen kimse, insanları sadece Allah rızası için sevsin.**” (Müsned 2/520. Cemüs’s-Sağır 4/1570)

Öncelikle bir ayetle konuya başlayalım. Yüce Allah buyuruyor.
“Allah (varlığını ve birliğini ortaya döken sayısız delillerle) kendisinden başka İlah olmadığını (tüm kainata) bildirdi. Melekler (peygamberlere tebliğ ederek) dini hükümlerde adalet ve doğruluktan ayrılmayan alimler de (insanlara bildirerek) Allah’tan başka ilah olmadığına şahadet ettiler. Allah’tan başka ilah yoktur. (Al’i İmran S. Ayet:18)

Yüce Allah Teala buyuruyor.
“ **Peygamber, Rabb’ından ne indirildiyse ona iman getirdi. Mü’minlere de her biri Allah’a, meleklerine kitaplarına ve Peygamberlerine; peygamberlerin den hiç birinin arasını ayırmayız diye “ iman getirdilerve şöyle dediler. Duyduk ve itaat ettik Ey Rabbimiz, bağışlamayı dileriz. Dönüş ancak sanadır.” Sadakalullah**

HÜVE’LLAHÜ’LLEZİ LA İLAHE İLLÂ HÜ

Manası: **O öyle Allahü Teâlâ’dır ki; en büyük sevgi ve ta’zim ile ibadet olunmaya layık O’ndan başka hakiki Ma’bud (ilah) yoktur.**

Yüce Allah Teâlâ’dan başka her neye tapınırsa hepsi bir hiçtir.
Çok, çok yazıklar olsun öyle kimselere ki, onlar bir hiç iledir.

ALLAH

Celle celâlühü

Ma'nâsı : (Çok öz olarak)

Hakiki (gerçek) ve mutlak(kayıtsız şartsız) olarak “ VAR ” ve “ BİR “ olan; eşi benzeri ve ortağı asla bulunmayan **Yüce Rabb'imizin** has (özel)ve en büyük ism-i şerifidir.

Yüce Yaratanımızın; diğer isimleri O'nun fiilleri, sıfatları tecellileri ile ilgilidir.

“Allah” lafza-i Celâli, diğer mübarek isimlerinin delalet ettiği bütün vasıfları ihtiva eder. ve “ **Vâcibü'l – Vücüd** “ olan Yüce Rabb'imizin **İsm –i A'-zam** (en büyük ad)ı olduğu hususunda ulemanın ittifakı vardır.

Yüce Allah bu hususta şöyle buyuruyor.

“ **Allah'ın ismini taşıyan** (adaşı olan) **başka birisini bilirmisiniz.**” (Meryem S. Ayet 65)

“ **ALLAH** “ lafza-i Celâli; Kur'an-ı Kerim'de diğer mübarek isimlerinden çok olarak **2800** kere zikredilmiştir. Sonra **960** kere ile “ **Rabb** “ ism-i şerifi gelir. Bunlardan sonra, en çok zikredilenler sırasıyla “ Rahman”, “ Rahim,“ ve “ **Malik** “ ism-i şerifleridir. (Duaların Esrarı Sayfa 86-89)

Yüce Allah'ın ismi okunurken veya her hangi bir sohbetinde mübarek adı geçerken yalnız **ALLAH**, dememiz saygısızlıktır. **ALLAH CELLE CELALÜHÜ** demeliyiz

Anlamı: “ **Allah, Yüce ve aziz olsun** ”demektir.

Veya **ALLAH TEÂLÂ** dememiz gerekir. bunun anlamı da, “**ALLAH Yüksek olsun.** (Yüce Olsun)”

“**ALLAH** ” ism-i Şerifi Halk Sözlük teriminde anlamı ise;

Kainatı yaratan Vücüd-i mutlak, Rab, Mevla, Hüda, (İlah, mabud)

(Hayat Büyük Türk Sözlüğü s.44)

Diyanettin Ansiklopedisinde ise,

“ **ALLAH** “ varlığı zorunlu olan ve bütün övgülere layık bulunan “**zattın** “ adıdır.

(Tehenevi “el- ulühiyye” md) tarifteki “varlığın zorunlu olan” kaydı, **ALLAH**’ın yokluğunu düşünülemezliğini var olmak için başka bir varlığın desteğine muhtaç olmadığını ve dolaylı olarak O’nun kainatın yaratıcısı ve yöneticisi olduğunu ; “ bütün övgülere layık bulunmaktadır.”(Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi 2/471)

ALLAH’IN VARLIĞI

Übey ibnu Ka’b (r.a.) anlatıyor. Müşrükler Hz. Peygamber (aleyhisselatu vessalam(‘e:

“**Rabbini bize tavsif et (tanıt) !”** dediler. Bunun üzerine İhlas süresi indi.
Bismillahirrahmanirrahim.

“**Ey Muhammed! (Allah’ın nasıl bir varlık olduğunu bize açıkla diyen kureyş’e) de ki: O, Allah bir tektir. (Eşi ortağı yoktur.**

Allah samed’dir. Her yarattığı (ona muhtaç olduğu) eksiksiz bir varlıktır.

O (hiç kimseyi) doğurmamış ve (hiç kimse tarafından) doğrulmamıştır. (çünkü o ezeli ve ebedidir. Ve her noksanlıktan münezehdir.)

Hiç bir şey ona denk değildir.(İhlas süresi Ayet 1.2.3.4.)

Başka bir ayette Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ **Rabbin kullarının suçlarından haberdardır. Onları hakkıyla görücüdür, bu yeter.**”(El- İsrâ süresi Ayet: 17)

Ebü Musa (r.a.) rivayet ediyor. Hadis No: 51

“ **Size müjde veriyorum. Siz de sonra gelenlere müjde verin ki, Allah’tan başka ilah olmadığına samimi olarak şahitlik eden kimse Cennete girecektir.**”

(Müsned, 4/ 402,411 ve Camiü’s- Sağır 1/37)

Yüce Allah buyuruyor.

“ **Ey Habibim! De ki: “ Size iştmeniz için kulak, görmeniz için göz veren, duyup anlayabilmeniz için bir kalp vererek sizi yaratan Allah’dır. (böyle olduğu halde) O’na çok az şükrediyorsunuz,**

İbni Ömer (r.a.) Peygamber Efendimiz. (s.a.v.) şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir. Hadis No: 1376

“ Günahların en büyüğü Allah hakkında sü-i-zan etmektir.”

(Deylemi'nin Müsnedü'l firdevsinden, ve Camiü's-Sağir 1/372)

Ebu'd- Derda'dan (r.a.) rivayetle Hadis No: 6006

“ Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor: “ Benim cin ve insanların durumu çok acıptır. Ben yaratıyorum, başkasına kulluk yapıyorlar. ben rızık veriyorum, başkasına şükrediyorlar.” (Beyhakinin Şi'bü'l-İman'ından ve Camiü's-Sağir 3/1269)

Yüce Allah buyuruyor.

(Habibim onlara) de ki: Arz ve ondaki bütün varlıklar kimin biliyormusunuz?”

“ Allah'ın dır.” Diyecekler. **“ O halde iyi düşünüp ibret almaz mısınız.? “** de

Yine de ki: “ O' yedi göğün Rabbi ve o büyük arşın sahibi kimdir? “

“Allah'dır,” diyecekler. **“ O halde Allah'tan korkmaz mısınız? (başkalarına tapınırsınız.) de.**

De ki: “ Her şeyin hükümrânlığı elinde bulunan, daimen himaye eden ve himaye ye asla muhtaç olmayan kimdir? biliyorsanız söyleyin”

“ Allah'ındır. “ diyecekler. **“Öyle ise nasıl aldatılıyorsunuz.)batıl peşinde koşuyorsunuz) de.** (El Mü'minin süresi Ayet: 84.85.86.87.88.)

Başka bir ayette:

“ Şüphesiz ki Ben Allah'ım, Benden başka hiçbir ilah yoktur. o halde bana ibadet ve beni anmak için namaz kıl.” (Tâ-ha süresi ayet: 14)

Başka bir ayete ise.

“(Ey Muhammed!) Kullarıma benim çok bağışlayan çok merhamet eden olduğumu, azabımın da elem dolu azap olduğunu bildir.”(Ayet:15/49-50)

Başka bir ayette:

“ Hiç O'nun bir adaşı olduğunu biliyormusunuz.? “ Ayet 19/ 65)

Adamın biri Namaz kılan bir çocuğu görür, kendisine şöyle bir soru sorar.

Çocuğum: Allah nerededir? bunu bana söyle sana on lira vereceğim!

Çocuk şöyle cevap verir: Amuca : Sen iyi misin, Allah nerede yoktur sen bana söyle ben sana beş bin lira vereceğim der.

ALLAH'A İNANMAK

Konuya öncelikle bir ayetle başlayalım. Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ İlahınız bir tek ilahtır. O’ndan başka ilah yoktur. O, Rahman’dır. Rahimdir.” (Bakara Süresi Ayet 163)

İmanın birinci şartı olan;

Amentü Billahi :

Açıklaması : “Ben Allahü Teala’ya iman ettim; İnandım; kalbimle, beynimle tasdik dilimle ikrar ettim.” Demektir.

Kur’an ışığındaki kitabımdan konuyla ilgili yalnız bir beşlik mısra şiir okuyalım mı?

Allah’ım ne yüzle senin huzuruna geleceğim,
Elim boş defterim günah dolu ne yapacağım,
Af edileceğimi bilsem, sevincimden hep ağlayacağım,
Ey Yüce ALLAH ’ım sana ve Resulüne gönülden inanıyorum,
Bizi af et Esmâ-i Hüsna’daki doksan dokuz adına sığınıyorum.

Bilindiği gibi mütesavvıflar kesin bilgiyi üç derecede toplarlar.

1- İlmel yakin : Denilen Türk- İslam mütesavvıflarının Türkçe tabiriri ile “**biliş**” derecesidir.

2--Aynelyakin : denilen “**Görüş** “ derecesidir

3--Hakkalyakin denilen “**Oluş** “ derecesidir.

İsterseniz bu çok önemli konuyu birazcık örneklerle Tefekkür ederek açalım!

1-“ İlmel yakin “ çok uzaklarda bir duman görüyorsunuz, siz buna “**İlmen yakinsiniz yani inanıyorsunuz ki**” oradan duman çıktığına göre mutlaka ateş de vardır. gözüken köye kılavuz istemez kimse bunu inkar de edemez hani bir ata sözü var ateş olmayan yerde duman çıkmaz bu bir “**Biliş / bilgi** “ derecesidir yani nasıl bütün “**Kainat haykırıyor beni bir yaratan var ben kendi kendime oluşmadım haykırıyor,**” tabiri caiz ise, “**Duman da uzaktan da olsa burada bir ateş var yangın var diye haykırıyor biliş-i** “mize bilgimize sunuyor.

2—**Aynel yakin**, bu da görüş yukarıda belirtildiği gibi **görüŖ** derecesidir. hani bazı insanlar ben gözümle görmezsem inanmam, işte dumanı “ **gözümüzle gördük**“ ama ateş olup olmadığını öğrenmek için, olay yerine gitmemiz lazım, olay yerine gittik evet gözümüzle gördük buna da “**Aynelyakin** “ aklımızla ve gözümüzle şahit olduk ki, “ **burada bir ateş var ki duman da var.**” ateş olmasaydı duman da olmazdı,

3--**Hakkalyakin**, bu bir “ **OluŖ** “ derecesidir, yani dumanı gördük, ateş de gördük emin olduk ki ateşte var ateş’e yaklaştık, elimizi ateşe dokundurduk, “Ateş elimizi yaktı, ve tam emin olduk ki, birisi buralarda taşlarla ocak yapmış ağaçlar / odunlar toplamış ateş yakmış , ihtiyaçlarını gidermiş ve o “ **OLUŖ’an** “ateşten hala dumanlar çıkıyor ve olay yerinde ateşte mevcuttur.

O adam, ocak yapmasaydı odun toplayıp, ateş yakmasaydı, ne duman olurdu ne ateş olurdu, ne de ocak

Bilindiği gibi bütün kainatı Allah-u Teâlâ yarattı, “ **Allah Teâlâ olmasaydı, Kainat da olmazdı biz de olmazdık ve hiçbir varlık da olmazdı.**”

En doğrusunu Allah Teâlâ bilir.

Biliyorum konuyla ilgili kalbimden geçeni tam izah edemedim, konu çok derin farkındayım eksikliklerim varsa bilgi ve katkılarınızı bekliyorum meyil çekin eksiklerimi gidereyim. Allah Teâlâ sizden milyar defa razı olsun,

Başka bir pencereden de bakarsak

Bu üç dereceyi sırasıyla Allah Teâlâ’yı bilmek, O’nu tanımak O’nun sevgisi içinde kendi benliğini yok etmek diye açıklamak veya bu dereceleri “ **İlim, İrfan, aşk**” diye vasıflandırmak da mümkündür.(Allah vardır ve Birdir.kitabından 31)

Yüce Allah Buyuruyor.

“ **De ki: kalbinizdekini gizleseniz de, açığa vursanız da Allah bilir. O, göklerde ve yerde ne varsa hepsini bilir. Ve gücü her şeye hakkıyla yeter.**” (Al’i İmran Süresi Ayet: 29)

Yunus erme’nin bir şiirinde

Yücelerden Yücedir.

Kimse bilmez nicedir.

Mevlana Hz. leri şöyle buyurmuştur.

İnsaf et, saman çöpü bile rüzgar esmedikçe hareket etmez ise koskoca dünya bir güç olmadan kendi kendi kendine nasıl hareket edebilir.

ALLAH TEÂLÂ ' IN SIFATLARI

Yine konuya bir ayet ile başlayalım. Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“Eğer yerde ve gökte Allah’tan başka tanrılar bulunsaydı yer ve gök kesinlikle bozulup gitmişti. Demek ki, Arş’ın Rabbi olan Allah, onların yakıştırdıkları sıfatlardan münezehdir.” Enbiya Süresi Ayet:22)

Allah Teala sıfatlarıyla bilinir ve tanınır. Kur’an-ı Kerim. Allah’ın sıfatlarını bildirmektedir. Çünkü Allah’ın zatını anlayıp kavramamız mümkün değildir. Zaten Yüce Allah bununla da bizi yükümlü tutmamıştır.

Yüce Allah’ın sıfatları, zati ve subüti olmak üzere iki kısımdır. Bunların altısı zati sıfatlar, sekizi de subüti sıfatlardır ki, toplam on dördtür.

SIFATI ZATİYE 6 dır.

Bunlar, Vücut, kıdem, beka, vahdaniyet, muhalefetül lillahadis, kıyam, binefsihi. Bu sıfatları tek, tek araştırıp açıklamaya çalışalım.

Vücut : Var olmak demektir. Allah vardır ve varlığı zatının gereğidir. Bu itibarla Cenab-i Hakka “ Vacibu’l-vucüd denir. Allah, var olmakla ve varlığını devam ettirmekte hiçbir şeye muhtaç değildir.

Kıdem : Allah kadimdir, yani varlığının başlangıcı yoktur. Şu zaman yoktu da ondan sonra var oldu denemez. Varlığın başlangıcı olan bizleriz. Allah ise, hiçbir şey yokken yine var idi.

Beka: Allah’ın varlığının sonu olmamasıdır Allah bakidir. Mesela biz, bir süre sonra yok olacağız, Allah’tan başka her şeyin belli bir süre sonra varlığı sona erecektir. Allah ise hiç ölmeyecek ve her zaman var olacaktır, nitekim Yüce Allah Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurmuştur.

“ Allah’la beraber başka bir ilaha tapma. O’ndan başka hiçbir ilah yoktur. O’nun zatından başka her şey yokluğa mah kümdür. Hüküm ancak O’nundur. ve siz hep O’na döndürüleceksiniz.” (Kasas Süresi Ayet: 88)

Vahdaniyet: Allah birdir. Kur’an-ı Kerim’in en kısa sürelerinden bir olan **“ihlas”** süresi açıklaması konunun başlangıcı olan üstte yazılmış- tır. Tekrar, okumanızı tavsiye ederim.

Allah, zatında birdir cüz ve parçası yoktur. sıfatlarında birdir, benzeri ve dengi yoktur. işlerin de birdir. Eşi ve benzeri yoktur.

Muhalefetü’n li’l-havadis : Yaratılmışlardan hiçbir şeye benzeme- mek demektir. O her şeyinde benzersizdir. Azadan, avretten, doğmaktan, doğurmaktan,

yemekten içmekten, giyinmekten, uyumak tan münezzehtir. Yüce Allah Kur'an-ı Kerimde şöyle buyurmuştur.

“ Allah hiçbir şeye benzemez. O, işiten ve görendir.” (Şûra Ayet 11)

Kıyam binefsihi : Allah zatıyla kaimdir. Varlığı zatının gereği olup haşa, başkasından değildir. Zamandan mekandan,cihetten ihtiyaçtan beri olmak manasındadır. Rabbimiz her şeyin fevkindedir.

Subüti Sıfatlar.

Allah Teâlâ'nın subuti sıfatları da şunlardır.

Hayat: Allah hakiki ve ezelli hayat ile diridir. Her canlıya O, hayat vermektedir. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur.

“ Allah, O'ndan başka ilah olmayan, diri, her an yaratıkları görüp gözetendir.”

(Bakara Süresi Ayet: 255)

İlim : Bilmek demektir. Allah yerde ve göklerde olan her şeyi bilir. Hatta insanların gönüllerinde sakladıklarını da bilir. O'nun bilmediği hiçbir şey olmaz. Kainat ve kainatta olan her şey yokken onların hep sini, nasıl ve ne zaman olacaklarsa öylece hepsini bilir. O'nun bilmesi kulların bilmesi gibi değildir. O' zifiri karanlık kapkara bir taş üzerinde yürüyen simsiyah bir karıncayı ve onun ayak izlerini dahi bilir ve görür. Kalplerin düşüncelerine kalpte gezen tüm niyetleri ve en gizli hareketleri bilir. Hiçbir zaman İlmine son yoktur. dalınlıktan ve yanılmak tan münezzehtir.

Hız. Ali (r.a.)şöyle buyurmuştur. “ İlim Rütbelerin en yücesidir.”

İlim bilmektir.bilmekten maksat da Alemlerin Rabbi'nın varlığını, birliğini ve ondan başka varlık sahibi bir zat bulunmadığını anlamaktır.

Peygamber Efendimiz bir hadisinde şöyle buyurmuştur.

“ Bütün ilimler ve hikmetler dört kitapta toplanmıştır. Dört kitabın sırrı Kur'an 'da toplanmıştır. Kur'an'nın sırrı Fatihada toplanmıştır. Fatihanın sırrı Besmelede toplanmıştır. Besmele'nin sırrı da Be harfinin altındaki noktada toplanmıştır.” (Allah vardır ve birdir. 33)

Semi: İşitmek demektir. Allah. Her şeyi uzaklık ve yakınlık söz konusu olmadan ne kadar uzak olursa olsun, ne kadar gizli olursa olsun, fark etmez o semi'dir işitir. Hatta içimizdeki fısıltıları da işitir. İşitmek için kulağa ihtiyacı yoktur.

Basar : Görmek demektir. Allah yerde ve göklerde olan her şeyi görür. O şeyin uzakta ve yakında olmasıyla kapalı- açık aydınlık ve karanlık, küçük veya büyük olması fark etmez. Bizim ve tüm varlıkların nerede ne yaptıklarımızı varıncaya kadar her şeyi görür görmek için bizim gibi göze muhtaç değildir.

İrade : Dilemek demektir. Allah diler ve dilediğini yapar. Dilediği her şeyi yapmakta güçlük çekmeyeceği gibi bir yardımcıya da muhtaç olmaz. Allah Teala iradeyi külliyeye sahibidir.

Eğer O'nun Tevfik ve rahmeti olmasa hiçbir kul isyandan kaçamaz. Yine O'nun dileme ve iradesi olmasa hiçbir kul itaata güç yettiremez eğer tüm insanlar, cinler, melekler ve şeytanlar bir araya gelip de kainattaki bir zereciği yerinden oynatmak veya hareketine mani olmak isteseler O'nun irade ve dilemesi olmadan bu hususta kesinlikle aciz kalacaklardır. Böylece her şey bu ezeli irade doğrultusunda ne bir saniye önce nede bir saniye sonra olmamak şartıyla kendileri için belirlemiş zamanlarda gerçekleşir.

Bütün bunları yaparken de Allah Teala için düşünme ve zaman harcama söz konusu değildir. İşte bu sırta binaen hiçbir durum Allah'ı meşgul edip başka şeylerden gafil kılamaz. Sonuç olarak Her şey onun dilemesi ile. O' dilemez ise hiç bir şey olamaz. Konuyla ilgili Yüce

Allah Kur'an-ı Ke'rim de şöyle buyurmaktadır.

“ Allah , bir şeyi dilediği zaman O'nun buyurduğu sadece o şeye “ol “ demektir. Hemen olur.”

Kudret ; Allah Teala'nınHer şeye gücü yeter.Güç yetmeyeceği zorlanacağı hiçbir şey yoktur.

Allah Teala diridir. Kadir'dir. Cebbar'dır. Kahhardır. Onun hiçbir kusuru aczi olamaz. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Fanilik ve ölüm O'nun hakkında mevzubahis değildir. O, mülkün, melakütün, izzet ve ceberütün sahibidir. Hakimiyet, güç yaratmak ve emretmek yalnızca O'na aittir. Bütün yaratıklar O'nun emri altında ve kudret elinde bulunmaktadır. Bütün varlıkları O var etmiştir. Onların yaptıklarını da kendisi yaratmıştır. Rızık ve ecelleri tektir eden O'dur.

Taktir buyurdukları saymakla bitmez, ilminin sınırı yoktur.

Kelam: Söylemek demektir. Allah Teala, harf ve sese muhtaç olmadan söyler. Kur'an-ı Kerim ve diğer semavi kitaplar O'nun sözüdür. Allah Teala Peygamberlere ve meleklerle istediğini söylemiş ve duyur muştur. Kelamına nihayet yoktur.

Allah Teala konuşur ve bununemreder, nehyeder, vaad ve tehditlerde bulunur. Ancak onun konuşması zati ile kaim, kadim ve ezeli olup, yaraıkların konuşmasına benzemez. Bu bakımdan O'nun konuşması hava titreşimlerinden veya cisimlerin çarpışmasından meydana gelen ses ile olmadığı gibi dudakların kapanmasıyla veya

dilin hareket etmesiyle meydana gelen harflerle de değildir. Kur'an, Tevrat, İncil ve Zebur Peygamberlere gönderdiği semavi kitaplardır.

Tekvin: Yaratmak demektir. Kainatı ve kainattaki tüm varlıkları yaratan yaşatan besleyip büyüten O'dur. O'ndan başka yaratıcı yoktur. her şeyi O yaratır. Hiç kimse hiçbir şey yaratmağa kadir değildir. Allah Teala yaratmadıkça dilemedikçe hiçbir şey olmaz.

(Diyenit İşleri Başkanlığı yayınları İslam İlmimihali ve yeni Amentü Şerhibüyük ilmiha ve İhyau-Ülümi'd Din kitaplarından faydalanılmıştır.)

*

Hasan Basri diyor ki:

bir gün bir adam bana, “**sen Mü'min misin ?**” diye sordu. Ben de dedim ki, İman iki kısma ayrılır,

a) Kısa ve öz iman;

b) Ayrıntılı ve olgun iman.

Sen hangisini soruyorsun? Eğer kısa ve öz imanı yani Allah'a meleklerine, kitaplarına peygamberlerine, ahiret gününe, Cennet ve Cehennem hak olduğuna, dizilmenin gerçekleşeceğine, sorgu suale çekileceğimize (kadere hayre ve şerre) dair imanı soruyorsan ben mü'minim. Yok eğer, “ **Gerçek müminlerin yanında Allah'ın adı anıldığı zaman kalpleri ürperti ile dolar.**” Diyen ayetteki olgun imanı soruyorsan Allah'a and olsun ki, olgun ve coşkun bir iman taşıyıp taşımadığımı bil miyorum.

Yüce Allah buyuruyor.

“Gerçek müminlerin yanında Allah'ın adı anıldığı zaman kalpleri ürperti ile dolar: “ (Enfal Süresi Ayet 24)

Peygamber Efendimiz Salat ve Selam üzerine olsun, şöyle buyuruyor.

“ Mü'minin kalbi Allah korkusu ile ürperince rüzgara tutulan ağacın yaprakları nasıl dökülürse günahları öyle dökülür.” (Tenbihü'l- Gafilin 511)

Zamanın akıp gitmesiyle Allah zeval bulmaz! (yani haşa yaşlanmaz, ömründen bir şey eksik olmaz.)

“O, (Her şeyden evveldir. Ve de (her şey helak olduktan sonra O' kalacak.) ahirdir. (Varlığı sayısız delillerle) zahirdir. Ve (akılların idrak edemeyeceği zatı ile) gizlidir. O, Her şeyi bilendir.” (Hadid Süresi Ayet 3)

Tenzih :

Allah suretlenmiş bir cisim olmadığı gibi, takdir ve tahdid edilmiş bir cevher de değildir. O, ne takdire ve nede taksimde hiçbir cisme benzemez. Cevher olmadığı

gibi, cevherlerin merkezi de değildir. Araz olmadığı gibi arazların bulunacağı yer de değildir. O, hiçbir mevcud da, O'na benzemez. (İhya-i Ulüm'd- Din 1/291)

Yüce Allah buyuruyor.

“ O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Size kendi cinsinizden eşler kılmıştır. Davarlardan da çiftler... sizi bu tarzda yaratıp üretiyor.

O'nun benzeri yoktur. O, Semi'dir. (bütün söylenenleri işittir.) Basirdir. (bütün yapılanları görür.”) (Şûra Suresi Ayet: 11)

Bu sıfatlar Allah'tan başka kimde bulunur? Haşa hiç kimsede bulunmaz. En üstün yaratık olan insandaki yetenekleri insana veren yine O'dur. Bunun için insan oğlu yalnız O'na ibadet etmek ve her şeyden daha çok O'nu sevmek durumundadır.

ALLAH TEÂLÂ SEVGİSİ

Bunu bilmeliyiz ki,

“ Allah’ı sevmek ve Allah için sevmek sevgilerin en yücesidir.”

Annemizi- babamızı severiz. Çünkü onlardan ilgi ve sevgi görmüş, şefkat ve merhamet kanatları arasında büyümüşüz. Bizi büyütmeye ve hayata hazırlamada hiçbir fedakarlığı esirgememişlerdir. Bu hizmetleri için onları çok severiz.

Aynı zamanda eşimizi ve çocuklarımızı da çok severiz onlar bizim birer parçalarımızdır, aile fertlerimizdir. Onların geçimini sağlamak için nice fedakarlıklar yaparız. Babamız ve annemizin bize yaptıklarını bizde eşimize ve çocuklarımıza yapıyoruz, bu nedenle onları da çok severiz.

Allah’ı niçin sevmeliyiz ?

Şimdi düşünelim: Bizi yaratan ve bize sayısız nimetler veren kimdir? Bizi akıl ve düşünce gibi çok üstün yeteneklerle donatan, kusursuz yaratan ve diğer varlıkları hizmetimize veren kimdir? Hiç şüphe yok ki, Allah Teala’dır. Rahman süresinde tam otuzbir defa Yüce Allah Kur’an-ı Kerim’de Yüce Allah’ın hangi nimetlerini inkar edebilirsiniz.” Buyuruyor. başka bir ayette, Yüce Allah’ın size verdiği nimetleri saymakla bitiremezsiniz. buyurmaktadır. verdiği bütün bu nimetleri insan oğluna lütf eden Rabbimiz’dir, O halde en çok sevgiye, saygıya layık olanda O’dur. Bunun için O’nu her şeyden daha çok sevmeliyiz.

Allah’ı sevmek, O’nu bilmeye tanımaya bağlıdır. Çünkü insan ancak bildiğini ve tanıdığını sever. Bunun için, Allah’ı sevenler ancak O’na gerçek inananlar, gerçek tazim gösterenler ve gerçek bilenlerdir, tanıyanlardır.

On dakika ferdi olarak kafamızı avucumuza bırakıp biraz tefekkür edelim.

Yüce Allah Teâlâ bize ne büyük nimetler bahş ettiğini, bizi bir pis kokulu bir damla su iken bizi bu hale getirdi ve en şerefli varlık etti. Sayılması imkansız nimetleri bizlere ihsan etti bizlerde O’nu sevmesek O’na kulluk görevimizi yapmasak bütün emir ve tasfiyelerine uymasak en şerefli varlığın tam tersi oluruz.

Peygamber Efendimiz (s.a.v. buyuruyor.

“Size gıda olarak vermiş olduğu (ve tüm) ni’metlerinden dolayı Allah’ı seviniz. Beni de Allah için seviniz. (Süfyan. İhyâ-i Ulüm’id-din 9/ 352)

Yüce Allah sevgide ortak kabul etmiyor.

A.Kadiri Geylani’nin Gunyet’üt Talibin kitabının 727-728 sayfasında şöyle buyuruyor.

İbrahim (a.s) oğlunu sevdi; onu kurban etme imtihanına tutuldu.

Yakup (a.s.) oğlu Yusufu sevdi; kırk yıl onu kaybetti. onun ayrılık imtihanına tabi tutuldu.

Resulüllah (s.a.v.) Efendimiz dahi, Hazreti Hasan'ı ve Hazret'i Hüseyin'i sevdi: kalbden onlara karşı bir bağlantı kurdu. Bunun üzerine Cebrail geldi;

Resulüllah (s.a.v.) Efendimize şu haberi verdi:

Onlardan biri zehirlenecek; diğeri de şehit edilecek..

Ta ki: Sevilen Zattan başkası sevmeye..

Yüce Allah buyuruyor.

(Habibim de ki) “**Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, yakınlarınız, elinize geçirdiğiniz mallar, durgunluk olmasından korktuğunuz alış veriş, hoşlandığınız evler, size Allah'tan O'nun Peygamberinden ve O'nun yolundan cihad' dan daha sevgili ise artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah fasıklar topluluğunu doğru yola sevk etmez.**” Et- Tevbe Süresi Ayet: 24

Peygamber Efendimiz bir hadisi şerifinde şöyle buyuruyor.

“**Bir kimse de (tam olarak) üç özellik bulunursa iman tadını duyar.**

1- Allah ile Peygamberi kendisine ve başkalarından daha sevgili olmak,

2- sevdiği kimseyi yalnız Allah için sevmek,

3- Allah onu küfürden kurtardıktan sonra tekrar küfre dönmekten ateşe atılacakmışçasına hoşlanmamak.” Buhari, İman 9 : Müslim, İlim, 15 .)

Bu ayeti ve hadisi şerifi yazınca, “**Allah'ım Yalnız Sensin—Sen**” şiir kitabımdan bir dördlük hatırladım. Okuyalım mı.?

Her hangi bir şeyi Allah'tan fazla çok seviyorsan bu şirke eşittir. ,
Bu sevgi, eş, para, çocuk, ev, makam olabilir, dikkat etmek gerekir,
Kibri, havayı kalbinden at, mütevazi ol, kalbin mutmain olacaktır.
Her türlü gizli ve aşık şirkten ve günahattan sana sığınıyoruz Ya Rabbi.

*

Her iyiliğin başı Allah'ı sevmektir. Dünyada mutlu hayat, ahirette cennetin sonsuz nimetleri bu sevgi sayesinde elde edilir.

Allah'ı sevmek, O'nu bilmeye ve tanımaya bağlıdır. Çünkü insan, bildiğini ve tanıdığını sever.

Bir İslam büyüğü olan Hasan Basri 'nin “**Rabbini bilen O'nu sever.**” Bu sözü ne kadar güzeldir. **Allah ona binlerce defa Rahmet eylesin.**

Yüce Allah'u Teâlâ şöyle buyuruyor.

“**Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler.**” (El-Maide süresi: Ayet 54)

Allah'ı nasıl sevmeliyiz?

Allah'ı seviyoruz demek yeterli değildir. Bunun bir belirtisi olmalıdır. O da gönderdiği Kur'an-ı Kerim-e ve görevlendirdiği son peygamber Hz. Muhammed s.a.v.'e uymaktır. O'nun izinden gitmek ve güzel ahlakı ile ahlaklanmaktır. Bu aynı zaman da Allah'ın emirlerine uyup, yasaklarından da sakınmak demektir.

ALLAH'IN RIZASI VE SEVGİSİ SÜNNETE UYMAKLA ELDE EDİLİR.

Bir mü'minin en büyük ideali kendisini Allah'a sevdirmektir. Yani O'nun rızasını kazanmak, gazabından korunmak, Aslında kılınan namazlar, tutulan oruçlar, verilen zekat ve sadakalar, yapılan hac farziyatı ve işlenen her çeşit hayırlar, hayır yolunda tüketilen bütün nefesler tek gayeye bakar:

Allah sevgisini kazanmak, kaydedeceğimiz şu ayet bunun tek yolu olduğunu gösterir: Resulüllah (aleyhisselâtu vesselâm) 'ın sünnetine uymaktır işte ayet.

Bu konuda Yüce Allah Kur'an-ı Kerimde şöyle buyuruyor.

“ Ey Muhammed, de ki, Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir. De ki, Allah'a ve Peygambere itaat edin. Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah kafirleri sevmez.” (Ali İmran Süresi Ayet: 31. 32)

Demek ki insanın, sadece Allah'ı seviyorum demesi yeterli değildir. Allah sevgisinin alameti, Kur'an sevgisidir, Allah ve Kur'an sevgisinin alameti, Peygamber sevgisidir. Peygamber sevgisinin alameti, sünnet (hadis) sevgisidir. Sünnet sevgisinin alameti ahiret sevgisidir. Ahiret sevgisinin alameti dünya'ya buğz etmektir. Dünyadan buğz etmek alameti, ondan ancak kendisini ahrete vardırarak ilahi emirlere uyarak bir azığı edinmekliğidir.

İnsan sevdiğini unutmaz. Allah'ı sevenlerde O'nu asla unutmaz, daima anarlar. Bir insan sevdiğini sık, sık anması ve O'nun memnun olacağı davranışlarda bulunması kadar tabii ne olabilir?

Allah'ı ananları Allah da anar. Çünkü Allah kendisi için yapılan hiç bir şeyi karşılıksız bırakmaz. O 'nu seveni oda sever. O'ndan isteyeniyi O' boş çevirmez O'na güveneni korur ve yüceltir.

Allah'ı ananların Allah tarafından anılacakları ve onun tükenmek bilmeyen maddi ve manevi nimetlerine, sayısız nimetlerine ereceklerine dair.

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyuruyor.

“ Siz beni anın, ben de sizi anayım. Bana şükredin sakın nankörlük etmeyin “ (Bakara Süresi Ayet : 152)

Bu ayet-i Kerime şu tabirlerle açıklanmıştır.

Siz beni, bana itaatla anınız, bende sizi rahmetimle anayım.
Siz beni, bana dua ederek anın. Bende sizi duanızı kabul ederek anayım.
Beni överek ve itaat ederek anın, ben de sizi nimetimi artırarak anayım.
Siz beni gizli yerlerde anın, ben de sizi kırlarda ve çöllerde anayım.
Siz beni refah ve rahat içinde iken anın, bende sizi felaket ve musibete uğradığınız zaman anayım
Siz beni ibadetle anın. Bende sizi yardımım ile anayım
Siz beni İslam-ı yaymak için anın, bende sizi hidayetimle anayım.
Siz beni “ Allah’tan başka ilah yoktur” diyerek anın. Ben de sizi kulluğa kabul ederek anayım. (Hak Dini, Kur’an dili Bakara 152. Ayetin tefsiri)

Bu konuda geniş bilgi bak. zikir konusuna.

Değerli mü’min’ler Allah’ı seveni, Allah’a itaat edeni, Allah da sever, başkalarına da sevdirebilir.

Ebu Hüreyre (r.a.) Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in şöyle buyurduğunu Rivayet ediyor.

“ Allah Teala bir kulunu sevdiği vakit, Cebrail (a.s.) a “ Allah filanı seviyor. Onu sende sev” diye emreder. Cebrail de onu sever ve gök ehline “ Allah filanı seviyor. Sizde onu seviniz.” Diye seslenir. Bunun üzerine göktekiler o kimseyi severler. Sonra da yeryüzünde onun sevgi- si kalplerde yerleşir.” (Buhari, Kitabı’ı Birr ve’s – Sıla ve’l-Adab 12 sayfa 13/26)

Allah Sevgisi insanı Allah’a yaklaştırır. Ve O’nun rızasını kazanma- sına sebep olur,

Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu.

“Size gıda olarak vermiş olduğu ni’metlerinden dolayı Allah’ı seviniz. Beni de Allah için seviniz. (Süfyan. İhyâ-i Ulüm’id-din 9/ 352)

Peygamberimiz, Allah’ı candan sever ve O’na ibadet etmekten büyük haz duyardı. Hadis kitapları Peygamberimizin gece namazında ayakları şişinceye kadar ayakta durduğunu haber veriyorlar. Kendisine

Ey Allah’ın Resülü Yüce Allah seni bağışlamışken bu kadar zahmete neden katlanıyorsunuz? Dediklerin de:

Resulullah (s.a.v.) : Niçin Allah’a şükreden kul olmayayım? ”

(Buhari. Tehecüd, 6; Müslim. Kitabı Salat-i misafirin; ve ahvalihim 18)

Diye cevap veriyordu. Bu cevap, onun, Allah korkusu endişesi ile değil, Allah'a olan sevgi ve derin saygısı sebebiyle ibadet ettiğini gösteriyor.

Görülüyor ki, Peygamberimiz gece uyku ve istirahatını feda ederek kalkıyor, o sesizlik içinde namaz kılıyor ve sonun da Allah'a el açarak yalvarıyor.

Bu davranışı, onun Allah'ı nasıl sevdiğini göstermektedir.

Esasen Allah'a yapılan ibadettin makbul olanı da budur. Severe isteyerek, sevgi, saygı duyarak ve içtenlikle yapılan ibadet, en makbul ibadettir.

Değerli mü'min'ler Allah ve Peygamber sevgisi imandandır. Belki imanın ta kendisidir. Bu sevgiden yoksun olan kimsenin gerçek anlamda inanmış olduğu söylenemez.

Nitekim. Hz. Ömer (r.a.) Allah ondan razı olsun ve Rahmet etsin.

Peygamber Efendimizle sohbet ederken şöyle diyor.

“ Ey Allah'ın Resülü, ben sizi canımdan başka her şeyden daha çok severim dedi.”

Peygamberimiz.(s.a.v.) Hz. Ömer (r.a.) 'e şöyle buyurdu:

“Ey Ömer, canımı kudret elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, beni canından da daha çok sevmedikçe olgun Mü'min olamasın.” Buyurdu.

Hz. Ömer (r.a.) şöyle cevap verdi:

“ Ey Allah'ın Resülü, Vallahi ben şimdi sizi canımdan da daha çok seviyorum. Deyince.

Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurdu:

“ İşte Ya Ömer, şimdi olgun Mü'min oldun.” (Ayni Umdetu'l –Kari 1/144)

Peygamber sevgisi Allah sevgisinden sonra gelir. Peygamberi sevmek Allah'ı sevmek demektir. Alim'ler Salihler, mütakiler ve hayır sahiplerinin sevgisi böyledir. zira sevilenin sevgisi de sevilir. Sevilenin elçisi de sevilir. Sevileni seven de sevilir.

Enes b. Malik (r.a.) anlatıyor. Bir defa Peygamberimiz (s.a.v.) ile birlikte mescitten çıkıyorduk. Mescidin kapısında karşımıza bir adam çıktı ve şöyle dedi:

--Ey Allah'ın Resülü, kıyamet ne zaman kopacak? Diye sordu.

Peygamberimiz (s.a.v.)

“ Sen kıyamet için ne hazırladın? buyurdu.

Adam :

--Ey Allah'ın resulü, ben kıyamet için çok namaz, oruç ve sadaka hazırladım. Ancak ben Allah'ı ve Peygamberini severim. dedi.

Bunun üzerine Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurdu:

“ O halde sen sevdiklerinle beraber olacaksın.” buyurdu,

(Müslim, Kitab'l-Birr, ve's—Sıla, 50,)

Konu ile ilgili olarak, Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmuştur.

“Kim Allah’a ve Peygambere itaat ederse işte onlar, Allah’ın kendilerine nimet verdiği Peygamberlerle, sıdıklarla, şehitlerle, iyilerle birlikte olacaktır. Bunlar ne güzel arkadaşdır.” (Nisa Süresi Ayet:69)

Dikkat edersek yukarıdaki satırlarımızda, Allah ve Peygamber sevgisinin imandan olduğunu yazmıştık, insanlar da birbirini sevmedik- çe gerçek anlamda mü'min olmayacakları Peygamberimiz tarafından bildirilmiş ve şöyle buyurmuştur.

“ Nefsimi kudret elinde tutan Allah’a yemin ederim ki, siz iman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de olgun mü'min olamazsınız. Size bir şey söyleyeyim, onu yaptığınız zaman sevişirsiniz: aranızda selamı yayınız.” (Müslim, İman, 22)

Mü'min'ler birbirlerini, Allah için sevmelidirler. Allah için olmayan sevginin Allah katında bir değeri yoktur. birbirlerini Allah için değil de şahsi çıkar için sevenlerin kıyamet günü birbirlerine düşman olacakları Kur'an-ı Kerimde bildirilmekte ve şöyle buyrulmaktadır.

“O gün Allah’tan korkanlar hariç, birbirine dost olanlar düşmandırlar.”
(Zuhuf Süresi Ayet 67)

Kıyamet günü en üstün dereceyi Allah sevgisi ile birbirlerini sevenlerin alacağı müjdelenmiştir.

Bu hususta Muaz (r.a.) diyor ki, Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle dediğini işittim.

Allah Teala “Benim hoşnutluğum uğrunda sevişenler için, Peygamberlerin ve Şehitlerin bile imrenecekleri derecede nurdan kürsüler vardır.”
(Tirmizi, Zühd, 31)

Görülüyor ki, Allah sevgisi dünya ve ahiret mutluluğunun vesilesidir. Allah sevgisi etrafında birleşmemiz ve bu sevgi ile birbirimizi sevmemiz, Allah’ı razı edecek bir davranış olacaktır.

İslam büyüklerinden birisi der ki:

Allah’ı seven O’nun Peygamberini de Allah’ın sevdiklerini de sever.

Bir Din Adamı diyor ki,

İnsanlar, Allah’ın hoşlanmadığı şeyleri yapıp dururken, kendisinin hoşuna giden şeyleri Allah’tan istemekten utanmıyor mu?

--Öyle biri ile dostluk kur ki, senin değişmenle değişmesin!

-- Allah Teala'ya emrine teslim olmakla yaklaşılr! Düşünmekle, hayal kurmakla değil. (İmam Rabbani)

Cenab-ı Hak (hadis-i kutside) buyurmuştur.

“Kulum durmadan nafile ibadetlerle bana yaklaşılr. Tâ ki onu sevmiş olurum!” (Buhâri Ebu Hüreyre İhya-i ulüm-id-din 9/344)

Mehmet Akif Ersoy der ki:

Allah korkusu olmayan gönülde Allah sevgisi yaşamaz.
Allah'ı seven sevlmeye layık olur.

Yine, “ **ALLAH'IM YALNIZ SENSİN—SEN** “ şiir kitabımdan dört dörtlük okuyalım mı?

ONLAR ZENGİN SEN FAKİR OL

En büyük ilim Allahu Teâlâ 'dan korkmaktır,
Yüce Allah'ın taktirine hükmüne razı olmaktır,
Sevdiğini yalnız Cenabi Allah için sevmektir.
Sevdiğini, Allah için sev, sevmediğini Allah için sevme.

Bizler avam tabakası, insanlardan olmaya devam ediyoruz,
Allah'ın seçkin kullarından olma yolunda gayret göstermiyoruz,
Yemek, içmek, sevmek, gezmek olursa, inanın çok gayretli oluyoruz,
Allah buyuruyor. “ **De ki, Rab'im ilmimi artır.**” Ta.Ha.Süresi Ayet :14)

Bırak başkaları doysun sen aç ol, onlar zengin sen fakir ol,
Bırak, başkaları makam mevki sahibi olsun sen mütevazi ol,
Bırak onlar mal, mülk, para sahibi olsun, sen muhtaç ol,
Yeter ki Yüce Allah'ın yardımı, lütfü bereketi seninle olsun.

Allah'ın taktirine razı olmayan, onunla tartışan didişen kişi,
Ben Allah'ı çok seviyorum, diyorsun bu nasıl sevgi ki,
Allah'ı seviyorum diyorsun, ama, emirlerine uymuyorsun ki,
Bu haller oldukça Allah'ın sevgisi, aşkı, şevki nasıl olur ki,
Bütün ibadetlerini Allah için yap, sakın, şirk, riya, münafıklık yapma.

*

Bunu bilmeliyiz ki, Allah sevgisini yaşayan kimsede şu belirtiler görülür,
a) Allah sevgisini yaşayan kimse, Allah için Allah yolunda çalışır, Allah'ın dinini yaşamaya, yaşatmaya, ve yüceltmeye gayret gösterir,

b) Allah sevgisini yaşayan kimse, Mü'minlere karşı mütevazî, kafirlere karşı izzetli olur (sözlükte izzetin anlama; güçlü ve üstün olmak galip gelme saygılı olma.)

c) Allah sevgisini yaşayan kimse, Allah dostlarını Allah için sever.

d) Allah sevgisini yaşayan kimse, O'nun ilmini para ile satmaz, (muskacılık, falcılık, paralı Kur'an okuma vs. gibi yapmaz.)

e) Allah sevgisini yaşayan kimse, eşi, ailesi, çocukları, annesi, babası, akrabaları, komşuları ve müslümanlar ile iyi geçinir. bağışlayıcı ve merhametli olur. Kimseye zararı dokunmaz, iyiliklerini artırmaya çalışır.

f) Allah sevgisini yaşayan kimse, Allah'a karşı asi olmaz, tüm ilahi emirleri harfiyen yerine getirir. Kendisini mum edip eritir, ama çevresini aydınlatır.

g) Allah sevgisini yaşayan kimse, Allah için işitir, Allah için görür, Allah için tutar, Allah için yürür, tüm amellerinde Allah'ın rızasını arar. Allah'ın rızası olmayan şeyde oda yoktur.

h) Allah sevgisini yaşayan kimse, Peygamber Efendimizin(s.a.v.) Sünnet- i Seniyesine elinden geldiği kadar uyar ve başkasına da tavsiye eder.

ı) Allah sevgisini yaşayan kimse, insanların ileri geri konuşmalarından korkup dinini (islamiyet'i) yaşamaktan geri kalmaz. i) Allah sevgisini yaşayan kimse, dinini ciddi sever, dinin emirlerini baş tacı yapar, ve dinin gereklerini yerine getirir, farzları asla ihmal etmez, nafîle ibadetlerini artırmaya çalışır.

j) Kısacası Allah sevgisi yaşayan kimse, Allah sevgisi her şeyin ve her sevginin üzerinde olur, ona göre de Allah'ın emirlerine de bağılı olur sadık olur, Hamd ve şükürünü eksiltmez, Kalbiyle diliyle beyniyle hep Allah'ı zikir eder.

k) Ne mutlu Allah sevgisi gönlünde yer etmiş olanlara, ve yine ne mutlu Allah için, O'nun rızasını kazanmak için birbirini sevenlere

l) Allah'ı seven, O'nun Peygamberini de Allah'ın sevdiklerini de sever.

İşte Allah'ı sevmek yukarıdaki sayfalar da açıklamaya çalıştım, Allah'ı sevmek lafla olmaz, kalbim temizdir demekle olmaz, icraat lazım. İcraat nedir? tüm ilahi emirlere uymaktır yukarıda genişçe anlatıldı!

Esasen Allah'ı çok ama çok sevmek, hepimizin üzerinde bir vazifedir. Allah'ı sevmek zevktir, Allah'ı sevmek mutluluktur. Bir insan ne kadar Allah'ı severse Allah da onu on katı kadar ve daha fazlası sevablandırır ve sever. O'nun sevgisi bizimkine benzemez. Onun mükafatı sonsuzdur, hesapsızdır. O, kulunu af etmek için vesile arar bahane arar.

Allah'ı seven kişi sevgisini ilahi emirlere bağılılık (takvayla) ve bol zikirle belirler. Yukarıdaki vasfı yapmaya çalışan kişiyi, İnşallah Allah da sever.

Şiir lerimden bir dörtlük daha okuyalım mı?

Kalpler ancak Allahu Teâlâ'yı anmakla huzura kavuşur,
Ey Rabbimiz, övmemiz yalnız ve yalnız Sana mahsustur,
Bütün kainâtın ilahı bir tek ilahıdır. Sen'den başka ilah yoktur,

Allah'ım, güldüren de ağlatan da öldürende yaşatanda, Yalnız Sensin Sen.

Yüce Allah'u Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler.” (El-Maide süresi: Ayet 54)

Dikkat ederseniz, Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de sık, sık sevgiden bahis ediyor. **“ Nefret ettirmeyiniz sevdiniz.”** Buyuruyor.

Allah kendisine Rahmet etsin: Bir din adamı şöyle demiştir.

Ben Allah'ı Hem kalbim, hem aklım hemde ruhum ile severim.

Akil unuttur, kalp durur, ama ruh ebediyen Allah'ı tanıyacak sevecek ve bağlı kalacaktır. İnşallah.

Ebu Hüreyre (r.a) rivayet ettiği bir Hadisi şerifte Resulullah Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Allah Teâlâ kıyamet gününde benim için sevişenler (Sevenler) nerededir? Onları gölgemden başka gölge bulunmayan bir günde arşımın gölgesinde gölgelendireceğim.” (Müslim Kitab'ı birr ve's- Sıla ve'l Edab,12)

YÜCE ALLAH KULLARINI SEVMESİ:

Konuya bir ayetle başlayalım, Yüce Allah Teâlâ buyuruyor.

“Ben, cinleri de insanları da ancak beni tanırsınlar, bana kulluk etsinler diye yarattım.” (Zâriyat süresi Ayet: 56)

Yüce Allah bizleri sırf kuru bir heves için yaratmamıştır. sırf oyun için yaratmamıştır. Sırf yemek, içmek, uyumak, evlenmek için yaratmamıştır. Yüce Allah Yaratanın amacını az ve öz olarak yukarıdaki ayette bize bildiriyor.

Bizler eğer yanlış yoldaysak, tövbe edip yanlışlıktan dönersek, kalpten (içtenlikle) Allah'a doğru bir adım atarak ibadet ederek emirlerini yerine getirdiğimiz zaman O'nun sevgisi bize doğru sayısız adımlar atar.

Ömer b.el Hattab (r.a.) anlatıyor. Peygamberimizin huzuruna Havazin kabilesinden bir takım esirler gelmişti. Emzikli bir kadın da, Çocuğunu kayıp etmişti. O, göksünde biriken sütü esirler arasındaki çocukları emziriyordu. Bu kadın esirler arasında kendi çocuğunu bulunca hemen onu alıp bağrına bastı ve derin bir sevgi ile çocuğunu emzirmeye başladı. Bu yüksek sevgi ve şef katı görünce Peygamberimiz (s.a.v.) bize :

“şu kadının çocuğunu ateşe atacağına ihtimal verirmisiniz? “

Hayır, atmamağa gücü yettiği sürece atmaz, dedik.

Bunun üzerine, Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurdu:

“ İŖte Allah Teala kullarına bu kadının çocuğuna sevgi ve Ŗefkatinden daha merhametli ve Ŗefkathdır.” (Buhari,18,Müslim. Tevbe 4)

Bir defasında da Ashaptan biri Ŗöyle bir olayı anlattı. Bir çalılığın içinde birkaç kuŖ yavrusunun gördüm. onları alıp ihramımın içine koydum. Biraz sonra anneleri geldi. İhramımın üzerinde dolaŖıp durdu. Ben ihramımı açar açmaz. O da yavrularının yanına girdi.

Peygamberimiz, (s.a.v.) bu olayı dinledikten sonra: Ŗöyle buyurdu.

“Anneliğin Ŗefkatinden hayret mi ediyorsunuz? Beni gönderen Allah’a yemin ederim ki, Allah Teala kullarını bir annenin yavrularını sevmesinden daha fazla sever.” (Ŗibli İslam,Tarihi Asr-ı Saadetc.İl, s.857,İstanbul 1928)

Ebü Hüreyre (r.a.) Resulullah (s.a.v.) Ŗöyle buyurduğunu haber veriyor. Yüce Allah Teala buyuruyor.

“ Ben kulumun beni sanısı yanındaım. Beni nasıl sanırsa ben öyleyim. Kulum beni andığı zaman muhakkak onunla beraberim. O beni gönlünde gizlice anarsa, bende onu öyle anarım. Eğer o beni bir topluluk içinde anarsa, ben de onu, beni içinde andığı topluluktan daha hayırlı bir topluluk için de anarım. Kulum bana bir karıŖ yaklaŖırsa, ben ona bir arŖın yaklaŖırım. Kulum bana bir arŖın yaklaŖırsa ben ona bir kulu yaklaŖırım.” (Buhari, zühd, 15, Müslim, Kitabı’z- Zikir ve’t Tevbe ve’l – İstiğfar,1.)

Bu hadis-i Ŗerifte, Allah Teala’nın kuluna yakınlık derecesini anlatmak için kullanılan karıŖ, arŖın, kulaç gibi, gözle görülen Ŗeylere ait ölçü aletlerinin, Allah Teala hakkında kullanılması tamamıyla mecazi tabirlerdir. Bunun gibi Allah’u Teala hakkında koŖmak tabiri ve kulun isteğine ve duasına sur’atle icabet etmekten kinayedir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Ŗöyle buyuruyor.

Allah Teala rahmeti yüz parça yaptı. Doksan dokuz parçasını kendi yanında tuttu, bir parçasını yer yüzüne indirdi. İŖte bu bir parça rahmet sebebiyle bütün yaratıklar birbirleriyle seviŖirler (severler.) Hatta kısarak yavrusunu emzirirken dokunur korkusuyla bir ayağının tırnağını yukarı kaldırır.” (Buhari,, Edep,19; Müslim Tevbe, 4)

Yüce Allah buyuruyor.

“ aresizlerin çağrısına O’ndan başka cevap veren yoktur.”

(Neml Süresi Ayet: 62)

Bediüzzaman Said’ Nursi Hz. Diyor ki,

Merak etme Yüce Allah seni senden daha çok düşünür.

Yüce Allah Buyuruyor.

“ Allah çok büyük ihsan sahibidir. “ (Al-i İmran Süresi ayet: 74)

Başka bir ayette:

“ Allah hiç kimseye gücünün yettiğinden fazlasını teklif etmez.”
(El- Bakara Süresi Ayet 286)

“ Senin Rabbin hiç kimseye zulmetmez. (El- Kehf Süresi Ayet 49)

İsimlerin En güzeli ALLAH' ındır (açıklamalı Esmâ-i Hüsn-a) şiir kitabımdan birkaç Yüce Allah' ın isimlerinin anlamını okuyalım mı?.”

Dünyada Mü' min ile kafiri ayırt etmezsün,
Bütün kullarına acıyan merhamet edensün,
Dertlilere deva, hastalara şifa veren sensün,
Er RAHMAN Celle Celalühü Yüce adın,
Tüm Müslümanları azat eyle olsun muradım.

*

Merhametini biz kullarından esirgemeyen,
Mü' min kullarına keremiyle muamelede bulunan,
Ahirette kulun iyiliğini mükafatlandıran,
Er RAHİM Celle Celalühü Yüce adın,
Bizleri nurunla nurlandır, olsun muradım.

*

Yüce Allah kullarını af etmesi için ceza vermemesi için sanki bir vesile arar bir bahane arar.

Mesela; Bütün ibadetlere yüce Allah bol, bol sevap müjdeliyor, af müjdeliyor, cennet müjdeliyor.

Örnek olarak birkaç tane yazalım, Bir Hadiste Hacc'a gidip gelenler yani hac farziyatını yapanlar annesinden ilk günde doğduğu gibi günahsız olarak evlerine dönerler bak hac. Bölümüne, Abdest, ezan namaz hepsi öyle bütün ibadetlere yüce Allah bire on, sevap veriyor.

Ayet :En-Am süresi ayet: 160)

Bire yedi yüz sevap ise (Bakara , süresi ayet 261)
Kadir gecesı bin aydan hayılıdır(Kadir Süresi 1,2,3,)
Karşılığını ne kadar olacağını sadece Yüce Allah' ın bildiği amel'e gelince oda oruçtur.

“Sabredenlere mükafatları hesapsız olarak ödenecektir”.

(zümer Süresi Ayet:10

Başka bir ayette ise Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“Yaptıklarına karşılık bir mükafat olarak, göz aydınlığından ne hazırlanıp saklandığını kimse bilemez” (Secde süresi Ayet 17)
Geniş bilgi için Bak; Receb, şaban ayları bölümüne.

Ayrıca her bölümde Yüce Allahın mükafatlarını, müjdeli hadislerini hesapsız sevaplarına rastlarsınız.

Yüce Allah Kullarını sevdiği için bu nimetleri bu ihsanları, bu lütufları veriyor.

Bizde kulluğumuzu bilelim, Yüce Yaratana layık bir kul olalım.

Ve şu ayeti hep okuyalım. **“ Hasbün Allah veni'me'l- Vekil.”**

(AL'İ İmran 173)

Anlamı: **“ Allahu Teâlâ bize yeter, O ne güzel vekil'dir.”**

İbn-i Abbas (r.a.) şöyle rivayet etmiştir.

“ İbrahim Aleyhi's-selam, ateşe atıldığı zaman, ‘HasbünAllah veni'mel Vekil’ dedi.

Resülullah (s.a.v.) kendisine; insanlar size karşı ordu hazırladılar.. denildiği zaman da onu söyledi ”

CANLI BİR HİKAYE

bir büyük fabrikanın gece bekçisi, patronunun odasına gider bey efendi, bey efendi, size bir şey arz ede cem ama beni kıracağınızdan korkuyorum, size talebimi arz etmeden lütfen beni kırmayın ve beni azarlamayın, ne olursun benim iyi niyetimi göz önünde bulundur ve bir defa dahi olsa şu seni çok seven ve seni düşünen gece bekçinizi kırmayınız, ve benim sözümü dinleyiniz diye yalvarır.

Patron da; kendi kafasına göre bu bekçi ya avans isteyecek, ya maaşa zam isteyecek, ya izin isteyecek ya da bir yakınımı işe alması için talepte bulunacaktır, diye düşünmektedir.

Patron der ki, tamam bekçi, seni dinliyorum. Ve seni kırmamaya çalışacağım der.

Bekçi tekrar, yalvarır ne olursun patronum başımızın tacı beni kırma sözümü dinle.

Patron: tamam, tamam seni kırmaya cam diye söz verir.

Bekçi söze başlar: Patronum sen bu gün uçakla yolculuk yapma, çünkü ben dün gece rüyamda senin bir uçak yolculuğu yaptığını ve o uçağın düştüğünü rüyam da görüyordum. Eyer sen bir yere uçacaksan ne olur bu gün benim hatırıma hiçbir yere uçma hiçbir yere gitme diye dövünür.

Patron: bu temiz niyetli bekçiyi süzer, süzer bekçinin iyi niyetinden dolayı, bekçiyi hoş karşılar tamam bekçi, gerçekten ben bu gün yurt dışına uçacaktım ama, senin bu içten yalvarışın ve benden öncelikle söz alışın nedeniyle ben uçak biletimi

iptal ediyorum ve hemen telefona sarılır yetkililere uçak biletinin iptal edilmesini ister ve biletinin iptal eder ve hiçbir yere uçmaz.

Bekçi : de çok rahatlar.

Patron da öylesine olsun merak eder. uçağı o uçağı televizyon larda radyolardan takip eder, Aradan iki saat geçer gerçekten söz konusu yurt dışına gidecek olan o uçağın düştüğünü hiç kimsenin sağ kurutulmadığını televizyonlardan öğrenir.

Patron şaşkındır. Ne kadar iyi bir karar verdiğini bu konuda bekçi yi dinlediğini uçak yolculuğunu yapmadığına dair mutluluk ve sevinç içindedir,

Bekçide patronunun hayatını kurtardığı için en azından kendisine daha çok ilgilenileceğini, hatırlı bir personel olacağını, maaşına zam geleceğini, ve fabrikanın bekçilik değil de en azından itibarlı bir görev verileceğini fabrikatörün de bir yakın adamı olacağını düşünür. Ve bu hususta Bekçinin neşesine keyfine diyecek yoktur. Patron uçmadı ama bekçi, çok sevdiği patronunu ve en azından bir canı kurtardığı için mutluluktan uçuyor.

Sayın okuyucu, bende olsam aynı bekçi gibi düşünürüm, ama gelem de patronun aldığı karar ve Bekçiye verdiği ödüle bakalım.

Bekçi sürpriz bir ödül, mükafat beklemeye başlar hem de dört gözle bekler, evine telefon açar konuyu eşine anlatır gördüğüm rüya nedeniyle başımıza devlet kuşu konacak ben sabırsızlıkla patrone gelecek müjdeyi bekliyorum der. Eşi de heyecanlanır arkadaşlarına yakın akrabalarına müjde verir ve bize milli piyango vurdu diye sevinir.

Patron denilen adam: olaydan İki saat sonra bekçiyi çağırır kendisine teşekkür eder. sen benim hayatımın kurtulmasına vesile oldun Allah senden razı olsun. Bu iyiliğini de hiç unutmayacağım, gelem sana verilecek ödül ve mükafatlara bu para senin bu aylık maaşın bu para da sana iki maaş ödül, bu parada senin çıkış ikramiyendir. Hadi sana güle, güle, başka işlerinde sana Başarılar dilerim senin işten çıkışın verilmiştir der.

Bekçi yıkılmıştır, ne beklerken neye uğradı, diyecek lafı yok dili kitlenmiş, ayaklarında derman kalmamıştır. Nasıl olur böyle bir şey yanlış mı, anladım acaba yoksa rüyamı görüyorum, benim hakkım benim mükafatım bu olmamalıydı. Diye kahr oluyor ağlıyor, ağlıyor,

Bekçi : Patrona soruyor neden ben ne yaptım ki beni işten attınız benim hakkım bu muydu ben senin hayatını kurtardım bu kadar vefasızlık olur mu ?

Patronun: cevabı çok, hem de çok ilginçtir. Kendini çıkışını kendin verdin, ben vermedim. Sen bu fabrikanın bekçisisin! Sen uyuyup uçağın düştüğüne dair rüya bile görmüştün, sen görevini yapmıyorsun, görevini yapmayan bekçiyi istemem ayrıca yatan bekçiyi hiç istemem senin çıkışını ben değil sen kendin verdin. Hadi güle, güle canım der.

Bu hususta iki dakika tefekkür edelim mi ?

Bakarmısınız, Bekçinin, patronun hayatını kurtarılmasına vesile olduğu halde, patron ona hayatı boyunca minnettar olacağına, tam tersine, Patron, bekçiyi cezalandırıyor.

Cezalandırma nedeni ise görevini yapmadığı iş yerinde uyuduğu, için başka da hiçbir neden yok.

Allah'a sığınıyorum teşbihte hata olmasın, Rabbimin affına sığınıyorum.

Biz ise Kuluz, Rabbimize karşı görevimizi yapıyor muyuz? kimisi az, kimisi çok, kimisi hayatı boyunca Yüce Allah Teâlâ emirlerine uymuyorlar günah işliyorlar. Hatta bazıları asilik veya isyan ediyorlar. Allah'a sığınıyorum bazıları şirk dahi koşuyorlar ama Yüce Allah Teâlâ onların rızkını keserek cezalandırmıyor. Onları ecel zamanları gelmeyinceye kadar ruhlarını alıp öldürmüyor, haşa onlara kin tutmuyor, mülkünde yaşayışlarına müsaade ediyor düzelirler diye büyük sabır gösteriyor, ne kadar günah işlerse işlesin bir nesuh tövbesi yaparlarsa Allah o kullarını af eder inşaallah.

Düşündüğümüzde Allah ne kadar büyük ve lütuf sahibidir, af edicidir Rahmanı ve Rahimdir. Biz kullarını gerçekten ne kadar seviyor.

İnsan oğlu ise ne kadar küçük, dar düşünceli nankördür ve zalimdir.

Sonuç olarak: Yüce Allah kullarına sayılmayacak kadar nimetler vermiş, kul o büyük nimetlere karşı kulluk görevini yapanlar belki çok azdır, ama:

Yüce Allah, ilahi emirlere uyan kullarını çok sevdiği için insanları bütün varlıklardan üstün tuttuğu ve bütün varlıkları da onun hizmetine tahsis ettiği görülmektedir ve bilinmektedir.

İlahi emirlere uyanlar içinde cennet müjdelenmiştir. İşte ayet:

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ (Habibim) Tövbe eden, ibadette bulunan, Hamd eden, oruç tutan, rükü ve secde yapan (namaz kılan) iyiliği emredip kötülüğü alıkoyan ve Allah'ın şeriat hükümlerini koruyan müminlere cenneti müjdele.

(Et-Tevbe Süresi Ayet: 112)

Tefekküre devam edelim!

Yüce Allah kullarını af etmesi, veya Cennete göndermesi için sanki bir vesile arıyor, bütün ibadetlerde Yüce Allah Teâlâ, Nasuh tövbesi yapanlara , zikir yapanlara, diğer farz ve nafil ibadetleri yapanlara nice müjdeli ayetlerle Yüce Allah bize vaat veya müjde vermektedir. Ama nedense biz dünya sevgisine daha ilgi ve alaka gösteriyoruz. Dünya nimetlerine bir türlü doymuyoruz. Eğer biz ilahi emirlere uyarsak, kulluk görevimizi yaparsak, Nasuh tövbesi yani kati tövbe yaparsak inşaallah Allah'ın lütfüne kavuşur affına mazhar oluruz bu hususta ;

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Muhakkak ki Allah çokça tevbe edenleri sever.” (Bakara ayet:222)

Başka ayet’e:

“ Allah onları sever, onlar da Allah’ı severler.” (El-Maide süresi: Ayet 54

Başka bir Ayet’e;

“De ki: “ Eğer siz Allah’ı seviyorsanız hemen bana uyun ki, Allah’da sizleri sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.” (Âl-i İmran süresi ayet:31)

Enes (r.a.) Resulullah tan rivayet ediyor.

Cenab-ı Hak her hangi bir kulunu sevdiğinde o kula her hangi bir günah zarar vermez.

Günahtan tövbe eden bir kimse günahı olmayan bir kimse gibidir.”
(Firdevs sâhibi)

Resulullah (s.a.v.) buyuruyor.

“ Muhakkak ki, Allah dünya’yı hem sevdiğine hem de sevmediğine verir. İman ise onu ancak sevdiğine verir.” (Hakim)

Peygamber Efendimizin (s.a.v.)’in bu hadisini daha önce ki sayfalarımızda okumuştuk, bir daha özet olarak okuyalım!

“Kim Allah korkusundan bir sinek başı kadar göz yaş dökerse cehennem ona haramdır.” Buyurmuştur.

ALLAH’IN SEVMEDİĞİ KİMSELER :

Yüce Allah Kur’ân-ı Kerim’de sevdiği kimseler kadar, sevmediği kimseleri de bildirmiştir.

İlgili ayetlerde belli bir kavimden milletten değil, Allah’ı inkar edenlerden, O’nun yasakladığı yanlışlıkları yapanlardan söz edilmiştir.

Buna göre, Yüce Allah Teâlâ, Kâfirleri, (âl-i İmrân Ayet 32); zalimleri (Âl-i İmrân, Ayet 57), 140); bozguncuları ((Mâide ayet: 64); hainleri (Nisa süresi ayet 107) ; haddi aşanları (Bakara ayet: 190); günahkar ve nankörleri (Bakara ayet: 276); kibirlenen ve övünenleri (Nisa ayet 36); israf edenleri (En-Âm,süresi ayet: 141); büyüklük taslayan-ları (Nahl ayet 23); böbürlenip şımaranları, bozguncuları sevmez, (Kıyas ayet 76-77);

Allah’ın sevgisini kazanmayan bu kimseler, dünya da, ahirette de, kaybeden kimselerdir.

ALLAH'U TEÂLÂ'YI TANIMAK

Önce kendini bilmek, Allahu Teâlâ 'yı bilmenin anahtarıdır.

Bil ki, geçmiş Peygamberlerin kitaplarında, insana hitabeden şu söz meşhurdur.

“ Ey İnsan Rabbini tanımak için önce kendini tanı”. Başka eserlerde (selef-i salihinin sözlerinde) de **“kendini bilen Rabbini bilir.”**

Biz Rabbimizi tanımıyoruz, kendimizi bir yoklarsak RABB'imizi kulaktan dolma tanıyoruz, malasef Kur'ân-ı okuyup incelemiyoruz, Peygamber Efendimizin hadislerini okuyup incelemiyoruz, Rabbimizin yarattığı bütün kainatın her yaratılışı Rabimizi ispatlıyor her birisi bir mucize maalesef hiç tefekkür edip düşünmüyoruz, Rabbimizin sıfatlarından, Rahmetinden bilgi sahibi olmamız gerekir, biz kızımızı veya oğlumuzu evlendirmek istediğimizde karşı tarafı karşı taraf ta bizi A, dan Z ye kadar inceliyoruz tanımaya çalışıyoruz, çocuklarımızın arkadaşlarını bile inceleyip tanımaya çalışıyoruz ama ama maalesef bizler **Allah Tealayı tek Rabb olduğunu biliyoruz fakat 99 isimi şerifinden tek isminin açıklamasını / manasını bilmiyoruz**, Üzülerek belirteyim, tutuğumuz spor takımlarının tümü ve yedeğini bile tanır ismini sayar nereli olduğunu hangi ilden veya devletten geldiğini bilir kalecisini teknik direktörünü hepsini tanır ama, Rabbini tanımaz.

Eğer Rabb'imizi tam tanısaydık, bilseydik emirlerini yerine getirirdik, bu nasıl tanımaktır, birimize sorsalar sen nesen Elhamdülillah ben müslümanım, diyoruz ama, Allah Teâlâ'nın emirlerine Peygamber Efendimizin sünnetlerine uyguluyorsak, cadde ve sokaklardaki, açık ve saçıklık neyin nesi, teröristler neyin nesi, ramazan ayında lokantaların açık ve dolu olması neyin nesi, zekatlar tam olarak verilmediği için piyasadaki fakir ve fukaralar neyin nesi, ezan okuyunca Camiler boş kalıyor bu ibadetsizlik neyin nesi, iftiralar, çok, kibir, çok, gıybet, çekememezliğin çok oluşu neyin nesi, meyhanelerin, ahlaksız yerlerin dolu dolu olması neyin nesi, Camilere gidenlerin bile çoğunun benim gibi içi boş, ne yaptığını ibadeti adet olarak mı yapıyor yoksa gerçek ibadet mi yapıyor bilgisi yok, bizler takliti müslümanız, annemiz babamız, dedelerimiz şöyle yapıyordu, bizde öyle yapıyoruz gibi, maalesef çoğumuz takliti müslümanız, taklidi müslümanız, değiliz. Bütün bunlar Allah Teâlâ'yı tanımamaktan illeri geliyor. Allah

O halde kendini bilmek, Allahu Teâlâ'yı bilmeye hangi yolla vesile olduğunu bilmek lazımdır. Bu da iki şekildedir. Biri çok derindir bunu çok kimseler anlayamaz. Bende sizden biriyim. Bundan bahis etmek de doğru olmaz. Her kesin anlayabileceği şekil ise;

Sana senden yakın hiçbir şey yoktur. kendini bilmezsen, başkasını nasıl bilirsin. Kendimi biliyorum tanıyorum diyorsan, Yüce Rabbimizi, tanımıyorsan veya tanıyıp ta emirlerini uygulamıyorsan bu nasıl tanımak olur, çok büyük yanılğı ve gaflet içerisinde sin.

Acıktığın zaman yemeye, susuz kaldığın zaman içmeye, kızdığın zaman bir kimseye saldırmaya, uykun geldiği zaman uyumaya, şehvetin galebe çaldığı zaman hanımına yaklaşmaya hepsine müsaitsin ama kulluk görevine ibadete gelince yoksun çünkü RABB'imizi tam tanımıyoruz, tanısak tanımak için kılımızı kıpırdatmıyoruz, Kur'ân okuyoruz mealini veya tefsirini okuyup incelemiyoruz tefekkür etmiyoruz, en çok ölmüşlerimize Yasin süresini okuyoruz ve tamam sanki bütün İslami görevimizi yaptığımızı biliyoruz.

DİKKAT

YALNIZ LÂİLAHE İLLALLAH DEMEK KAFİ DEĞİLDİR.

Biz, sırf yiyip, içmek, uyumak çocuk yapmak için yaratılmadık, Ben Müslümanım demek, hiçbir ibadet yapmamak din dışıdır, Nasıl doğmak, varsa, yaşamak varsa Vallahi ölümdedir iyi düşün İnanın, yalnız lailahe illallah demek yeterli değildir.

Kalplerimiz ölü, ruhlarımız ölü, aklımız ölü, böyle olmaması gerekir, Allah'ın emirlerine, peygamberin sünnetine, uymamız gerekir, Namazı bilinçli kılmamız, Kur'an-ı anlıyarak yaşamamız gerekir, İyi düşün, Vallahi yalnız lailahe illallah demek kafi değildir..

Lâilahe illallah diyen Rabbine teslim olmuş ona kul olmuş demektir. İnsan oğlu hem teslim olmuş hemde, asla asi olmaması gerekir, Bu nasıl kulluktur, teslimiyettir, RABB'imize edebli olmamız gerekir Hiç bir ibadet yapmamak yalnız lâilahe illallah demek kafi değildir.

Yüce Allah Teâlâ buyuruyor.

“ Cinleri ve insanları, yalnız, Bana ibadet etmeleri ve Beni tanımasını için yarattım.” (Zariyât Süresi Ayet: 56)

Her varlığın gıdası ayrı, ayrıdır.

Meleklerin gıdası ve saadeti ise, Yüce Allah'ın emirlerini yerine getirmek, ve Allahu Teâlâ'nın cemalinin müşahade etmek günah işlememek, emirlerini yerine getirmek takva ve müttaki sahibi olmaktır

Mesela, yırtıcı olmayan, Hayvanların gıdası ve saadeti, yemek (mideyi doldurmak) içmek, uyumak ve çiftleşmektir.

Yırtıcı hayvanların gıdası ve saadeti, yırtmak, parçalamak, boğmak, saldırmak, öldürüp yemek, uyumak ve çiftleşmektir.

Şeytanların gıdası ise, Kötülük, aldatmak, vesvese vermek, her türlü hile kötülüğe sevk etmek kendisine arkadaş aramaktır ve bulduğu arkadaşları da kendisi gibi yapmaktır.

Zira, yukarıda yapılan kulluk tanısı gibi yaşanılıyorsa hakkı tanımının bilmenin, anahtarı olmaz. Başka canlılarda kendilerini bu kadar bilir. Yukarıda özet olarak anlattık.

Eğer, bizim yaşantımız o şekil ise, o halde bizim hakikati aramamız lazımdır. Ben neydim, nereden geldim, nereye gideceğim, bu dünyaya ne yapmaya geldim ve beni niçin yarattılar görevim nelerdir? şu soruları kendine sormuyorsan bu çok büyük eksiklidir. Bir ayetle konumuza devam edelim.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Hakikat, biz insanı birbiriyle karışık bir damla sudan yarattık. Onu imtihan ediyoruz. Bu sebeple onu işitici ve görücü yaptık” Dehr Suresi Ayet 1.2.

Biraz düşünersek, insan kendi aslından anlayabildiği varlığından yaratıcı tarafından yaratılmadan önce, bir nütfe, (bir damla su olmasıdır.)

Fena kokulu bir damla su; onda akıl, kulak, göz, burun, baş, dil, damar, sinir, kemik, kan, et, deri, el, ayak ve sair hiçbir şey yoktu.

Yüce Allah Teâlâ buyuruyor.

“ Yarattığı her şeyi güzel yapan, yaratmaya da çamurdan başlayan O’dur.

Sonra O, insanın neslini, bir nütfedan (sperm ve yumurtadan) hakir bir sudan yaptı.

Sonra onu düzeltip tamamladı. Bizzat kendi kudretinden ona ruh koydu sizin için kulaklar, gözler, kalpler yarattı. (bu nimetlere karşı) şükürünüz pek az.” (Es- Secde Süresi Ayet: 7,8,9)

Bir kısmını anlattığımız bedenindeki batını ve zahiri şaşılacak hallere bakınca **“ Kendini yaratanın kuvvet ve kudretini görür.”** Ve bilir ki, her bakımdan tam bir kudret’li (**yaratan**) vardır. istediğini istediği gibi yaratır.

Biraz tefekkür edersek, akıl almaz, bu inceliklere ve azaların faydalarına ve her birinin ne hikmetle yaratıldığına, el, ayak, diş, dil, beyin, kalp, ciğer, böbrek öd kesesi, ve buna benzer diğer iç ve dış organlarına bakınca, kendini yaratanın ilmini muhteşem kuvvet ve kudretini bilip, her bakımdan tam ve her şey’i kuşatmakta olduğu, eşsiz ortaksız, bir Rabb-i olduğunu ve bu Rabb Bütün kainatın da Rabb-i olduğunu her akıl sahibi bilir inanır ve Allah’a tövbe edip teslim olur.

Ve yine Yüce Allah'ın kullarına lütf ettiği her kişiye özel BES unsur lütf etmiştir.

1- Parmak izi, kişinin parmak izi hiç kimsede yoktur kişiye özeldir.

2- Göz kronerleri, bunda da hiç kimsede yoktur kişiye özeldir. Hatta bazı ülkelerde kapı anahtarları yerine kart yerine parmak izlerini veya göz kronerlerini tesbit eden teknoloji geliştirilmiş kapı sahibinin gözünden veya parmak izinden tanıyıp kapı kilidi açılır,

3- Suretinin yapısı da kişiye özeldir o sureti ona benzeyen yüzde yüz hiç kimse yoktur.

4- Sesi, (konuşması) da kişiye özeldir, onun ses tonu telefuzu hiç kimseye verilmemiştir

5- D N A testi hiçbir kimsenin hiç kimseye uymaz, bilirsiniz ya, şimdiki teknoloji ile bütün tanımlar onunla, kemik ve ilek yapıları onunla tanılır ve yapılır.

Ayrıca; Yüce Allah yine beş şeyide bütün canlılara da ortak nimet vermiştir.

Bu “Nimetler “

1- Hava (nefes) alıp verme, bütün canlılar buna ortaktır, her canlı varlık, otlar, bitkiler ağaçlar dahil istedikleri kadar nefes (hava) alıp verebilirler. Hava alamayanlar zaten yaşayamazlar.

2- Güneş, bütün canlılar, güneş'e muhtaktır, nasıl havasız yaşanmıyorsa güneşsiz de yaşanmaz ve hiçbir bitki de yetişmez ve her canlı ona muhtaçtır ve ortaktır.

3- Su (Yağmur) nasıl, bütün canlı varlıklar havasız, güneşsiz yaşanmıyorsa su olmayınca da asla yaşam olmaz, Yüce Allah bütün canlı ve cansız varlıkları su' dan yaratmıştır, yine hiçbir Vanlı varlık susuz yaşayamaz her varlık suya da ortaktır.

4- Toprak ta bütün canlılar ortaktır, işte dağlar ovalar, meralar, yollar, ormanlar tepeler, ha belki tapulu kişisel arsa ve tarla aklınıza gelebilir, onlarda sık sık el değiştirdiğini biliyoruz.

Her vrlık ister toprak altında olsun ister toprak üstünde olsun toprağa ortaktır

5- Dua, Yüce Allah bir ayette bana dua edenin duasına icabed ederim, buyurmaktadır. aman Allah'ım bu ne lütuftur. Yüce Allah kullarına ne büyük bir lütufta ve ikramda bulunmuştur. Ayetin meâlini tam yazalım.

Yüce Allah şöyle buyuruyor:

“Şayet kullarım Beni senden sorarlarsa gerçekten ben çok yakınım. Bana dua edince duacının duasını kabul ederim. O halde onlarda Benim davetime koşsunlar ve Bana layikiyle iman etsinler ki, doğru yola gidebilsinler.” (Bakara 186)

İsterseniz konuyu beraberce iki dakika tefekkür edelim!

Konuya şöyle başlayalım. Cumhurbaşkanı, Başbakan veya her hangi bir bakan özel telefonlarını yakınlarına verirler, telefonlarını her kese verme şansları zaten yoktur ve böyle bir liderde bunun yapması asla ve asla mümkün değildir. Farza ki, bu devlet büyükleri bize telefonunu verirse ve bize tasfiyede bulunursa siz ve aileniz ne zaman sıkışırsanız veya maddi manevi bir şeye ihtiyaçlarınız olursa beni bu telefonla arayın derse biz ne kadar mutlu oluruz ne kadar o rahatlarız, ne kadar havalara gireriz. Sanki dünyalar bizim olmuş gibi seviniriz, keyfimize keyif katarız.

Fakat her hangi bir sıkıntımızda bize verilen o telefonlara sarılmak isteriz, fakat kolay, kolay da cesaret edemeyiz, acaba telefon açsak telefonumuza çıkar mı? yetkililer beni o zata bağlarlar mı? veya o zat telefonuma çıkarsa beni hoş karşılar mı? veya kızar mı? gibi, gibi çok şeyler haklı olarak aklımızdan geçer. En yüksek devlet adamının özel telefonu bizde olsa bile yine rahat değiliz.

Şimdi esas konumuza gelelim.

Müslüman kardeşim, buna çok dikkat edelim, Yüce Rabbimiz teşbihte hata olmasın, telefonunu bütün kullarına vermiş, yukarıdaki ayetin kısa meâlini bir daha okuyalım, “Şayet kullarım Beni senden sorarlarsa gerçekten ben çok yakınım. Bana dua edince duacının duasını kabul ederim. Buyurmaktadır.”

(Bakara 186)

Yüce Allah bütün kullarına sesleniyor, bir ihtiyacınız varsa, bir sıkıntınız varsa maddi ve manevi her meşru olan her ihtiyacınızı bildirin, yani dua edin isteyin. Ben meşru “ dualarınızı “ isteklerinizi kabul ederim buyurmaktadır. Tabiri caiz ise Yüce yaratamız, telefonunu açık ve seçik olarak bütün kullarına şifresiz olarak veriyor. Devlet adamları gibi bazı özel yakınlarına telefonunu vermiyor. Yüce Allah C.C. bütün kullarına canlı telefonunu lütf ediyor. İsterseniz günde on defa yüz defa dua edin, taleplerinizi Yüce yaratana bildirin Yüce Allah asla dualarınızdan isteklerinizden usanmaz, hatta bir Ayet'e meâlen, “Dualarınız olmazsa siz neyesiniz,” buyurmaktadır. Başka bir ayet'e meâlen “ Ben sizin şah damarlarınızdan daha yakınım” buyurmaktadır” yine başka bir ayetlerde, Allah sizi görüyor sesinizi duyuyor, kalbinizden geçeni bile biliyor. Buyurulmaktadır.

Tekrar dikkat ederek ayeti tekrarlayalım “Şayet kullarım Beni senden sorarlarsa gerçekten ben çok yakınım. Bana dua edince duacının duasını kabul ederim. Buyurmaktadır.” (Bakara 186) Ve bu İlahi emir bütün kullarına sesleniyor, çünkü Kur’ân-ı Kerimde Yüce Yaratan, “ Kullarım “ diye hitab ediyor.

Bu insanlara verilen çok, çok büyük bir nimettir. Biz sahipsiz değiliz, Yüce Allah bir ayet’e “Siz kendihinizi başı boşmu zanettiniz.” Buyurmaktadır. biz O’nun kullarıyız, ama kulluk görevimizi yaparsak bizi iyi kul olarak kabul eder. ve meşru olarak dua edersek, inşallah dualarımız kabul olur, er veya geç, çünkü Yüce Allah bize vaad ediyor. Dua edinir duasını kabul ederim, buyurmakta, yeterki kulluk görevimizi yapalım, harama bulaşmadan helal yiyip içip, giyinelim, Allah’ın emirlerine Peygamberin (s.a.v.)’in sünnetlerine uyalım.

Yüce Allah Teâlâ Şöyle buyuruyor.

“ Her can ölümü tadacaktır. Sizi bir imtihan olarak iyilik ve kötülükle, deniyoruz. Hepiniz en sonunda bize döndürüleceksiniz.” (El- Enbiye Süresi Ayet: 35)

İNSAN KAÇ ŞEYDEN YARATILMIŞTIR.

Yüce Allah insanı bir nüfte’den vesileyle gözle gözükün yedi maddeyle halk etti (yarattı) Bu yedisi göz önünde diğerleri ise gizlidir en azında biliyoruz ama gözle göremiyoruz. Bu parçalar ikiye ayrılır. Biri zahiri kalıp bu gözle görülebilir. Yukarıdaki Ayette: Rabbimiz, şöyle buyuruyor. **“Biz insanı birbiriyle karışık bir damla sudan yarattık.”**

Göz önünde olanlar, **Et, kan, su, kemik, deri, saç, ve tırnaktır.** Buna beden derler.

Gözle görülmeyen ise, batın manasındadır. Ona **Ruh,(can) derler. nefis, derler ve kalp derler. bu ancak hakikat gözü ile bilinir.** Ama bunlar gözle görülmez. Doğrusu en iyisini Yüce Allah Teâlâ bilir.

Not: kalp dediğimiz yürek olanı kast etmiyoruz illeri sayfalarda konuya genişçe deyinilecektir.

Yüce Allah Teâlâ buyuruyor.

“ Biz gerçekten insanı en güzel bir şekilde yarattık.” (Tin Süresi Ayet:4)

Ebu Hüreyre’ (r.a.) rivayetle Hadis no 2198

“ Mü’minlerin ruhları yedinci kat göktedir. Oradan cennetteki makamları seyrederek.” (Deylemi’nin Müsnedü’l- Firdevs’inden)

KALBİN (RUH'UN) HAKİKATLARI

Kalbin (Ruh'un) hakkında farklı tarifeler yapmakla birlikte ruhun, alimlerin çoğunluğunun anlayış çerçevesinde şöyle tarif edilmesi mümkündür.

Ana rahminde oluşması sırasında melek tarafından insanın bedenine üflenmiş ve ölüm anında bedeninden çıkarılan can'a ruh denir.

İnsan ruhu denilince canlılık, bilinç, idrak, akıl, irade gibi niteliklere sahip bir özden söz edilmiş olur. İnsanların Hayvanlardan farklı olması ruhların değişik yaratılmasından kaynaklanır. İnsanlar arasındaki fark ta aynı ruh türü içinde değişik mertebelerde bulunmalarının sonucudur. Peygamberlerin Gayba alemin den bilgi almaları yüksek bir ruhi mertebeye sahip kılınmalarıyla irtibatlıdır.

(Diyanet Vakfı İslam Anliksofedisi faydalanılmıştır.)

Bu kalp, nefis veya can, ruh Baş gözü ile bilinmez ve görülmez. Kalp demekle, göksün sol tarafına yerleştirilmiş, olan et parçası yani (yüreği) kast etmiyoruz. O yürek dediğimiz et parçası ölümlerde ve hayvanlarda da, vardır. o dediğimiz yürek baş gözü ile de görülebilir. Baş gözü ile görülen şey, bu alemde olup bunlara **âlem-i şahadet** denir.

Bu hususta, İmam-ı gazali den Allah razı olsun Kimya-yı Saadet kitabında şöyle buyuruyor.

Kalbin hakkı katı bu alem'den değildir. Bu aleme garip olarak gelmiştir. Yolcu gibi gelmiştir. Görünen et parçası (yürek) onun taşıyıcısı ve aletidir. Bedenin tüm uzuvları, onun askeridir. Bütün bedenin padişahı odur. Hak Teâlâ' yı tanımak, O'nun cemalini müşahade etmek, onun sıfatıdır. teklif ona olmaktadır. Hitab onadır. İtab ve ikab onadır. Asıl saadet ve şekavet onun içindir. Beden bütün bunlarda ona uymaktadır. Onun haki katını bilmek, sıfatlarını tanımak, Allahu Teâlâ' yı tanımanın bilmenin anahtarıdır. Onu bilmeye çok uğraş ki, o çok yüksek bir cevherdir. Melekler cevherindedir. Onun asıl madeni, Allahu Teâlâ Hazretleridir. Oradan gelmiştir, tekrar oraya dönecektir. Buraya gurbete gelmiştir. Sözü ettiğimizin adı RUH'tur.

Bu hususta Yüce Allah Teâlâ Peygamberimize şöyle buyurdu.

“ Ve sana rüh'dan sorarlar. Onlara deki, rüh Rabbimizin emrindedir.”

Bundan fazlasını söylemeye izin yoktur. Ruh Allahu Teâlâ' ya ait şeylerdendir. **Ve âlem-i emirdendir.** O alemden gelmiştir. **“Biliniz ki, halk (yani yaratma) ve emir O'nundur.”** (A'raf Süresi Ayet: 54)

Bu hususta Hekimi lokman Oğluna şöyle bir öğüt verir.

Ey Oğul, İnsan üçe ayrılır.

Birincisi ruhtur, o Allah'ındır.

İkincisi Bedendir (Cesettir) o da toprağındır.

Üçüncüsü, ameldir. o'da senindir. Dikkat et.(ne ekersen onu biçersen, ameline çok önem ver.)

Kısacası bizim kalp, dediğimiz ruh, Allahu Teâlâ ‘yı tanımak , bilmek yeridir. Hayvanlarda bu yoktur. bu ne cisim, ne arazdır. Belki melek cevherlerden bir cevherdir. Onun haki katını bilmek zordur. Ruhun hakikati hakkında konuşmak doğru olmadığı gibi bilinmediği içinde mümkün değildir yukarıda, A’raf süresinin 54. ayetinde açıkça belirtilmiştir.

Ancak; büyük din adamlarının bu hususta esinti yaparak tarif ettikleri ve gözle görülmeyen. kalp, can, ruh, veya nefis dedikleri konuyu biraz daha araştıralım. Gerçi ne kadar araştırırsak araştıralım haki katını anlayamayız ama hiç olmasa az, çok tanımaya çalışalım.

Beden kalbin ülkesidir. Bu ülkede kalbin çeşit, çeşit askerleri vardır.

Bu hususta Yüce Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur.

“ Senin Rabbin askerlerini, O’ndan başkası bilemez.” (Müdesir.Ayet: 31)

İnsan oğlu zayıf ve muhtaçtır. Helak olmasından korkulur. İçeriden acıkma ve susama; dışarıdan, ateş, su, kaza, canavarların, düşmanların, veya başka şeylerin kendisini öldürmek istemeleri sebebiyle korkudur.

Açlık ve susama sebebiyle yemek ve içmek ister. Bunun için askerlere muhtaçtır. Biri zahirde, el, ayak, ağız dış mide vesair gibi. Diğeri, ekmek, yemek, ve içmek isteği gibi.

Dışarıdan düşmanlardan korunması için, askerlere ihtiyacı vardır. biri zahirde, el, ayak, silah, mermi gibi, diğeri de batında, cesaret, hışım ve gazap gibi. Görmediği gıdayı istemesi görmediği düşmanı def etmesi mümkün olmadığına göre, idrak etmeye anlamaya ihtiyaç vardır.

Bir kısım zahirdedir (açıktadır.) beş duyu organı olan göz, burun, kulak, dil ve el gibi, bir kısmı da batındadır. (Gizlidir.) onlarda beştir. Ve yeri dimağdır: bunlar Hayal kuvveti, düşünme kuvveti, ezberleme kuvveti, hatırlama kuvveti ve vehim kuvvetidir. Bu kuvvetlerden her birinin hususi işleri vardır. bir tanesine zarar gelirse insanın işi, dünyada da ahi rette de aksar.

Bu dıştaki ve içteki askerler kalbin emrindedirler. Kalp ise hepsinin amiri ve padişahıdır. Dile emir verince hemen konuşur. El’e emir edince tutar. Ayağa emir edince yürür. Göze emir edince bakar. Düşünce kuvvetine emir verince düşünür. Hepsi onun isteğine ve emrine vermişlerdir.

Böylece bedeni muhafaza ederler. Bu azığı alıncaya avını elde edinceye ahiret ticaretini bitirince ve kendi saadet tohumunu ekinceye kadar devam eder. bu askerlerin kalbe itaat etmesi meleklerin Allahu Teâlâ’ ya itaat etmesine benzer. Ki, hiçbir emrine muhalefet etmezler. Hatta yaratılış icabı olarak ve isteyerek emrolunanı yaparlar.

İnsanın kalbi, yaratılışının başlangıcında, parlak aynadan yapılan bir demir gibidir. Bütün alem bu aynaya sığar. Dikkat edilirse (günah işlenmezse emirlere riayet edilirse) böyle olur. Edilmezse (İlahi emre asilik, isyanlık yaparsa), tamamen pas tutar. Artık ayna görevi yapılacak halı ve durumu kalmaz. (Kimya-yı Saadet)

Yüce Allah Teâlâ buyuruyor.

“ Hayır, hayır! (asilik) Yaptıkları sebebiyle kalbleri paslanmıştı.”

(Mutaffifin Süresi Ayet 14)

Ruhumuza Karşı Görevlerimiz.

Vücut sağlığı gibi, ruh sağlığına da önem vermemiz ve ruhumuza karşı görevlerimizi yerine getirmemiz gerekir. Bu görevler kısaca şunlardır.

1- Ruhumuzun en önemli gıdası **imandır**. Nasıl bedenimizi maddi gıdalarla güçlendirdiğimiz gibi, ruhumuzda doğru ve sağlam inançla güçlenir.

2- Bu bizi ve bütün varlıkları yaratan, gücü kudreti ve rahmeti sonsuz olan Yüce Allah'a ve bizi saadete çağırın elçisine inanmaktır.

3- İnsan daima Allah Teâlâ'ya muhtaçtır, O'na inanan bir insan manevi gıdasını almak suretiyle büyük bir güç kazanır. Kalbi huzurla dolar. İnsan ruhunun istek ve arzuları sınırsızdır. İnsanın saadeti ancak bu arzuların yerine getirilmesi ile mümkün olabilir. Bu arzu ve istekler yerine gelmedikçe ruh tatmin edilmez. Nasıl ki, aç olan bir mide bir takım yararlı gıdalarla açlığını giderip tatmin oluyorsa, (bir hasta ilacını alıp sağlığına kavuşuyorsa,) **Ruh da ancak manevi gıdası gerçek bir imanla tatmin olur ve huzura kavuşur.**

Ruhumuzu doğru ve faydalı bilgilerle donatmak.

Yiyecek ve içecekler nasıl bedenimizin gıdası ise, ruhumuzun gıdası da ilimdir. Maddi gıdasını alamayan kimse nasıl yaşayamaz, zamanla ölürse, ruhunu yeterli bilgi ile donatmayan, ona manevi gıdasını vermeyen kimse de ruhen aç kalır ve manevi hayatını kayıp eder.

Sonuç olarak insan oğlu kendi hakkında bilgisi diğer canlılar kadardır. İnsanın hakikati olan ruhu, insanoğlu asla bilmiyor. Ruh ebedidir, asla ölmez. Fakat vücut ondan alınır. Veya o vücut'tan alınır. Buna ölüm denir.

Peygamber Efendimiz(s.a.v.)

“ İlim öğrenmek her müslümana farzdır.” (İbni Mâce. Mukadime, 17)

Buyurarak ilmin müslümanlar için taşıdığı önemi belirtmiştir.

Yüce Allah Teâlâ Kur'an-ı Kerim'de

“ De ki; Hiç bilenle bilmeyenler bir olur mu? “(Zümer Süresi Ayet: 9)

Buyurmuş, alim ile cahilin aynı seviye de olmayacağını bildirmiştir.

Kalp deki Hatırlar .

Kalp de, altı türlü hatır vardır. şöyle ki,

1- Nefsin hatırı,

2- şeytanın hatırı,

- 3- **Ruhun hatırı,**
- 4- **Meleğin hatırı,**
- 5- **Aklın hatırı ,**
- 6- **Yakin (inanç) duygusunun hatırı.**

İsterseniz, bu hatırları ayrı, ayrı anlatmaya geçelim!

1- Nefsin Hatırı: Nefsin hatırı için şunlar yapılır. Şehvet duygusu taşıyan şeyler, nefsanî arzular peşinde, ister mübah olsun, ister haram olsun, ne olursa olsun, sürekli kalbi sıkıştırır isteğini yapmaya çalışır.

Konuyla ilgili bir dördlük şiirlerimden okumaya ne dersiniz?

Senin nefsin aç aslanlar gibi her şeye saldırıyor,
Ve sen nefsine engel olamıyorsun, hep dediklerini yapıyorsun,
Vahşi hayvan terbiyecisi, bir yılda hayvanı terbiye ediyor,
Sen bunca yıldır kendi nefsini bile terbiye edememişsin.

2- Şeytanın Hatırı: Şeytanın hatırı için de şunlar yapılmaya çalışır, Küfre, şirke zorlar, daim Yüce Allah'tan şikayet ettirir, tövbe etmiş ise tövbesini bozdurmak ister, tövbe etmemiş ise tövbesini sürekli erteletmek için daha gençsin, emekli ol, hayatını yaşa gibi sürekli telkin eder. ayrıca zinaya, içkiye, gıybet, harama, yalana, yemine, küfre ve bütün kötü şeyleri sürekli hatırı için yapılmasını ısrar eder.

Üstte anlatılan her iki hatırda kötüdür, her ikisinin de kötü olduğuna dair hüküm edilmiştir.

Esasında İslami hayat yaşayan kimselerin kalbi bu saydıklarımıza kapalıdır. Gerek avam tabakasının üst düzeyi, olsun gerek takva sahipleri, evliyalar, veliler, alimler olsun kalplerinde bu gibi şeylere yer vermezler, tabiri caiz ise, Nefsin ve şeytanın bırak hatırını, konuşmazlar bile. kalp gerek nefsin hatırı gerekse şeytanın hatırına yer vermediği gibi bu hususlarda bir oylama olursa bile, Nefse ve Şeytana oy kullandırmazlar.

Ama zayıf inançlı veya en alt avam tabakası, kimseler kalbinde nefsin ve şeytanın hatırına büyük yer ve önem verirler.

Ebü Said (r.a.) rivayet ediyor Hadis No: 2025

Şeytan şöyle dedi:

“ Ya Rabbi! İzzetine yemin ederim ki, kullarının ruhları cesetlerinde kalmaya devam ettikçe, onları devamlı olarak yolundan saptıracağım.

“ **Cenab-ı Allah şöyle buyurdu:**

“ **İzzet ve cemalime yemin olsun ki, Ben de onları Benden bağışlanma diledikleri sürece bağışlayacağım.**” (Müsned 3/29,41, C. Sağır 2/547)

3- Ruh'un hatırı:

4- Meleğin hatırı: Ruh'la meleğin hatırı hemen, hemen aynıdır.

Ruhla meleğin hatırı, için yapılan işler özetle şöyledir, hep kalbe iyiliği tenbih ederler, itidal davranmalarını isterler gerek dünyanın, gerekse ahiretin selamet gitmesi (olması) için çırpınırlar hep kalbe hatırlarını zorlarlar. Fakat nasıl yukarıda inanç veya takva kişiler, Nefse ve Şeytana yer vermezler oy hakkı tanımazlar ise, zayıf inançlı kimseler de melek ve ruh'a oy kullandırmazlar, hatırlarını dinlemezler. kalpleri bu ikisine kapalıdır.

5- Aklın hatırı: gelelim aklın hatırına, akıl zaman, zaman nefsin ve şeytanın hatırlattığı işleri hatırlatır. Bazen de meleğin ve ruh'un hatıra getirdiğini getirir, her iki tarafı da kırmamaya çalışır. Sonuçta akıl hangi tarafı tutarsa o taraf galip gelir.

Aklın hatırına uyulup yapılan işin sonucu: ya cezadır. Veya mükafat, aklına uyduğu için de, sonuç kula ait olur. Ceremesini veya sefasını kul çeker.

Yüce Allah hükümlerinin yürümesi için cismi bir mekan eyledi. Üstte anlatılan manada aklı, hayra ve şerre (iyiliğe veya kötülüğe) taşıyıcı kıldı.

6- Yakın duygusunun hatırı : Bu yakın imanın ruhudur. İlimin de varidatın da yeri. İlim Allah'tan gelir, yakın yolu ile vücuda dağılır.

Ne var ki, Yakın hatırı, seçkin evliyalara, sıdıklara ve erenlere mahsustur.

Bunların kalbine gelen yakın, hatırı gerçek manada gelir. Bizim kalbimiz gibi onların kalbi vesveseli değildir. Bu nedenle, yakın ilminin gelişi ne kadar gizli olursa olsun, ne kadar incelik taşırsa taşısın. Bu yoldan gelen “ **İlmi ledünni** “ (ilahi bilgiler Salih kulların kalbine gelen ilim) olarak gelir. İşlerin incelik ve gizli yanları anlatılır.

Yukarıda anlatmağa çalıştığım “**Ledünni İlmi** “ hatırı sevilmişlere, istenmişlere ve seçilmişleredir. (Guyet'üt- Talibin kitabından faydalanılmıştır.)

Ruhumuzu yanlış inançlardan ve hurafeler den arındırmak.

Dinimiz; akla düşünceye ve bilgiye büyük değer vermiştir, Kur'an-ı Kerem'in pek çok ayetinde insanlar daima düşünmeye ve aklını kullanmaya çağırılmıştır.

Bu sebeple, inanacağımız şeyler iyice araştırdıktan ve doğruluğunu kanıtladıktan sonra kabul etmeli, dinde yeri olmayan ve ilimle bağdaşmayan asılsız şeylere inanıp bunların peşinde gitmemeli- yız.

Bozuk gıdalar veya yanlış verilecek bir ilaç vücudumuza zararlı olduğu gibi, batıl inanç ve hurafeler de ruhi rahatsızlıklara sebebiyet verir. insanın doğruyu araştırıp bulmasına engel olur.

Bilgisizlik yüzünden müslümanlar arasında yayılan, din ile ilgisi olmadığı halde dini inanç gibi kabul edilen hurafe ve batıl inançlardan bazıları şunlardır.

Baykuşun gece veya gündüzün evlere konmasını, sabahleyin bir yere giderken önünde tavşan geçmesini, horozun vaktinden önce ötmesini, Salı günü

çamaşır yıkanmasını, evden biri gurbete gidince üç gün evin süpürülmesini uğursuz saymak. İki bayram arası nikah kıymamak, falcılık yapmak, kaybolan bir şeyi bulmak için falcıya gitmek, gaybtan ve gelecekteki olaylardan haber veren kahinlere inanmak, dileğinin yerine getirilmesi için ağaçlara ve türbelere bez bağlamak, türbelere ve yatırlara mum yakmak ve adak yapmak, ısız yerlerde insanlara zarar veren yabancı şeylere inanmak (başa kurşun dökmek, geceleyin eve et götürmek, Çarşamba günü veya geceleyin tırnak kesmek,) gibi ve buna benzer çok hurafelere inanmamak,

Çünkü kabtaki pis suyu boşaltmadan kabı yıkamadan, temiz, berrak, su koymak mümkün değildir. (Diyanettin İslami İlmühalinden faydalanılmıştır.)

Kısacası Ruh konusunu ancak Allah bilir, biz kenardan kıyıdan alimlerin bilim adamların kitaplarını inceledik, azıcık anlatmaya çalıştık bu konuda bize en güzel cevap yine Yüce AllahTeâla'dan gelmektedir.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Hakkında bilgi sahibi olmadığın bir şeyin ardına düşme; “
(İsra Süresi Ayet: 36)

Önce kendimizi bilmek ALLAH TEÂLÂ'YI bilmenin anahtarıdır dedik ve konuyu haklı olarak başka mecraya çektik kendimizi bilmesek Yüce Rabbimizi nasıl bileceğiz idrak edeceğiz, biraz o konuları araştırdık ve sizinle paylaştık şimdi ise tekrar esas konumuz olan;

YÜCE ALLAH TEÂLÂ' yı tanıma konusuna geçelim

Yaptığım araştırmada bize Allah Teâlâ'yı en iyi yine Allah Teâlâ, kendisini bize tanıtır veya tanıtabilir Başka kimse O'nu tanıtamaz. Bu bakımdan, her zaman olduğu gibi Kur'an-ı Kerim'e dönüyor ve ona kulak veriyoruz,

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Allah'a iman edin.” (Teğebun süresi ayet 8)

Başka iki ayette ise Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Allah'a itaat edin” (Al-i İmran süresi ayet: 132) ve **“ Rabbinize ibadet edin.”**(Hac Süresi ayet: 77)

Mükkerer de olsa yine İhlas süresinin meal açıklaması ile yazımıza devam edelim.

“ De ki. O, Allah birdir. Allah, her yönden eksiksizdir. Ve her dileğin mercidir. her şey kendisine muhtaç olan şanlı uludur. O, doğurmadı ve doğurulmadı. O,na hiçbir şey denk olmadı.” İhlas süresi mealı)

Ayetlerle devam edelim.

“ Kim, Allah ,a güvenip tevekkül ederse, O, Ona yeter. Şüphesiz Allah hükümlerini infaz eder.” (Telak süresi Ayet:63)

Muhyiddin Arabi Hz. Fahreddin Razi Hz. bir mektup yazarak:

“ Allah'ı bilmek, varlığını bilmenin gayridir.” (**bilmek** ayrıdır **tanımak** ayrıdır.) demiş, yani mesela, İstanbul'u kim fethetti.? “ diye sorulursa hemen Fatih sultan Mehmet denilir, bununu hemen, hemen her kes bilir.

Fakat “onu tanırmısınız, nasıl bir insandır ?” diye sorulursa çok, çok kimse bunu bilmeyiz.

Yine “ Başbakan kimdir ?” diye sorulursa hemen **“ filan kişidir.”** denir. Başbakan'ın kim olduğu bilinir.

Peki kendisini tanırmısınız diye sorulursa, yakından tanımayanlar. Fazla tanımadıklarını söylerler. Yani kısacası, **bilmek ayrıdır. Tanımak ayrıdır.**

Şimdi ise; Allah'ı hepimiz biliyoruz, acaba Yüce Rabbimizi ne kadar tanıyoruz. Yukarıda da belirttiği gibi Allah'ı tanıtmak yine en iyi Allah kendisini bize Kur'an da tanıtıyor. Bizde çok geniş olarak o ayetlerden faydalanmaya çalışacağız.

Ayrıca, Yüce Allah'ın bize verdiği akıl ve az ilim ile bizde Allah'a sığınarak

Allah'ı tanımak için, ayetlerden edindiğimiz bilgilerle, hadislerle, belirli alimlerin görüşlerinden genişçe faydalanmaya çalışacağız. Tanıtma ile ilgili Bazı konular, şiirler ve hikayelerle işleyeceğiz, bizim

Yüce Allah'ı tanıtmamız ancak okyanusta bir damla su bile olmaz, yanlışlarımla hatalarımla ancak, Allah'u Teâlâ'ya sığınıyorum.

Öncelikle bunu belirtmek gerekir ki, İnsan'ın Allah'a iman edip ibadet ve itaat edebilmesi için önce O'nu tanıması gerekir. Allah'ı tanımak insanın temel görevidir. Yüce Allah bir Zâriyat süresinin 56. ayetinde, “ **Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk yapmaları için yaratmışımdır.**” Buyuruyor.

İnsanın Yüce Allah'a kulluk edebilmesi için her şeyden önce Allah'ı tanıması gerekir. O'nu tanımadan O'na iman, ibadet ve itaat etmek mümkün değildir. Yüce Allah, A'raf süresinin 33. ayetinde şöyle buyuruyor. “ (**Ey Peygamberim!) De ki: Rabbim.. Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır.**” Anlamındaki ayet, insanın Allah'ı tanıması gerektiğini ifade etmektedir.

Allah'ı tanımayan, bilmeyen ve O'nu anlamayanlar, Yüce Allah Zümer süresinin 67. ayetinde, “ **Allah'ın kadrini gereği gibi bilmediler (taktir edemediler büyüklüğünü anlayamadılar.)**” tabiri caiz ise Allah Teâlâ ayetiyle bizleri kınanmaktadır.

Yüce Allah'u Teâlâ kendisini tanıtan bir ayette. Şöyle buyurmaktadır.

“ **O' öyle bir Allah'tır ki, O'ndan başka ilah yoktur. O, başlangıcı ve sonu olmayan hayati ile kendiliğinden diridir. Yaratıklarının bütün işlerinde hakim ve kaimdir. Ne uyuklar nede uyur. Göklerde ve yerlerde ne varsa O'nundur. O'nun izni olmadıkça O'nun nezdinde kim şefaate edebilir? O, bütün varlıkların önlerinde arkalarında gizli ve açık ne varsa hepsini bilir. O'nun ilminden ancak O'nun dilediği miktardan fazla kimse kavrayamaz. Kürsüsü (mülk ve saltanatı) gökleri ve yeri kaplamıştır. Gözetmek O'na zor gelmez. O, Çok yücedir ve çok büyüktür.**”

(Bakara süresi Ayat:255)

Başka bir ayette

Yüce Allahu Teâlâ şöyle Buyuruyor.

“ **Allah sizi bir kişi den (Adem'den) yarattı. Sonra ondan eşini (Havva'yı) yarattı. Sizin için davarlardan (Deve, sığır koyun ve keçiden erkekli ve dişili olmak üzere) sekiz çift yarattı. Sizi analarınızın karnında üç çeşit karanlık içinde (karın, rahim ve zar içinde) yaratılıştan yaratılışa geçirerek yaratmıştır. İşte Rabbiniz olan Allah budur. Hükümlerlik O'nundur. O'ndan başka hiçbir ilah yoktur. öyleyken nasıl olur da O'nu bırakıp başkasına yönelirsiniz.**” Zümer Süresi: Ayet 6)

Başka bir ayet'e ise Yüce Allah şöyle buyuruyor.

Şüphe yok ki, Rabbiniz öyle bir Allah'tır ki, gökleri ve yer yüzünü altı günde (zamanda) yaratmıştır. Sonra da Arşa hakim olmuştur. geceyi durmadan takip eden gündüze, geceyi O bürüyüp örter. Güneş, ay, yıldızlar O'nun fermanına tabidir. Haberin olsun yaratmak da, buyurmak da O'na mahsustur. Alemlerin Rabbi olan Allah'ın şanı ne kadar yücedir!"(Araf süresi ayet: 54)

Başka bir ayette : Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

" Bütün mülk ve saltanat kudret elinde olan Allah, her türlü noksanlıktan münezzehtir ve yüce olandır. O, her şeye kadirdir. " (Mülk süresi ayet 2)

Hadis No: 892 – Übey İbnu Kâ'b (r.a.) anlatıyor. " Müşrikler Hz. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) 'e

"Rabbini bize tavsif et (tanıt)!"

Đediler . Bunun üzerine İhlas süresi indi.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

" De ki: O Allah 'dır. bir tekdir. O Allah' tır. Samed 'dir, (hiçbir şeye muhtaç değil her şey ona muhtaç). Doğurmamıştır. Doğrulmamıştır. (çünkü O, ezeli ve ebedidir. Ve her noksanlıktan münezzehtir.) " (İhlas Süresi Ayet 1-4)

İnsanı yaratan, onu ruhen ve bedenen şekillendiren, onu yaşatan Allah'tır. Kainatı insanın emrine ve hizmetine veren Yüce Allah'ı C.C. tanımak, O'na yakın olmak ve O'na kulluk etmek her müslümanın en önemli görevidir. İnsan kendisine yol gösterici olarak Allah'ın insanlara Peygamberimiz (s.a.v.) aracılığıyla ulaştırdığı vahyini ve Peygamber Efendimizin sünnetini rehber edinmelidir. (bu emir ve sünnetleri tartışmasız ve vesvesesiz olarak ta uygulmalıdır.)

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

" Bu Kur'ân kendisiyle uyarılınsınlar, Allah'ın ancak tek ilah olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri düşünüp öğüt alsınlar, diye insanlara bir bildiridir. "

(İbrahim Süresi ayet: 52)

" İsimlerin En güzeli ALLAH'ındır. "(Esmâ-i Hüsnâ) Şiir kitabımdan. Yüce Allah'ın 99 mübarek ismi şerif'leri ve çok özet anlamıyla beraber okuyalım mı?

ÖNCE DİKKAT : Yüce ALLAH'ın her ismini okuduğumuzda, tek, tek okuyun ve her ismi okuduğunuzda saygı yönünden " Celle Celâlühü" cümlesini okuyunuz. Örnek: ALLAH C.C. er Rahman C.C. gibi okumaya devam ediniz.

Celle celâlühü'nün

Anlamı: **" Allah, Yüce ve aziz olsun , er Rahman Yüce ve Aziz olsun."**demektir. Kısaltılmış şekli ise C.C.

ALLAH

Celle celâlühü (Yüce ve Aziz olsun)

Ma'nâsı : (Çok öz olarak)

Hakiki (gerçek) ve mutlak(kayıtsız şartsız) olarak “ VAR ” ve “ BİR “ olan; eşi benzeri ve ortağı asla bulunmayan **Yüce Rabb'imizin** has (özel)ve en büyük ism-i şerifidir.

Yüce Yaratanımızın; diğer isimleri O'nun fiilleri, sıfatları tecellileri ile ilgilidir.

“Allah” lafza-i Celâli, diğer mübarek isimlerinin delalet ettiği bütün vasıfları ihtiva eder. ve “ **Vâcibü'l – Vücüd** “ olan Yüce Rabb'imizin **İsm –i A'-zam** (en büyük ad)ı olduğu hususunda ulemanın ittifakı vardır.

er Rahmanu,	: Yarattığı bütün canlılara nimet veren.
er Rahimü,	: Acıyıcı,
el Melikü,	: Her şeyin hakimi,
el Küddüsü,	: Noksanlıklardan münezzeh.
es Selamu,	: Selamet verici.
el Mü'minü,	: Emin kılıcı, koruyucu.
el Müheyminü,	: Gözetici ve kollayıcı.
el Azizü,	: Her şeye galip.
el Cebbarü,	: Dilediğini zorla yaptırın,
el Mütekebbiru	: Büyüklükle vasıflı.
el Hâliku,	: Yaratıcı.
el Bâriu,	: Takdir edici.
el Musavvirü	: Şekil verici.
el Gaffarü,	: Günahları af edici.
el Kahrârü,	: Kahredici.
el Vehhâbü,	: Bahşedici.
el Rezzâku,	: Rızık İhsan edici.

el Fettahu.,	: Kapılar açıcı.
el Alimü,	: Çok iyi bilici.
el Kabidü,	: Sıkıcı, kısıcı.
el Bâsitü,	: Açıcı, genişletici.
el Hafidu,	: Dereceleri indirici.
er Râfiu,	: Dereceleri yükseltici.
el Muizzü,	: İzzet verici.
el Müzillü,	: Zelil kılıcı.
es Semi-u,	: İşitici.
el Basiru,	: Görücü.
el Hakemu,	: Hükmedici.
el Adlü,	: Çok adaletli.
el Latifu,	: Lütfedici.
el Habiru,	: Kulunu imtihan edici.
el Halimu,	: Yumşaklık gösterici.
el Azimu,	: Sonsuz büyük.
el Gafürü,	: Bağışlayıcı.
eş Şeküru,	: Kullukları kabul edici.
el Aliyyü,	: Yükseklikte sonsuz.
el Kebir-u,	: Pek büyük.
el Hafizu,	: Koruyucu.
el Mukit-u,	: Mukit kuvvet verici.
el Hasibü,	: Hesap görücü.
el Celilü,	: Ululuk ve Büyüklük sahibi .
el Kerimü,	: Kerem ve İhsan sahibi.
er Rakibu,	: Üstün çıkıcı.
el Mucibu,	: Duaları kabul edici.
el Vasiu,	: Rahmeti geniş ve sınırsız.
el Hâkimu,	: Hikmet sahibi
el Vedü-ü,	: Mü'minleri seven.
el Mecidu,	: Şanı Büyük ve Yüksek.
el Baisu,	: Peygamber gönderen.
eş Şehidü	: Her şeye şahid. O'ndan saklı yok
el Hakku,	: Hak üzere kaim.
el Vekilü,	: Her şeye vekil.
el Kaviyyü,	: Pek güçlü.
el Metin-ü,	: Çok sağlam.
el Veliyyü,	: Müminlere dost.
el Hamidu,	: Hamd edilen.
el Muhsi,	: İlmi her şeyi kuşatan.
el Mubdiu,	: Maddesiz ve örneksiz yaratıcı
el Muid	: Öldürücü ve diriltici.

el Muhyi	: Hayat verici.
el Mümit	: Hayatı kaldırıcı.
el Hayyü,	: Başsız ve sonsuz (Evvel âhir)
el Kayyumü,	: Her şey onunla kaim.
el Vâcidü,	: Zengin ve ihtiyaçsız.
el Mâcid	: Azamet ve şerefle vasıflı.
el Vâ-hidü	: Tek ve eşsiz.
es Samedu,	: Muhtaç olmayan, ihtiyaçsız.
el Kâdirü,	: İstedğini istediği gibi yapmaya gücüyeten.
el Muktedirü,	: Kudret sahipleri üzerinde istediği gibi tasarrufeden.
el Mukaddimü	: İstedğini öne alıcı.
el Muahhirü,	: İstedğini sona erteleyici.
el Evvelü,	: Varlığının başı olmayan.
el Âhirü,	: Varlığının sonu olmayan.
ez Zâhir-u,	: Görünen.
el Bâtınü,	: Gizli.
el Vâli,	: Her işi yürüten.
el Berru,	: Kullarına ihtiyaçlarını veren.
el Müteâli,	: Zatiyle en yüksek.
et Tevvabü,	: Tevbeleri kabul eden.
el Müntakimu,	: Suçların karşılığını veren.
el Afüvvü,	: Bağışlayan.
er Raufü	: Çok acıyıcı.
Malikül Mülk-ki,	: Mülkün ebedi sahibi.
Zü'l Celâli Ve' l ikram	: Şeref ve ikram sahibi.
el Muksitu,	: Adalet gösterici.
el Câmiu,	: İstedğini istediği zaman istediği yerde toplayan.
el Ğaniyyü,	: Çok zengin her şeyden müsteğni.
el Muğni,	: İstedğini zengin eden.
el Mâniu,	: Dilediğini engelleyen.
el Dârru,	: Dilediğine bela verici.
en Nâfiu,	: Dilediğine faydalı şeyler yaratan.
en Nüru,	: Alemleri nurlandıran aydınlatan.
el Hâdi,	: Hak yolu, doğru yolu gösteren.
el Bediu,	: Örneksiz, misalsiz alemleri icat eden.
el Bâki,	: Varlığının sonu olmayan.
el Vârisü,	: Bütün servetlerin gerçek sahibi.
er Reşidü	: Hayra delalet eden.
es Sabüru,	: Çok sabırlı.

Yüce Allah şöyle buyuruyor:

“ O, yaratan, yoktan var eden, yaratıklarını şekillendiren Allah’tır. EN GÜZEL İSİMLER O’NUNDUR. göklerde ve yerde olan her şey O’nu tenzih ve tesbih eder. O, “Aziz”dir. Hakim’dır. Her şeye galiptir. Hüküm ve hikmet sahibidir.” (Haşr Süresi Ayet: 22- 24)

Başka bir ayette :

De ki: İster Allah ister Rahman diye çağırın. Hangisini dersiniz deyin. En güzel isimler O’nundur. (İsra süresi ayet: 110)

En güzel isimler Allah’ın’dır. Kitabımdan yalnız bir beşlik okuyalım mı?

Hakiki ve Mutlak kayıtsız ve şartsız var ve bir olan **RABBİM**,
Bir eşi , benzeri ve ortağı asla olmayan **RABBİM**,
Vacibü’l Vücut ve emsalsiz olan **Yüce RABBİM**,
ALLAH Celle Celalühü Aziz ve Yüceler Yücesi adın,
Tüm günahlarımızı af et, bizi bağışla, olsun muradım.

Yüce Allah Teâlâ buyuruyor.

“ Görmediniz mi, Allah yedi göğü tabaka, tabaka nasıl yaratmış? Ay’ı içlerinde bir nur kıldı, güneşi de bir kandil... Allah sizi (Babanızı Adem’i) arzdan yaratıp meydana çıkardı. (Nuh Süresi Ayet: 15-17)

Işığın aranan nurların en evladı, Kur’an’ın irşad bulunduğu nur’dur. Binan aleyh Allah’ın beyanından sonra her hangi bir beyanın kıymeti yoktur. Yüce Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır.

“ Biz yer yüzünü beşik, dağları da birer kazık yapmadık mı? sizleri de çift, çift yarattık. Uykunuzu ise bir dinleme yaptık. Geceyi bir örtü, gündüzü ise geçim vakti kıldık. Üstünüze yedi sağlam gök bina ettik. İçlerine pırıl, pırıl parıldaayan bir kandil (güneş) astık. Rüzgarları sıkıştırıp yoğun laştırdığı bulutlardan, kendisiyle taneler, otlar, sarmaş-dolaş bağlar bahçeler çıkaralım diye bol, bol su indirdik.”(NebeS. Ayet: 6-16)

Esasında güzel baktığımızda maneviyat göz ile baktığımızda, yüce Allah’ ın yarattığı her şey Yüce Allah’ı tanıtıyor ama biz gafiliz ya o gözle bakamıyoruz ya da bakmak istemiyoruz, örnek olarak birkaç konuya kısaca deyinelim,

Bizim tüketim maddelerinden olan Ceviz, fındık, badem, kestane kabak çekirdeği vs. Gibi ürünlerin ambalajına baktığımızda veya tefekkür ettiğimizde hayretler içinde kalmamız mümkün değildir. bunlar bile tek başına Allah’ı ispatlıyorlar.

Mesela; ceviz'e baktığımızda Ceviz koparılırken önce kalın yeşil bir kabuk içinde, o kabuğu kırınca sert kabukla karşılaşırız, o kabuğu da kırdığımızda ince bir zar kabukla kaplanmış ceviz çekirdeği üç ambalajı kırdıktan veya açtıktan sonra karşımıza çıkar. Kestane, fındık, badem de böyledir, binlerce ürün üç ambalajlı karşımıza çıkar.

Hatta kabak çekirdeği dört ambalajla karşımıza çıkar, birincisi kabak üzerindeki ince kaplama, ikincisi kalın etli kaplama, üçüncüsü kabuklu çekirdek, dördüncüsü çekirdeğin kabuğunu açınca, çekirdek üzerinde ince bir zar sonradan ana çekirdeğe yetişilir.

Genel olarak baktığımızda hiçbir ürün ilahi bir kudretle ambalajsız yoktur. bazısı dört, bazısı üç, bazı sebze ve meyveler iki, bazısı bir ambalajla karşımıza çıkar. Hatta yumurta, soğan, samsak, buğday bile çift ambalaj ile Yüce Allah bizim hizmetimize ve tüketimimize vermiştir.

Bunları kim yaratıyor, tefekkür edersek inceden inceye düşünür sek zaten her yaratılan, yaratana, ispatlıyor.

Yüce Allah buyuruyor.

“Şüphesiz ben Allah'ım Benden başka hiçbir ilah yoktur; onun için bana kulluk et ve beni anmak için namaz kıl.” (Ta -Ha süresi Ayet: 14)

Başka bir Ayet'e **“Allah hiçbir şeyi boşuna yaratmadığını** “ bize buyuruyor.

“Allah'ım Yalnız Sensin- Sen” Şiir kitabımdan yalnız bir dörtlük okuyalım mı?

Gaflet uykusundan uyan, bunca günah, isyan asilik artık yeter.

Tövbe et Yüce Rabbi'ne dön. Unutma ki, senin mezarında da otlar biter,

Bu dünya fanidir, bol tefekkür et, niçin ve neden yaratıldık o sana yeter.

Allah'a itaat eden kul, kuldur, itaat etmeyen kul, gerçekten ködür.

*

Yüce Allah Teâlâ Şöyle buyuruyor.

“Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ve gündüzün arka arkaya gelişinde, insana yarar şeyleri denizde götürüp getiren gemilerde, Allah'ın gökten yağmur indirerek ölümden sonra arzı diriltmesinde, o arzda her türlü canlı yaymasında, rüzgarları her taraftan estirmesinde, yer ile gök arasında Allah'ın emrine tabi bulutlarda akıl ve düşünce sahibi olan bir topluluk için elbette ki, Allah'ın kudret ve yüceliğine delalet eden bir çok alametler vardır.”
(Bakara Süresi ayet: 164)

Var olan her şeyi Yüce Allah Teâlâ yaratmıştır. Hepsinde de şaşılacak haller bilinmeyen özellikler ve düzenlilik vardır. gökte ve yerde var olan en ufak zerrecik bile Yüce Allah'ı kendi diliyle tespih eder ve Yüceltir. “**İşte eksiksiz güç ve sonsuz ilim**” Bunların hepsini anlatmak imkansızdır, bütün denizler mürekkep bütün ağaçlar kalem ve bütün yaratıklar yazıcı olsa ve uzun yıllar oturup yazsalar, yazacakları söylenmesi gerekenin yanında pek az kalır. (Nura doğru 2829)

Yüce Allah buyuruyor.

“**Habibim de ki, Rabbinin sözleri için deniz mürekkep olsa, Rabbinin sözleri bitmeden deniz biter. İkinci bir deniz getirsek yine biter.**”
(Kehf Süresi Ayet:109)

Kısaca söz etmek gerekir ise; varlıkları iki kısma ayırabiliriz.

**Gözle görülmeyenler,
Gözle görülenler.**

a) Gözle görülmeyenler: Arş, kürsi, melekler, cinler, ruhlar, sesler, şeytanlar vs, bunları düşünmek kısa ve çok zordur.

b) Gözle görülenler: Gökyüzü, güneş, ay, yıldızlar, yeryüzü, yeryüzünde bulunan dağ, çöl, deniz, bitki, hayvanlar, toprak altındaki madenler, denizdeki canlılar ve hepsinin üzerinde insan.

Ayrıca gök ile yer arasında bulunan bulut, yağmur, kar, dolu, gök kuşağı,
Bunların hepsini veya tek, tek tefekkür edersek, Yüce Allahu Teâlâ'nın ilmini kudretini gücünü daha iyi anlarız ve tanırız.

Yüce Allah Buyuruyor.

“**Görmedin mi, göklerde ve yer de olan her şey, güneş, ay, yıldızlar Dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların bir çoğu gerçekten Allah'a secde ediyor.** (O'nun kudretine boyun eğiyor.)

Yüce Allahu Teâlâ Buyuruyor.

“**Göklerde ve yerde, üzerinden geçip de bakmadıkları nice deliler vardır.**”
(Yusuf Süresi Ayet : 105)

Başka bir ayet'te ise

Yüce Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor.

“**Göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard-arda gelmesinde elbette ki akıl sahipleri için deliler vardır.**”

Buna benzer ayetler çoktur. Yeri geldikçe bazı ayetleri yazmaya devam edeceğiz inşallah.

ALLAH'IM YALNIZ SENSİN—SEN Şiir kitabımdan konuyla ilgili bir şiir okuyalım.

ALLAH'IM YALNIZ SENSİN- SEN

Allah'ım haşa sana hiçbir şeyi ortak etmem,
Allah'ım senden ancak rahmetini umarım,
Allah'ım şeytanın vesvesesinden sana sığınırım,
Allah'ım senden başka hiçbir ilah yok, Yalnız Sensin- Sen.

Hay ve kayam olan Allah'tan mağfiret dilerim,
Bütün kainatın ve benim de Rabbimsin tastik ederim,
Ölümden sonra tekrar diriliş haktır, şahadet ederim,
Yoktan var, vardan yok eden, tekrar diriltten Yalnız sensin-sen.

Rabbim gökte ve yerde ne varsa hepsini idare eden sensin,
Kalbimizden geçen her şeyi gizlese de sen en iyisini bilensin,
Allah'ım yücesin, dilediğini bağışlar dilediğine azap edersin,
Allah'ım, sana tevekkül ettik, vekilimiz yardımcımız Yalnız Sensin-Sen.

Önceki kitapları tastik edici olan hak Kur'an-ı indirdin,
Allah'ım bize güzel bir din olarak İslamiyeti beğendin,
Bütün kainatı altı günde yaratan yalnız alemin Rabbi, olan sendin,
Göklerin, yerin ve arasındakilerin hükümdarı, Yalnız Sensin- Sen.

Yer yüzünü döşek, gök yüzünü tavan yaratan Rabbim,
Gökten yağmur yağdırıp, tüm mahsulleri yetiştiren Rabbim,
Bizi yoktan var eden, ecel gelince öldüren sonra diriltten Rabbim,
Allah'ım her şeyden daha yüce, ve yüceler yücesi Yalnız Sensin- Sen.

Rabbim Sen bize şah damarımızdan da daha yakınsın,
Başlangıcı ve sonu olmayan hayat ile kendiliğinden dirisin,
Bana, dua edenin duasını kabul ederim buyurmuşsun,
İsrarla haram yiyenleri ve günah işleyenleri hiç sevmezsin,
Allah'ım, güldüğünde ağlatanda öldüğünde yaşatanda, Yalnız sensin- Sen.

Dört Tesbihin Manasını bilmek

Şu dört muhteser kelimenin manasını bilirsek, bunlar Yüce Allah'ü Teâlâ'yı tanımaya zaten kafidir. “ **Sübhânallahi ve'l – hamdülillahi velâ ilâhe illâllahü vallahu ekber**”

Anlamı:

Allah'ı tenzih ederim. Allah'a hamd olsun. Allah'dan başka ilah yoktur. Allah en büyüktür.

Bu açıklamayı yaptıktan sonra konuya tekrar devam edelim.

Kendi tenzihinden, Onun tenzihini bilince, “ **Sübhânallah'ı** “ anlamış olduk.

Kendi padişahlığından, hakimiyetinden, O'nun hakimiyetini, padişahlığının tafsilini, bütün sebep ve vasıtaların, yani aklen, kalben ve dil ile, O'nun emrinde olduğunu bilince, anlayınca, “ **Elhamdülillah** 'ın mânâsını bilirsin. Bilirsin ki O'ndan başka nimet veren yoktur. O'ndan başkasına hamd ve şükür olmaz. (**Hamd yalnız Allah'a mahsustur.**)

Hiç kimsenin kendi başına buyruk olmadığını anlayınca, “ **Lailahe illallah** 'ın manasını bilirsin. (**Allah'dan başka ilah yoktur.**)

Allahu Ekber manası, insanların kendi akıllarının ölçüsü ile onu tanıyabilmelerinden çok büyük ve yüksek demektir. Oysa O'ndan başka büyük yok ki, Allahu Teâlâ O'ndan daha büyük olsun. Bütün var olanlar O'nun nurundandır. “**Allahu ekber.**” Allah büyüktür, yücedir ondan başka büyükte, yüce de yoktur.

Yüce Allah Teâlâ Kur'an-ı Kerimde kainatı nasıl yarattığına dair ayette şöyle buyurmaktadır.

“ Görmediniz mi, Allah yedi göğü tabaka tabaka nasıl yaratmış ? Ay'ı içlerinde bir nur kıldı, güneşi de bir kandil... Allah sizi (babanız Adem'i) arzdan yaratıp meydana çıkardı. (Nuh Süresi Ayet: 15- 17)

Başka ayet'lerde ise Yüce Allah Teâlâ insanları, ekilen tohumları, su'yu, ateş'i, ve ağacı yarattığına dair şöyle buyurmaktadır.

(Ey inkarcılar!) sizi, biz yarattık! Hala tasdik etmeyecek misiniz? Şimdi gördünüz mü (rahimlere) döktüğünüz meniyi? onu insan biçiminde siz mi yaratıyorsunuz, yoksa biz miyiz yaratan? Aranızda ölümü ve biz dilediğimiz şeyi yerine getirmekten aciz değiliz. Kılıklarınızı değiştirmeye ve sizi bilmeyeceğiniz bir surette yaratmaya da gücümüz yeter. Herhalde ilk yaratılışınızı biliniz; o halde düşünsenize. Ya şimdi gördünüz mü o ektiğiniz tohumu? Onu siz mi bitiriyorsunuz yoksa biz miyiz bitiren? Dileseydik o ekini çerçöp haline getirirdik de şöyle gevelerdiniz; doğrusu biz çok ziyandayız; büsbütün mahrumuz, şimdi içtiğiniz suyu bana haber verin! Onu buluttan siz mi indirdiniz, yoksa biz miyiz indiren? Dileseydik onu acı bir su yapardık. O

halde (bu nimetlere karşı) Allah'a şükretseniz ya! Şimdi çıkıp yakmak ta olduğunuz ateşi bana haber verin; onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa biz miyiz yaratan? Biz bu ateşi (Cehennem ateşine) bir ibret ve sahradaki yolculara bir menfaat kıldık. O halde Rabbini Yüce ismiyle tesbih et! (Sübhane Rabbiyel – Azim, de) (Vâkıa Süresi Ayet: 57- 74)

Azıcık akıllı olan bir insan bu ayetlerin manasını düşünür. Allah'ın yer ve gökteki acayip ve garip yaratıklarına, insanları, hayvanlar ve bitkilerin yaratılışına azıcık göz gezdirirse, yani tefekkür ederse akılları şaşırta bu emir ve sarsılmaz tertibi tedbir eden bir yaratıcı vardır ki, bu şekilde kuvvetli yaratan, yaratılanı eksiksiz yaratmıştır.

Bir insana baktığımızda, bu insan şöyle değil de böyle yaratılışındı örneğin: gözleri şurada değil de burada, burnu veya kulakları şurada değil de burada, kafası, elleri veya ayakları şurada değil de burada olsaydı, daha iyi olurdu diyecek hala kimse çıkmadı bundan sonra asla çıkamayacaktır. Çünkü Rabbimiz olan yaratıcı, nasıl insanı kusursuz yarattığı gibi, bütün kainatı da kusursuz yaratmıştır. Asla akıllı hiç bir kimse haşa bir kusur bulamaz. Ve Tek Yaratıcımız ve bütün kainatın yaratıcısı yalnız ve yalnız Yüce Allahu Teâlâ'dır.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ And olsun ki onlara, gökleri ve yeri kim yarattı? Diye soracak olsan Mutlaka Allah diyecekler. (Lokman Süresi Ayet 25)

Yüce Allah Teâlâ Şöyle buyuruyor.

“ Hiç gökleri ve yeri yaratan Allah'ın birliğine şüphe edilir mi? ” (İbrahim Süresi Ayet 10)

KONUyla İLGİLİ CANLI BİR HİKAYE

Bir imam Nüfus müdürlüğüne gider, yetkili, hocadan T.C. Kimlik numarasını isteyince, Hoca da en yakın,

CEN.NET CAFE adlı bir internet'e gider,

Hoca, Cafe'yi işleten delikanlıya,

Evladım benden T.C. kimlik numaramı istediler. Bana yardımcı olabiliyormisin?

Cafeci, Tabi Amcacım siz buraya oturun şu işimi hemen bitirip sizinle ilgilenirim.

Hoca, gösterilen yere oturur, hocaya ikram olsun diye bir çay söylenir, hoca bir yandan çayını yudumlarken bir yandan da cafeyi ve gençleri gözleri ile süzer,

Demek ki gençlerin girip bir türlü çıkmak bilmedikleri, internet – cafe denilen yer burasıdır der.

Hoca: Ahir zaman fitneleri işte budur. Bu gençlere yazık oluyor hem de çok yazık oluyor, diye düşünürken. Hoca, boşuna hayıflanmanın vah, vah demenin bir anlamı yoktur der. Ve delikanlıya nasihat etmeye karar verir,

Hoca: Delikanlıya sana bir şey soracağım ama bilmem ne düşünür sün.

Cafeci delikanlı: buyurun amca, ne soracaktınız?

Hoca: sen Allah'ı bilirmisin?

Saçları jöleli, sakal, bıyık saç karışmış olan cafeci verdiği cevap hoca efendiyi çok şaşırtır.

Cafeyi işleten delikanlı gülümseyen gözlerle hocaya bakarak şöyle der.

--Kul kendisini yoktan var edip hayat bahşeden, düşünecek akıl, görececek göz, işiten kulak, ve bizi (insanı) mükemmel yaratan Rabbini nasıl bilmez amca?

Hoca: şaşkındır. Hayretle ikinci sorusunu sorar. Peki neyle biliyorsun Allah'ı bana bir anlatırmısın?

Delikanlı: eliyle cafe deki bilgisayarı göstererek. Bu bilgisayarla biliyorum amca

Hoca: Pek anlayamadım konuyu açarmısın der.

Delikanlı: şöyle cevap verir. Bu bilgisayarların varlığı, benim nazarımda Allah'ın varlığının en açık delillerinden biridir. Bilgisayar kullananlar gayet iyi bilirler amca, böyle makine, ancak bir mühendis ve üstün bir teknoloji ile var olabilir.

En azılı ateisten veya kafirden sorsan, bu zimbirtının yani makine'nin bir tesadüf eseri olmayacağını, mutlaka ve mutlaka birisi tarafından yapılmış olduğunu söyler sana.

Mesela; Darwin kalkıp dirilse, şu laptopu göstersen, desen ki; Bu alet, şu hesap makinesinin, veya şu demir'in, tesadüfler zinciriyle evrimleşmiş hâlidir. Darwin bile' çüş lan deve sen aklını mı kaçırdın sen manyak mısın der.

Hoca; Delikanlının söylediklerin den çok hoşlanmıştı. Keyiflenir,

Delikanlısözüne devam ediyor; Bak amca,burada yirmi tane bilgisayar var. bunlar bir sistemle birbirine bağlı, hepsi bir program tarafından idare ediliyor. Bu sistemi ben kurdum, burayı ben çekip çeviriyorum. Buradaki düzen benden sorulur. Yani sahibi benim patronu da benim, yani bir anlamda, farz-ı muhal, teşbihte hata olmasın Allah'a sığınıyorum. Buranın tanrısı benim.

Bazen gençler oyun oynuyorlar, internetin tüm nimetlerinden faydalanıp para ödemedemden sıvışmaya kalkanlar oluyor. hemen yakalıyorum onları, gel bakalım! Nereye gidiyorsunuz böyle? Buranın nimetlerinden faydalanıp ta sahipsiz mi zan ettiniz. Biz burayı başıboş bıraktığımızı zan ediyorsunuz. ? paramız yok abi! Derlerse; yok öyle yağma deyip onları cezalandırıyorum.

Hoca ; Onları yani para veremeyenleri nasıl cezalandırıyorsun?

Delikanlı; Şöyle devam etti. İnternet- Cafe'yi temizlettiriyorum pas, pas yaptırıyorum, camları sildirip, tuvalet temizlettiriyorum. Bu çalışmalar bir saat internet oyun bedeline eşit olur.

Bak hocam bir saat internet oynama hesabı sorulurda, Yüce Allah'ın bize sunduğu sayısız nimetler dolu koca bir ömrün hesabını sormazlar mı insana?

Bir cafenin bile işlerini düzenleye, tertip eden biri varken, koca kâinatı kusursuz ve mükemmel işleyen bu sisteminin bir kurucusu olmaz mı? olmaz diyenin ahmaklığını aptallığını, akıl hastalığını bütün noterler tastik etmez mi? burası cafe, başıboş değilse koca bu kâinat nasıl başıboş olur. Ücretimi ödemeyenleri ben cezalandırıyorsam! Bu dünya da da Her kes her istediğini yapamaz, bu Kainatın sahibi var iyi şeyler yaparsan ilahi emirlere uyarsan ödülendirir, kötü şey yapınca yani ilahi emre uymasan Rabbimiz, haklı olarak tabi ki, cezalandırır.

Hoca; Vallahi evladım pek taktir ettim seni. Peki Allah'ı nasıl bilirsin, neye benzetirsin?

Delikanlı; Ben Allah'ı hiçbir şeye benzetmeden bilirim amca,

Hoca : Biraz konuyu açarmısınız?

Delikanlı: eliyle Bilgisayarları işaret ederek, yine bunlar sağ olsun. Bu Bilgisayarları yapan mühendisler. Nasıl bilgisayarlara benzemezler ise, teşbihte hata olmasın, Yüce Allah'ta yaratıklarına asla benzemez. Onu bir şeylere benzetmek asla hadım değildir, O yücedir, bütün kâinatı ve bizleri ve tüm canlıları O yaratmıştır. Bizleri de idare eden o'dur. O bizim Rabbimizdir. Bu konu asla tartışılmaz. Çünkü buna aklımız yetmez. Zaten bu hususta Yüce Yaratan bize yetki de vermemiştir.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

Hiç yaratan, yaratmayana benzer mi? Artık iyice düşünmeyecek misiniz.”
(En-Nahl süresi ayet: 17)

Bilgisayar yapan üreten ve diğer tüm teknolojiyi de yapan üreten kişileri O, Yüce Rabb yaratmış ve onlara kısıtlı akıl vermiş o akıl sayesinde çalışıp bir şeyler üretiyorlar. Bizde o sayeden faydalanıyoruz yani Yüce Allah dilemez ise hiçbir şey olmaz her şey onun emri ve rızası ile izni ile olur.

Bazıları ben bunu yaptım, ben şunu icat ettim, bunlar hepsi kuruntudur kibirliktir, boş laftır. Çünkü Allah o kişiye akıl verdi imkan verdi, oda, insanlara faydalı oldu Allah'ın yarattığı her hangi bir teknolojiyi o buldu, Allah akıl zeka vermez ise nereden bulacak, bakın hocam buluş diyorum. Yaratma ancak Allah'a mahsustur kimse ondan başka yaratamaz.

Hoca : Hepsinde haklısın. Evladım bu hususta.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Halbuki, sizi de, yaptıklarınızı da Allah yaratmıştır.”

(Saffat süresi Ayet: 37)

Başka ayet'e de Yüce Allah şöyle buyuruyor ve bizleri ikaz ediyor.

“ Onlara de ki, Her şeyi yaratan Allah'tır. O, birdir. Her şeye galip ve hakimdir. (her şeyi bilir.) “
(Er – Rad Süresi Ayet: 16)

Delikanlı : Sadakaalullah; (Allah doğru buyurmuştur.)

Hoca Efendi : Delikanlıyı çok beğenmişti, kendi kendine insanların dış görünüşüne aldanmamalıyız. deyip mırıldanıyordu.

Hoca : Peki varlığına inandığın Rabbin için ne yapman gerektiğine dair ne biliyorsun?

Delikanlı: Ne yapmam gerektiğini çok iyi biliyorum amca, fakat ne kadarını yapabildiğim hususunda kendimi yeterli görmüyorum.

Hoca : Ne bildiğini söylersen, neler yapabileceğine dair sana yardımcı olabilirim belki evlâdım.

Delikanlı : Neler yapmam gerektiğine dair şuradan biliyorum amca: öncelikle Yüce Rabbim bana bir gönül vermiş, akıl vermiş her şey vermiş ve en önemlisi kendisini bilmeyi tanımayı bana nasip edip muhabbetini gönlüme yerleştirmiş, bende gönlümü sevgimi sadece O'na ve sevdiklerine vermeliyim. O'nun sevmeyeceği şeyleri gönlümden uzak tutmalıyım. Sevdiklerini de sevmeliyim,

İkinci olarak bana verdiği dili, gözü, kulağı, el, ayakları vs.ve en önemlisi aklı, O'nun razı olmayacağı şeylerden korumalı, razı olacak şeylerde kullanmalıyım! Kısacası Tüm ilahi emirlere aynen uymalı, bana verdiği bu bedeni O'nun razı olacağı şekilde kullanılmalı, bir gün toprak olacak vücudumu O'nun yolunda eskitmeliyim,

Benim bildiğim bundan ibarettir hocam!

Hoca : Evladım daha ne yapacaksın, başka bir şey kalmadı ki!

Delikanlı : Efendim, bal demekle ağız tatlanmıyor. Ağız tatlanması için bal yemek lazım, yani bu dediklerimi uygularsak o zaman hayatın ve dünyanın tadını anlarız.

Bir şehre gideceksen o şehrin yolunu bilerek yürümek ne güzeldir, çünkü yolu biliyorsun emin adımlarla yürüyorsun. Bilmeyerek, yolunu kayıp eden bir canlı gibi sağa sola dönüp dolaşmakta ayırdır, boştur.

Kısacası madem ki, Bizi yaratan var, çok şükür sahipsiz değiliz, o zaman kulluk görevimizi bilinçli yapmalıyız, yoksa ebedi hayatımız feda olur. Kendimize yazık ederiz. Yolumuzu kayıp ederiz, sonuç hüsrân olur.

*

Ben yorum yapmayacağım, İki dakika ferdi olarak tefekkür edelim!

Bu ayet zaten tefekkür etmeye yeterdir.

Yüce Allah buyuruyor.

“De ki, : Hiç kör ile gören bir olur mu, veya karanlıkla aydınlık bir olur mu? “ (Er – Rad Süresi Ayet 16)

Yüce Allah Teâlâ buyuruyor,

“ Gökleri gördüğünüz gibi, direksiz olarak yükselten Allah'tır. Sonra kudretiyle arşı istila etmiştir. her birinin belirli bir vakte kadar dolaştığı güneş, ve Ay'ı kullarının menfaatine tabi kılmıştır. Bütün işleri O, idare eder. ayetleri açıklar. Ta ki, Rabbinize kavuşacağınızı iyice bilirsiniz.”

“yer yüzünü enine boyuna uzatıp döşeyen (düzenleyen) orada yerli yerince, dağlar ve ırmakları meydana getiren, her türlü üründen,çift, çift, (dişili erkekli) yetiştiren, geceyi gündüze bürüyen de O’dur. Muhakkak ki, bütün bunlarda düşünen kimseler için ibretler vardır.” (Er-Rad Süresi Ayet: 2,3)

KISSA

Yabancı bir bilim adamı, amazon ormanlarında 64 metre uzunluktaki bir ağacı incelemeye alır. ağacın en üst yaprağını helikopter ile koparır. yere inince de aynı ağacın en alt yaprağını koparır, bu yaprakları Amerika da incelemeye alır, bakar ki en üst yaprak diğer en alt yapraktan yaklaşık 64 metre uzaklıkta ise de her iki yaprak kardeşin aynı su oranı aynı enerji oranı ve aynı vitamin oranını görünce hayrete düşer ve bunu ancak yaratıcı olan Allah bu adaleti sağlar bu eşitliği sağlar der ve müslüman dinine girer.

Yüce Allah Teâlâ Buyuruyor.

**“ O idrak sahipleri ki, ayakta iken, otururken ve yatarken daima Allah’ı anarlar ve gökle yerin yaratılışındaki hikmeti düşünerek derler ki:
“Rabbimiz bunları boş yere yaratmadın. Sen batıl şey yaratmaktan münezzehsin (uzaksın) artık bizi cehennem ateşinden koru.”** (Al’i İmran Süresi Ayet:191

Yüce Allah Teâlâ Buyuruyor.

“ Eğer Allah sana bir bela dokundurursa, onu (o belayı) O’ndan başka giderecek hiç kimse yoktur.

O kullarının üstünde galip yegane tasarruf sahibidir. O yegane hüküm ve hikmet sahibidir. Her şeyden hakkıyla haberdardır.” (El-En’am Süresi Ayet:17,18)

İTİKAD ÇOK ÖNEMLİDİR

Bil ki sen yaratılmışsın, seni bir yaratan vardır. bütün alemin ve alemdeki her şey’in yaratıcısı Yüce Allahu Teâlâ’dır. Bu yaratan birdir. Ortağı benzeri yoktur. haşa bir ikincisi yoktur. O hep var idi. Varlığının başlangıcı yoktur. hep vardır. varlığının sonu olmaz. Hep var olacaktır. Ezel ile vardır. ebet olarak ta, var olacaktır. Yokluk ona yol bulamaz. Varlığı kendindedir. Hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. O’na muhtaç olmayan hiçbir şey yoktur. Kıyamı, Zatı ile dir. Her şey’in varlıkta durması O’nunladır. (O’nun emriyledir.) (Kimya-yı Saadet 94)

Başka bir ayette ise Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“Yaptıklarına karşılık bir mükafat olarak, göz aydınlığından ne hazırlanıp saklandığını kimse bilemez” (Secde süresi Ayet 17)

Beş Dakka tefekkür edelim mi?

Yüce Allah'ı tanıma hususu o kadar geniş ki, bizim araştırıp yazma ve sonuçlandırmak mümkün değildir. Yüce Allah'ın yarattığı her şey O'nu ispatlıyor.

1- Gözlerini bir göklere veya yer'lere (arza) bir çevir de bak bir ilahi aşkla bak, eğer o gözlerle bakışını biliyorsa, kalbin beynin tefekkür ediyorsa, o gözler, nasıl bal arısı çiçeklerin en hassas yerinden aldığı maddeden bal yapıyorsa, arı sütü yapıyorsa, polen yapıyorsa, poropolis yapıyorsa, iyi bakan insan gözleri de, tıpkı o bal arısı gibi, kalbinde bal petekleri yapar. Yani o bakış o tefekkür imanını güçlendirir. Takvasını güçlendirir. Zikrini güçlendirir. Allah korkusundan gözyaşlarını çok akıtır ve Allah rızasını kazanmaya çalışır. Çünkü Yüce Allah'ın yarattığı her şey Yüce Allah'u Teâlâ'yı ispatlıyor. Ama görene, bilene, benim gibi köre ne,

Gerçek tefekkür edene, Yukarıda iki yapraktan örnek verdik bir gerçek kıssa yazdık. Yaprakları inceleyen adam müslüman oluyor. konuyu bir daha hatırlamanız için okumanızı tavsiye ederim.

Ama eğer o gözler bakmasını bilmiyorsa, diğer yabani arılar gibi boş gezip bir yiyecek bulunca yer, bulmayınca da insanları veya diğer canlıları rahatsız ediyor ise, işte kainata bakıp ta bir hisse alamayan boş, boş bakan tefekkür edemeyen, kalbinde bal yapamayan, o gözler kalbinde kin yapar, sıkıntı yapar, huzursuzluk yapar, nefret yapar. Yaşantısından hiçbir tat alamaz ızdırıp alır. Yaşaması sanki işkencedir.

2-Esasında Yüce Allah'ın yarattığı her şey Yüce Allah'ı tanıtıyor ispatlıyor, bedenimize baksak bu beden bile tek başına Allah'ı tanıtıyor ispatlıyor. Ama bizde o takva, o his, o kabiliyet olmayınca kalp gözümüz kapalı olunca işte böylece bocalayıp kör total gidiyoruz., Allah'ı biliyoruz ama gerçekten yeterince bazılarımız tanımıyoruz.

3- Basit bir örnek vermeye çalışalım: her kesin evinde bile bulunan Bir avuç toprak bile tek başına Yüce Allah'ı ispatlıyor, şöyle ki, saksı içine bir avuç toprak bırakıyorsun içine çiçek ekiyorsun, o çiçeğin gövde yeşil rengini, çiçeğin ana rengi olan kırmızı, beyaz sarı ve sair renkleri nereden buluyor. Yeter ki, o gözlerle bakmasını bilelim tefekkür etmesini bilelim, akıllıca araştırıp düşünelim.

Bu nedenle, konunun sonuçlandırılması için, Yüce Allah'ın dört ayetiyle sonuçlandıracağız.

Yüce Allah buyuruyor.

**“ Hepsi saflar halinde Rablerine arz edilmişlerdir. (onlara şöyle denilir.)
“ Andolsun ki sizi ilk defa yarattığımız gibi (çırılçıplak malsız ve evlatsız) bize geldiniz. Ama size kıyamet için yaptığımız vaadi yerine getirmeyeceğiz, sanmıştınız. Değilmi mi?**

Amel defteri oraya konmuştur. O zaman suçluların onda yazılı olanlardan müthiş korktuklarını görürsün. “ Ey vah bize bu defter nasıl olmuştu küçük, büyük hiçbir şey bırakmayıp hepsini saymış” onlar bütün yaptıklarını defterde hazır bulmuşlardır. Senin Rabbin hiç kimseye zulmetmez. (El- Kehf süresi ayet: 48.49)

Yüce Allah buyuruyor.

Hiç yaratan, yaratmayana benzer mi? Artık iyice düşünmeyecek misiniz.” (En-Nahl süresi ayet: 17)

Yüce Allah Teâlâ buyuruyor.

“ Allah kendisinden başka, hiçbir varlığın ibadete müstahak olmadığını deliller (ayetlerle) açıkladı. Melekler ve ilim sahipleri de doğru hareket ederek buna inandılar. O’ndan başka hiçbir ilah yoktur. O mutlaka galiptir. Yegane hüküm ve hikmet sahibidir.” (Al’i İmran Süresi Ayet: 18)

Bazı din adamlarının buyurduğu gibi;

“ Rabbimiz olmasaydı, bütün kainat ve biz’de asla olamazdık.

“ Rabbimi Rabimle tanıdım. Eğer Rabbim olmasaydı Rabbimi tanımazdım.”

Bu sözler şu ayetin mânasıdır:

“Rabbin her şey’e şahid olması yetmezmi? “ (Fussilet Süresi ayet 53)

Sadakaallah azim

Yeter, YA RABBİ

ALLAH TEÂLÂ KORKUSU

Konuya iki ayetle başlayalım.

Yüce Allah şöyle buyuruyor:

“Ancak benden korkunuz..” (Bakara süresi Ayet: 40)

“Kim Allah’tan korkarsa, Allah onun işine bir kolaylık verir. Kim Allah’tan korkarsa, Allah onun günahlarını örter ve sevabını artırır.” (Talak Süresi Ayet: 4-5) ***

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor.

“Allah korkusundan gözyaşları akıtmam, bence ağırlığımca altın sadaka olarak fakir ve yoksullara vermemden daha değerlidir. Çünkü Allah korkusundan ağlayıp da yere bir damla göz yaşı akıtan kimseyi Cehennem asla yakmaz.” (Mecaliül Ahbar ve Dürret-ül Vaizin 2/ 976) ***

Allah’tan korkmak büyük makamlardandır. Çünkü Allahü Teala buyuruyor ki:

“Allah’tan ancak alim olanlar korkar.” (Fatır Süresi Ayet: 28) **

Allah’tan korkmak doğrumudur.

Yüce Allah buyuruyor.

“Hakikatte yaşatan da, öldüren de Allah’tır. Doğrusu Allah yaptıklarınızı görür.” (Al-i İmran süresi Ayet: 156) ***

Benim ilk yazmış olduğum kitap olan **“İsimlerin en güzeli ALLAH’ ındır,** (Esmâ-i Hüsnâ-ı şiiirli açıklamalı) kitabımdan **EL KAHHAR C.C.** adıyla bir beşlik yazalım.

Sen, her şeye güç ve kuvveti yetensin,
Her şeyi içeriden ve dışarıdan kuşatansın,
İsyanla emirlerine karşı gelenleri kahr edicisin,
EL KAHHAR Celle Celalühü Yüce adın,
Kafirleri KAHHAR adınla, kahr et olsun muradım.

Allah'tan korkmak doğrudur.

Çünkü insan aciz bir varlık olduğu için; korku insanın doğasında vardır. ve korku özetle üç türdür.

1- İnançsız insanın varlıkların hareketini tesadüfi görmesinden kaynaklanır ve bu dehşetli bir korkudur. Onun gözünde korktuğu şey her an tesadüfen ona denk gelip onu parçalayıp öldürebilir. Mesela, trafik kazası, deprem, yangın, her hangi bir vahşi hayvan, ölüm tehditleri savuran hastalıklar gibi vesair.

Bu korku o insanı hayatı boyunca beynini kemirir hayattan bir tat ve lezzet alamaz hale gelir. Hayatı hep korku ile geçer, çünkü inançsızdır

hayatı hep tesadüfe bağlamıştır, tabiri caiz ise at gözlüğünü takıp yoluna devam etmektedir. Oysa ;

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Allah izni olmadan kulun başına hiçbir musibet gelmez. Kim Allah’a iman ederse, Allah onun kalbini hidayete eriştirir. Allah her şeyi bilendir.”

(Teğabun Süresi Ayet 11)

Başka bir ayette:

“ Allah İnsanları başıboş bırakıldığını mı sanır. “

Başka bir ayette:

“O, karada ve denizde olanları bilir. Düşen bir yaprak dahi yoktur ki, Allah onu bilmesin.” (En’amsüresi Ayet: 59)

Yüce Allah’a tevekkül ederek, kadere inanarak, yukarıdaki ayetlerin mealini iyi düşünerek idrak edip, yaşarsak yukarıdaki amaçsız ve manasız korkularımız çok evham yaptığımızı anlarız, bu korku şuna benzer avcıyı görüp de başını kuma gömen deve kuşu gibi.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“Allah’ın izni olmadıkça hiç kimse ölmez. Ölüm Allah’ın ilminde kararlaşmış bir vadeye bağlıdır.” (Al-i İmran Süresi Ayet: 145)

2 Allah’u Tealanın zatından duyulan korku, düşmandan korkmak gibi değildir. Haşa zaten ona benzetmek bile büyük günahlardandır denilebilir, çünkü Yüce Allah’a duyulan korku ise korkunun yanında takvanın da en üstün derecesini teşkil eder. Allah’ın zatından insanların en çok korkacağı şey olmalıdır.

Allah ile kendi arasına perdenin girmesinden ve O’ndan uzak kalmaktan, emirlerini yerine getirememekten, bize verilen bunca nimetlere karşı, kulluk görevimizi layıkıyla yapamadığımızdan Allah’a nasıl cevap vereceğimizi ve

işlediğimiz günahlar yüzünden ne yüzle Yüce Allah'ın huzuruna çıkacağımızdan korkmalıyız.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Allah'tan nasıl korkmak gerekiyorsa öyle korkun.”(Al-i İmran.Ayet 102)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor.

“ En arifiniz benim, (Allah'tan) en çok korkanınızda benim”

Yüce Allah bize şah damarımızdan daha yakındır. Tabiri caiz ise Mobessa kameralarından milyonlarca kat üstün bir şekilde Allahu Teala Bizi her zaman her yerde görüp gözetlemektedir. Yaptıklarımızı bilmektedir. Yerde ve göklerde O'na hiçbir şey saklı gizli değildir. Hiç kimsenin görmeyeceği kapalı ve تنها yerlerde yaptıklarımızı görür, söylediklerimizi işittir. Hatta içimizden geçeni bile bilir. Bir gün mutlaka yaptıklarımızdan bizi sorguya çekecektir. İyi iş yapanları ödüllendirecek. Kötülük işleyenleri ise cezalandıracaktır. O'nun katında dünyada yaptıklarımızın hesabını verirken hiçbir şeyi gizlememiz mümkün olmayacaktır.

Allah'a böyle inanan kimse, elbette O'ndan korkar ve O'na derin sevgi ve saygı duyar.

Allah'tan korkmak demek, O'nun emirlerine uyup yasaklarından sakınmak demektir.

Allah korkusu dünya ve ahiret mutluluğunun temelidir. Allah'tan korkan ölçülü hareket eder. tüm ilahi emirlere (dini vecibelere) uyar her işinde dürüst olmaya ve herkese iyi davranmaya çalışır. Günah işlememeye, anne, baba, komşu akraba ve her kesle iyi ilişkiler içinde olmaya çaba harcar.

Yalnız insanlara değil tüm canlılara merhamet eder. çünkü yaptığı her işi Allah Teala'nın gördüğünü ve bir gün bunların kendisinden mutlaka sorulacağını bilir.

Allah korkusu insanı Allah'a yaklaştırır. O'nun rızasını kazanma-sına ve cennetine girmesine vesile olur.

Yüce Allah Teâlâ buyuruyor.

“ Şüphesiz (Allah azabını henüz görmedikleri halde) giyaben Rablerinden korkanlar, işte onlar için bir mağfiret ve büyük bir mükafat (cennet) vardır.

Başka bir ayet'e Yüce Allah Şöyle buyuruyor.

“Ey iman edenler! Allah'tan korkun. Her kes yarın (kıyamet günü) için ne hazırladı, ona baksın. Allah'tan sakının. Şüphe yok ki, Allah ne yapıyorsunuz hepsinden haberdardır.

Allah'ı unutup da Allah'ın da kendilerini, kendilerine unuttuğu kimseler gibi olmayın. Çünkü onlar yoldan sapmış olan kafirlerdir. (Haşr Süresi Ayet 18-19)

Bir gün Hz. Ebu Bekir Peygamberimize;
Ey Allah'ın Resulü görüyorum ki, saçlarınız ağarıyor. Demiş.
Peygamberimiz (s.a.v.) de :

“ Evet: Hüd, Vakıa, Murselat ve Amme süreleri bene ihtiyarlattı.”

Cevabını vermiş.

Bir gün Peygamberimiz bir cenazeye katılmış, cenazenin mezarı kazılmakta olduğundan bekleme mecburiyetinde kalmıştı. Bu onu o kadar etkilemişti ki, ağlamış toprak onun mübarek göz yaşları ile ıslanmıştı. Sonra da orada bulunanlara şu sözleri söylemişti:

“ Kardeşlerim, kendinizi bu gün için hazırlayın.” (Tirmizi, Tefsiru'l Kur'an)

Yüce Allah Kur'an'-ı Kerim'de şöyle buyuruyor.

“ Rabbinin makamından korkan ve nefsinin kötü arzularından uzaklaştıran için ise, şüphesiz cennet yegane barınaktır. (Nisa S.Ayet: 40-41)

3- Bir kimse Cehennemden korkar, tövbesiz öleceğinden korkar. Gaflete düşüp kalbinin kararacağından korkar. Zengindir malını batıracağından korkar, eşini veya çocuklarını kayıp edeceğinden korkar, zenginliği veya makamı yüzünden kim vurdu ya gideceğinden korkar. Nimetlerinin çokluğu nedeniyle zevke dalıp ahireti unutacağından korkar. Yaptığı kaba hatlarının ortaya döküleceği rezil rüsva olacağından korkar. Ameliyattan korkar, doğumdan korkar vesaire. Fakat, en büyük korku ahirete imansız gitme korkusu yani Allah korkusu olmalıdır.

Çünkü Yüce Allah bir kulu ile beraber olunca bütün bu korkular olmaz, o insan mutlu olur, huzurlu olur ölümden bile korkmadığı gibi ölümü bir bayram günü veya evlenecek günü gibi görür.

Bu hususta Mevlana Hazretlerinin bu müthiş sözüne kulak vermemiz gerekir. Şöyle buyurmuştur.

Ben doğduğumda Annem- babam gülüyordu ben ise ağlıyordum.

Ben öleceğim zaman eşim çocuklarım, ağlayacak ben ise güleceğim.

İman gücüne bakın, İşte iman olunca Allah'ın sevimli kulu olunca erenlerden olunca, ölüme bile bırak korkuyu seve, seve, güle, güle gidiliyor. Böyle insanların tasası, merakı, korkusu endişesi olur mu hiç?

Yüce Allah Teâlâ Şöyle buyuruyor.

“Onlar, kendilerine verdiğimiz mal ve evlatları, iyilik ve saadetlerini artırmak için mi veriyoruz, sanıyorlar; asla! .. onlar için iç yüzünün farkında değiller. Şüphesiz ki, Allah korkusu ile kalbleri yumuşayanlar, Rabb'lerinin ayetine inananlar, Allah'larına eş ve ortak koşmayanlar, kalbleri Allah'a dönecekleri günün ürpertisi ile dolu olarak mallarının zekat ve sadakalarını

verenler yok mu ? işte bu kimseler iyilikte yarışan ve yarışı önde kazanan kimselerdir”. (Mü’minün Süresi, Ayet: 60

Gerçek korkanların çoğu, akıbetlerinin kötü olmasından korkmuşlardır. Ebu Derda Hazretleri buyurdu ki, (hiç kimse ölüm zamanında imanın geri alınamayacağından emin olamaz.) sıdıklar kötü akıbetten çok korkarlar. Süfyan-ı Seyfi’yi ağlarken gördüler. (Allah’ın affi senin günahlarından büyük olduğunu bilmez misin?) dediler. (İmanla öleceğimi bilsem dağlar kadar günahım olsa yine korkmam)
Buyurdu. Mürid günah işlemekten, Arif ise küfre düşmekten korkar.

Hazreti Ebu Bekir, o büyüklüğüyle (keşke bir kuş olsaydım.) diye ağladı. Hazreti Aişe validemiz. (Adım ve sanım olmasaydı.) diye döğünürdü. Ata Sülemi Hazretleri, kırk yıl Allah korkusundan gülmedi. Baktığımızda veya yaptığımız araştırmalarda tüm enbiyalar, erenler ve evliyalar korktuğu halde biz neden eminiz? Ya onların çok günahı vardı da bizim yok. Veya onların marifetleri çoktu da bizim marifetten haberimiz yok. Gerçekte ise günahların gafletinden dolayı eminmişiz gibi hareket ediyoruz. Büyükler ise marifetleri sebebiyle çok ibadet ettikleri gibi, çok da korkarlardı. Allahü Teala’nın mekrinden emin olmak, öldürücü zehir olduğu gibi O’nun rahmetinden ümitsiz olmak da öldürücü zehirdir.

Peygamber Efendimiz bir hadisi Şerifte şöyle buyurmuştur.

“Ahmak o kimseye denir ki. her istediğini yapar ve rahmete kavuşmasını ümit eder.”

Bir din adamı diyor ki:

Dünyada cehennem tohumunu eken ahirette cennet yeşereceğini beklemesin. Mümin, Yüce Allah’a kulluk görevini tam yapmalı ve daima ümit ile korku arasında bulunmalıdır.

Said bin Müseyyeb rivayet ediyor Hadis no: 7775

“ Bir Mü’minin kalbinde korku ile ümit ile birlikte bulunursa, muhakkak Aziz ve Celil olan Allah ona umduğunu verir ve korktuğundan emin kılar.” (Teberani’nin kebirinden Cemiü’s-sağir 1465)

Lokman Hekim Diyor ki :

Sevgili oğlum! Azabından emin olmayacak kadar Allah’ın yaygın rahmetinden ümit et. Rahmetinden ümitsizliğe düşmeyecek kadar da Allah’ın azabından kork.

Nitekim Hazreti Ömer buyurdu ki;
“ Eğer dense Cennete yalnız bir kişi girecek, o kişinin kendim olduğunu ümit ederim. Yine dense ki, cehenneme yalnız bir kişi girecek, o kimsenin kendim olacağından korkarım.”

Ümitli olmak için Allahü Teala'nın nimet ve ihsanlarını düşünüp ibret almalı ve onun emirlerine uymalıdır.

Günahlarının çokluğu sebebiyle ümitsiz olan birine Hazreti Alibuyurdu ki; (**“Ümitsiz olma, Allahü Tealanın rahmeti senin günahların dan büyüktür. rahmeti gazabını aşmıştır.”**)

Allah buyuruyor.

“Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyiniz. Çünkü kafirlerden başkası Allah'ın rahmetinden ümidini kesmez.” (Yusuf Süresi Ayet: 87)

İslam Büyüklerinden biri diyor ki :

Hz. Ömer haftalık bir hesap cetveli tutardı. Bu cetvele hafta içinde işlemiş olduğu bütün iyilikler ve kötülüklerini yazardı. Her Cuma günü de bu cetveli karşısına alarak kendi kendine bir haftalık amellerinin muhasebesini yapardı. Hesap neticesinde Allah rızasına aykırı bir amel işlemiş olduğunu görse kendi kendine kamçıyla vurarak cezalandırı ve şöyle derdi “ Ey nefis! Bu kötü ameli sen mi işledin?”

Kur'an dan bir azap ayetinin okunduğunu duyduğunda kendinden geçer ve hasta olurdu. Ziyaretine gelen arkadaşları Allah korkusundan ağlaya, ağlaya yüzünden iki derin çizginin belirmeye yüz tuttuğunu (iz yaptığını) görürlerdi. Hz. Ömer arkadaşlarına şöyle derdi: “ Keşke annem beni doğurmasaydı da bende günah işlemeseydim.”

“ Ey Muhammed! Rabbinin azabı hiç şüphesiz, vuku'bulacaktır. Onu savacak hiçbir kuvvet yoktur.” Tur süresi ayet:7,8 diyen Kur'an ayetini okumakta olan birini duyan Hz. Ömer hemen devesinin üzerinden düşerek kendisinden geçip yere yığılıverdi. Etraftan görenler koşup gelerek doğruca evine götürdüler. Bu olaydan sonra Hz. Ömer evinde, hiçbir yere çıkmamak şartıyla, tam bir ay kaldı.

*

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Dünyada Allah'ın murakabasından kıyamet gününde ise hesaba çekilmesinden korkanlar için iki cennet vardır.” (Rahman süresi Ayet: 46)

İslam Büyüklerinden Ebü Süleyman Darani diyor ki;

“ Korkmayan kalp viran olur. “

*

İslam Büyüklerinden biri diyor ki,

Şu dört azanızı şu dört şeyle yıkayınız.

- a) Yüzlerinizi göz yaşlarınızla;**
- b) Dillerinizi Allah'ı zikirle;**
- c) Gönüllerinizi Allah korkusuyla;**
- d) Günahlarınızı tövbeyle. Yıkayınız.**

Mehmet Akif Ersoy der ki:

Allah korkusu olmayan gönülde Allah sevgisi yaşamaz.
Allah'ı seven sevilmeye layık olur.

Bir Hikaye :

YA BEN NASIL KORKMAYAYIM!...

Adamın biri eşinin vefatı üzerine her gece çocuğu Ali İhsan la aynı odada yatar. Çocuğu gece yarısını kadar sınavlara hazırlanması için derslerine çalışır, çalışır. Gecenin yarısından sonra yavaşça gelip babasının yanında yatardı.

Bir gece bakar ki, çocuğu yatakta bir sağa bir sola dönmekte, soğuk terler vermekte bir türlü sakinleşip uyuyamamaktadır.

Baba yüreği kalkar çocuğunu okşar, ne oldu oğlum sen hasta mısın ateşin mi var bir sıkıntın mı var, neden uyuyamıyorsun?

Çocuk da, “ Babacığım!” der. “ aylardır derslerime çalışıyorum, tembel bir öğrenci de değilim. İnşallah sınavı verir sınıfımı geçirim. Ama bu sınav çok önemli bir sınav! Sınavımı veremesem, senin bize verdiğin bunca emeğine karşılık yüzüne bakamayacağım, Hocalarımın bize verdiği o zahmete karşılık onlara karşı mahcup olacağım, arkadaşlarımla yanında küçük düşeceğim, ayrıca, öğretmenlerimden azar işitecem belki de dayak yiyecem. Bu çok önemli sınavdır. Onun için çok sıkıldığımdan gözümde uyku girmiyor. İmtihan bu öyle kolay değil babacığım bana dua et der.”

Küçük çocuğunun bu şekilde manalı ve yerinde konuşması, adamı birden bire aptallaştırır. Daha bu yaşta bir çocuğun yarısını düşünmesi ve imtihandan bu derece korkması ne demek? İşte bu düşünce kendisini büsbütün çileden çıkarır ve hüngür, hüngür ağlama ya başlar. Bir çocuk yarısını düşünerek ve korkarak imtihanına hazırlanır da; Yüce Allah bizi yaratmış, bize bunca nimetler vermiş bizler ebedi bir hayat için niçin, niçin imtihana hazırlık yapmayız, sınav günü Yüce Allah'ın huzuruna nasıl çıkacağız

Hem de bizim imtihanımız kıyamet günü Yüce Allah'ın huzurunda Mahkeme-i Kübra'da olacak. Bu imtihanı düşündükçe ağlar, ağlar, dizine vurur ne kadar yanlıı ve gafil davrandığını anlar. Ve şu ayeti okuduğunu hatırlar.

“ Bir gün dağları yerinden sökeriz de yeri dümdüz olmuş görürsünüz. Sonra da hiç birisini bırakmayız insanları toplarız. Saf, saf Rabbine arz eddiklerinde onlara; and olsun ki, sizi önce nasıl yaratıysak , huzurumuza öyle getiririz. Kıyamet kopup da huzurumuza çıkarak hesaba çekilmeyeceğinizi mi sandınız? “buyuran Allah kelimini hatırlar.

Bundan sonra adam, Yüce Allah'a Nasuh tövbesi yaparak, Allah'u Teala'ya ibadet eder emirlere uyar tüm hayatını ahi retteki imtihanı kazanmak için çaba harcamaya devam eder.

Yüce Allah buyuruyor,

“ Ey İnsanlar! Rabbinizin (azabından) sakının. Çünkü Kıyamet saatinin sarsıntısı büyük bir şeydir. Onu göreceğiniz gün her emzikli kadın emzirdiği günü unuttur, her hamile kadın çocuğunu düşürür. İnsanları hep sarhoş olmuş gibi görürsün, halbuki sarhoş değillerdir, fakat Allah'ın azabı çok şiddetlidir.” (Hacc Sütresi Ayet 1 -2)

Enes (r.a) şöyle demiştir.

Bir gün Allah'ın Resulü, benzerini daha önce işitmediğim bir hutba okudu ve şöyle buyurdu.

“ Siz benim bildiklerimi bilmiş olsaydınız; elbette daha az güler ve daha çok ağlardınız.” Buhari ve Müslim)

İslam büyüklerinden Ebu'l Kasım (hakim) diyor ki:

“ Her kes korktuğu şeyden kaçır, fakat Allah'tan korkan O'na yakın olur.(O'na sığınır. Çünkü başka sığınacak veya kaçacak yer yoktur.)”

Dikkat edersek şehrimizde, köyümüzde veya her hangi bir yerde başımıza müsallat olan biri olunca o memleketi terk edip başka memlekete gideriz, ama Yüce Allah'tan kaçış yoktur, O'ndan kaçarsak yine O'na sığınırız.

Yüce Allah Teala buyuruyor,

“O gün (kıyamet günü) kişi kardeşinden anasından ve babasından, karısından ve oğullarından kaçır. o gün her kes kendi derdine düşer.

(Abese süresi Ayet: 34 - 37)

Bir Hikaye :

Gecelerini göz yaşlarıyla ıslatan köle ;

Rebbah Abasi adında bir zat, çok az bir para karşılığında bir köle satın alır. Köle bütün gecelerini gök kubbeyi çınlatan hıçkırıklarla geçirir. Akşam karanlık basar basmaz hıçkırıklar, ağlayıp, sızlanmalar sabaha kadar sürer.

Bu durumu uzun zamandan beri sabır ve dikkat le izleyen Rebbah bir akşam karanlık basınca kölesini yanına çağırarak sorar.

Der ki, **“Ey köle! Seni satın aldığımdan bu yana her gece ağlayıp göz yaşları döküyorsun. Böylece ne kendin uyuyorsun ne de bizi uyutuyorsun. Bir derdin mi var nedir? çok merak ediyorum.”**

Efendisinin bu sorusuna sakın, sakın dinleyen köle şu ibretli cevabı verir.

Efendim, gece karanlık basınca diğer alemlerle cehennem cehennem karanlıklarını hatırlıyorum. O yüzden de uykum kaçıyor. Ve işlediğim kötülöklere karşılık bir gün bu koyu karanlıklar içine düşeceğimi düşündükçe ağlamaya başlıyorum. Hele kıyamet kopup da hesap vermek üzere Yüce Allah’ın huzuruna çıkacağım anı hatırladıkça gam ve kederim büsbütün artıyor. Hıçkırıklarım iyiden iyiye göğü sarıyor.

Cenneti ve cennet nimetlerini gözümün önüne getirdiğim de, aşk ve sefkim bir teviye kabarıyor. İşte bütün bunlar ortadayken ben ağlayıp sızlanmayayım da kim ağlasın. Benim uykularım kaçmasında kimin kaçsın söyledimisiniz?

Bu sözleri duyar duymaz bayılıp yere yığılan Rebbah ayılıp ta kendini toparlayınca “ Ey Kölem! “ der. Benim böyle bir mübarek zatı köle olarak emrim altında çalıştırmak asla doğru bir hareket değildir. Bundan böyle seni Allah rızası için azad ediyorum. serbestsin istediğin yere gidebilirsin. (Mecalıs - i Rumi)

Şuna dikkat edelim. Bir kul sıhhatli iken korkulu ve ümitli bulunmalı, Allah korkusu ve ümit duyguları eşit olmalıdır. Hastalık halinde ise ümit bölümü daha çok baskın olmalıdır.

Korku deyip geçmeyin, korkunun fazileti büyüktür. nasıl büyük olmaz ki, kulu Allah’a götüren makbul amellerin en başta gelenleri olan yüksek derecelere yetiştiren, iffet ve haramdan sakınma takva tüm günahlardan arınma ancak korku yüzünden olur.

Korku hakkında ve korkunun üstünlüğüne dair gelen ayetler, hadisler ve haberlerin sayılamayacak kadar çoktur. Korku ile ilgili birkaç ayet ile Hadisi şerifi yazalım.

Yüce Allah Teala buyuruyor.

“ Allah onlardan, onlar da Allah’tan razı olmuşlardır. İşte bu Rabbinden korkan kimseye mahsustur.” Beyine süresi Ayet: 8)

Başka bir Ayette:

“ Hidayet ve rahmet, Rabbinden korkan kimselere mahsustur.”

(A'raf Süresi Ayet: 154)

Ebü İmame'den (r.a.) rivayetle Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Allah’a iki damladan ve iki adımdan daha sevimli hiçbir şey yoktur. bu iki damla, Allah Teâlâ’nın korkusundan dolayı akıtılan göz yaşive Allah yolunda akıtılan kandır.

İki adım ise, Allah yolunda cihada çıkmak üzere atılan adım ve Allah’ın farzlarından birini yerine getirmek için atılan adımdır.

(Tirmızı,Fezailü'l Cihad 25 C. Sağır 4/1447)

İslam büyüklerinden Zün-Nün diyor ki:

“Kim Allah’tan korkarsa onun kalbi yumuşar. Allah’a duyduğu sevgi çoğalır. ve akl-i selim bir kul olur.”

Aynı zat başka bir sohbetinde ise, “Korku ümitten daha çok olmalıdır. Çünkü ümit tarafı galip gelirse kalbin huzuru kaçır.”

*

Allah korkusu ile ilgili Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bazı hadis-lerinde şöyle buyurmuştur.

“Hikmet ve ilmin başı Allah korkusudur.”

“Allahü Teala buyuruyor ki, “ İzzettim hakkı için. Bir kulda iki korku iki emniyet bulundurmam.. dünyada benden korkarsa, Ahirette onu emin ederim. Ahiret hususunda emin ise, korkuturum”

“ Allahü Teala dan korkan dan her şey korkar. Allah’tan korkmayı her şeyle korkutulur.”

“ Sizin en akıllınız, Allah’ tan en çok korkanınızdır”

“ Allah korkusundan ağlayan cehenneme girmez.”

“Allah korkusundan ürperip tüyleri kalkanın ağaçtan yaprak dökülür gibi günahları dökülür. “

“ Cenab-ı Hak katında, Allah korkusundan akan göz yaşından ve Allah yolunda akan kandan sevgili damla yoktur.”

“ Arşın gölgesinde gölgelenecek yedi sınıf kimseden birisi de yalnız iken Allah Teala’yı hatırlayıp göz yaş dökendir.”

Korkunun Üstünlüğü ve Korkuya Özendirme

Esasında korku makbuldür. Fakat bazılarının zan ettiği gibi korku ne kadar çok olursa makbuliyeti de o kadar kuvvetli olur şeklinde ki bir görüş veya düşünce boştur.

Yüce Allah Korkusu aslında insanı Allah'a yaklaştıran bilgiye ilme, amele götüren ilahi bir lütuftur veya kamçıdır.

Örneğin bir adam Yüce Allah'tan çok korkuyor anlatılamayacak derecede korkuyor ama İlahi emirlere uymuyor bu korkunun bir amacı, dünya nimetleri elinden alınacak diye korkuyorsa bu korku boştur.

Korkmak, insanı ilahi emirlere teşvik edecek, yine Allah'tan korkmak bütün kötülüklerden men edecek, Allah'a yaklaştıracak, ilme bilgiye takvaya götürececek bir korku olması lazımdır. korkunun özeti budur.

Allahu Teala'ya duyulan Korkunun dereceleri çoktur ama biz ortalama üç derece yazalım.

1- Bazı insanlar sulu gözlü olur. o etkileyici bir va'z duyduğu zaman veya dehşet veren bir manzara, yakının cenazesi, veya bir musibetle karşılaştığı zaman hemen ağlar ve göz yaşlarını tutamaz. Tövbe eder birkaç gün veya birkaç ay takva muamelesi yapar Fakat karşılaştığı bu durumlar aradan biraz geçince gene eski halini alır, ne bana nede sana eski tas eski hamam misali, böyle korkunun faydası hem az hem de çok noksandır. Böyle yüzeysel korku nefis terbiyesini sağlayamaz. Ne yazık ki insanların çoğunluğunun korkusu bu nevi korkudur.

2- Başka bir korku şekli ise, tüm ilahi emirlere uyar, musibetlere sabır eder imkanı varsa haccına gider, zekatı varsa verir. ilim öğrenmeye çalışır, komşuları ile akrabaları ile iyi geçinmeye çalışır. kul hakkını dikkat eder. kısacası Allah'ın emirlerine Peygamberin emir ve tasfiyelerine uymaya çalışır.

Allah'tan korkmakla ilgili bazı alimler ise şöyle buyurmuşlar.

“ Adem oğlu ne miskin bir yaratıktır? Fakirlikten korktuğu gibi, cehennem ateşinden korksaydı, mutlaka cennet'e girmeyi hak kazanırdı.”

“ İnsan Allah'tan korkarsa, kalbi hikmetle dolar.”

Bir Din alimine sordular: Kıyamette insanların en güvenilir yanı, emin olanı kimdir.?

Dedi ki, **“ Dünyada iken en çok (Allah'tan) korkandır.”**

“Kalbinde Allah korkusu bulunmayan kalpler harap olmuştur.”

“ Ağlamak korkudan meydana gelir. Ümit ve sevinç ise şeytandandır.”

“Kim Allah'tan korkarsa onun kalbi yumuşar. Allah'a duyduğu sevgi çoğalır. Ve akl-ı selim sahibi bir kul olur.”

3- Kalp gözü açık olan, Alimler, arifler evliyalar veliler ise onların korkusu bizim korkumuz gibi değildir. Biz onları anlayamayız, çünkü Yüce Allah Fatır süresi Ayet 28. de şöyle buyurmuştur.

“Allah’tan kullar içinde ancak alim kulları korkar.”

Onlar, bütün hayatları, gece gündüz kalbiyle beyniyle diliyle Yüce Allah’ı zikir eder, tefekkür ederler, ilim yayarlar, dine hizmet ederler, Yüce Allah’ın ve Peygamberin tüm emirlerine uyarlar. onların korkuları takvada, kullukta en ufak bir gevşeklik etmezler. hiç günah işlememek ve hata etmemek için kılı kırk yararlar.. Bir hata yapınca kalbine ateş düşer, ağlamaktan, korkmaktan helak olurlar. Allah adı okununca tüyleri dikleşir kalpleri ürperir. Onlar, tövbelerinde sebat ederler. Rabbinden haya ederler. Onlar, yoklukta, varlıkta, sağlıkta hastalıkta, musibette, veya iyi günde her halükarda Allah’a Hamd ve şükür ederler. Gizli hallerde de, aşkar hallerde de, fark etmez, günahlardan korunurlar. Onlar hem kalp gözünü, hem de kafa gözünü ve elleri ile nefislerini harama kapalı tutarlar. Yüce Allah’ın hatırı bütün hatırların üstünde tutarlar. Onlarda kibir hiç yok, tevazu çoktur. Onlar dünya sevgisini, şehvetlerini ve zevklerini kalplerinden kökten söküp atmışlardır. Onlar Allah’a hep sabır ederler. Onlar cennete gitmeleri için, veya cehennemden kurtulmak için ibadet etmezler. Onlar yalnız Allah’ın rızasını kazanmak için ibadet ederler. Tüm taktiri Yüce Allahu Teala’ya bırakırlar. İşte onlar alimlerdir. Salih kullardır.

Yüce Allah Teâlâ Buyuruyor.

“ Eğer gerçekten mü’min iseniz, onlardan değil, benden korkunuz.”
(Al-i İmran Süresi Ayet 175)

Alimlerin birkaç örnek sözlerini hatırlayalım.

İbni Mübarek: Günün birinde arkadaşının yanına gitti ve ona şöyle dedi. “ geçen gece bana büyük bir cesaret geldi, ben de bu cesaretle Allah’tan cennet istedim.

Tavazuya bakın edebe bakın, takvaya, bakın, terbiyeye bakın, o güzel sözleri bir daha okuyalım. mübarek buyuruyor ki, geçen gece bana büyük cesaret geldi, bende bu cesaretle Allah’tan cennet istedim. Diyor.

Bir dakika tefekkür edelim mi?

Oysa ben ne kadar dua edersem cenneti hak etmediğim halde Rabbim’den cenneti talep ediyorum.

Aradaki farka bakın uçurum misali, ben ne kadar yüzsüz, edeb dışı saygı dışı bir kul olduğumu bu zatların hayatlarını okuyunca kendimin kusurunu daha iyi anlıyorum ve kendimden utanıyorum.

Ata Süllemi : Allah ondan da razı olsun, Allah'tan çok korkanlardan biridir. Allah'tan yalnızca af istemiş ve ondan cennet talebinde bulunmamıştır. Hastalığı esnasında ona.

--Canın istediği bir şey yok mu? Diye sordular.
O dedi ki: Cehennem korkusu varken bende iştah kalır mı?

İslam büyüklerinden Seriyüs – Sakati diyor ki:

“Suretimin kararmasından korkar ve günde birkaç defa gözlerimle burnuma bakarım.

İslam büyüklerinden Ebü Ubeyde b.el-Cerrah diyor ki:

“Keşke bir koç olsaydım da sahiplerim kesip çorbamı içselerdi.”

Hüseyin'in oğlu Ali abdest aldığı zaman benzi solar ve ayva gibi sararırdı, Ehl-i Beyt ondan.

--Bu ne halin nedir? diye sordukları zaman o şöyle derdi.

“Kimin huzuruna çıkacağımdan haberiniz varmı.”

Bir toplulukta ağlayan Abidin etrafını halk çevirdi.

Kendisine sordular. Allah'ın rahmeti senin üzerinde olsun. Ağlamanın sebebi nedir. sordular abid dedi ki:

Kalbimde bir yara var, beni ağlatan odur. Bu yaranın acısını ancak gerçekten Allah'tan korkanlar bilir.

Rivayet edilir ki:

Hz. Ebu Bekir bir defasında bir kuşa dikkatle baktı ve şunları söyledi.

“ İnsan olacağıma keşke senin gibi bir kuş olsaydım.”

İslam büyüklerinden Ebu zer ve Talha diyorlar ki:

“ İnsan olacağımıza keşke bir ağaç olsaydık.”

Peygamber Efendimiz buyuruyor.

“ Benim bildiğimi bilseydiniz, çok ağlar az gülerdiniz.”

Peygamber Efendimiz başka bir hadisinde şöyle buyurmuştur.

“ Alimler benim varisimdir.” (vekilimdir.)

Alim derken, yalnızca adı alim olan veya görünüşü itibarı ile alim olan kimseleri söz konusu etmiyoruz. Çünkü bu gibiler korkunun çok uzağındadırlar. Bizim alim'den kastimiz Allah'a onun ayetlerine ve fiillerine vakıf olan kimselerdir çağımızda böyle alimlerin yetişmesi çok nadirdir.

(Nura Doğru, 5/ 2638

Hocalar çok ama alimlere hasret kaldık!

Örnek olarak benim yaşım epeyce illeri olduğu halde, yaşımın süresince bir, A. Kadiri Geylani, bir Ak Şemsettin, bir Hacı Bayram-ı veli bir Mevlana, bir Said'i Nursi ve nice bunlar gibi alimleri göremedim. Tabi ki, alimler vardır. fakat ben rastlayamadım veya tanışamadım. Hasret kaldım ve bu hasretle de gidiyorum.

İbn Semmak diyor ki:

“Günün birinde mescide vazettiğim sırada cemaatten bir genç kalktı ve şöyle dedi.

--Bu gün bize öyle vazettin ki, artık bizim başkasına gidip, başkasını dinlemeye ihtiyacımız kalmadı.

İbn Sammak diyor ki: gence dedim ki:

--Allah sana rahmetini esirgemesin hangi sözünden etkilendin?

Genç dedi ki:

--İki ebedilik. Biri cennette diğeri cehennemde sonsuza dek kalma korkusu, korkanların kalbini paramparça etti sözü bile bana çok dokundu bana yetti.

Genç bu sözleri söyledikten sonra epey zaman ortalıkta görünmedi. Onu diğer va'zlarım da aradımsa da göremedim. Gözüm hep onu arıyordu. Onun ne kadar imanlı olduğunu tahmin etmiştim. Sordum onun hastalandığını ve her kesin onu ziyarete gittiğini söylediler. Bende onu ziyarete gittim ve ona;

---Nedir bu halin? dedim.

Genç dedi ki:

Senin sözlerin beni bu hale getirdi. Bu sözleri söyledi ve mübarek ruhunu teslim etti. Allah ona çok rahmet etsin. Onu ölümünden sonra rüyamda gördüm. ve;

--Allah'ın sana muamelesi nasıldı? Diye sordum. Dedi ki:

--Yüce Allah beni o sözlerin yüzünden affına mazhar kıldı. Ve bana cenneti verdi .

Kişi Allah korkusunu (en az)şu sekiz azasıyla ortaya koyar:

Büyük bilgin Ebul – Leye diyor ki :

1- Diliyle yalan söylemeyen, dedikodu etmeyen gevezelikten sakınan, daima Allah'ı ve Peygamberin varlığını dilli ile tastik edip emirlerine uyan, zikir eden Kur'an okuyan, faydalı ilmi, bilgi alışverişinde bulunan ve ilmi yayan, (İyiliği tavsiye edip, kötülüğü engelleyen (nehy- (meneden) yalan yere yemin etmeyen, küfür konuşmayan, dinini, diliyle alet etmeyen, ve helalinden aile fertlerinin rızkını kazanan, dilinin hakkını vermiş ve Allah'tan korktuğunu ispat etmiş olur.

2- Midesiyle, midesine helal dan başka bir şey sokmayan ve helal yerken de Bismillah deyip, tika basa değil de vücudunu ayakta tutabilecek ibadet edebilecek

gücünü muhafaza edecek iş ve gücünü engellemeyecek kadar yiyen, ve yedikten sonra da Yüce Allah'a Hamd ve şükürünü eda eden mali durumu yerinde ise fakirleri de düşünen kimse, karnıyla (midesiyle) ilgili vazifesini yerine getirmiş Allah'tan korkuyor demektir.

3- Gözüyle; gözüne harama bakmaktan sakınan, dünyanın geçici ve aldatıcı güzelliklerini, elde etmek suretiyle değil de, ibret gözüyle yani Yüce Allah'ın yarattığı her şeye ibretle bakmak tefekkür etmek, bol Kur'an, Hadis kitapları ile diğer faydalı kitapları okuyan yaptığı günahlardan pişmanlık duyup Allah korkusundan göz yaşları döküp ağlayan kimse, Allah korkusunu gönlünde yerleştirmiş gözlerinin hakkını vermiş demektir.

4- Eliyle ; Elini harama uzatmayan ve ancak Allah'a ibadet eden, ellerini ancak aile fertlerinin geçimi için helal rızık kazanmak ve ibadet için kullanan, başka hiçbir kötü emel işlerde ellerini kullanmayan kimse, Allah korkusunu gönlünde yerleştirmiş ellerinin hakkını vermiş demektir.

5- Ayaklarıyla ; Kişi ayakları ile hiçbir zaman Allah'a karşı veya Allah'ın rızası olmayan tüm kötü işlere karşı değil de, o ayakları Aile fertlerinin geçimini sağlamak ve Yüce Rabbine ibadet etmek ve iyi işler için kullanmışsa, Allah'tan korkuyor, o ayaklarının hakkını vermiş demektir.

6- Kalbiyle ; Kişi gönlünden kin, düşmanlık, kıskançlık, çekememezlik, kibir, ucub, bulunmuyorsa, hep Hüsna zan, yapıp suizan yapmıyorsa, Allah'a Peygambere ve kutsal değerlere ve detaylarına, kalben inanıyorsa kalbinde hep hak ile ilgili öğütler, ve mü'min'lere karşı iyilik, yardım severlik, şefkat ve merhamet duygularını yerleştirmişse, kalbini zikre alıştırmış ve hep boş zamanlarında kalbi zikir edip yaptığı günahlardan pişmanlık duyan kimse, Allah'tan korkuyor kalbinin hakkını vermiş demektir.

7- Kulağıyla ; Kişi kulağını sadece hak ve hakikatleri iyilik ve nasihatları dinlemek kendi ve aile fertlerinin rızasını kazanmak için kulaklarını açacak, dedikoduya, iftiraya, gıybete, suizan'a, her türlü kötülüğe karşı kulakları kapalı olacak. İşte o kimse Allah'tan korkuyor kulakların hakkını veriyor demektir.

8- Akıl (zeka) ; Bütün varlığı ile bütün davranışları ile Yüce Allah'a karşı samimi, yapmacıksız, riyasız, münafıksız, gösteriş yapmayacak, içi, başka dışı başka kafasında hileli tilki dolaşanlardan olmayacak, her ilmi konuyu aklında zekasında tutup kötü konuları aklıdan silecek, **İmanın şartlarına ve İslami detaylara tam inanacak, İslami inanç ve ibadetlerinde akıl, dil ve kalple işbirliği yapacak,** her ibadetini zamanında, gafil olmadan titizlikle uygulayacak, kendi ve aile fertlerinin rızasını helalinden çalışıp temin edecek olan kişi Allah'tan korkuyor, aklın (zekanın) hakkını veriyor demektir.

(Senaniye ve Büyük bilgin Ebul Leye 'den faydalanarak yazılmıştır.)

Bazı Takvalılar da ALLAH TAÂLÂ'dan şöyle korkarlar

1- -Allah Teâlâ'ın rızasını kazanamayan yacaklarından korkarlar,

2-- Allah Teâlâ onu af etmeyeceğinden korkarlar,
4—Zalimlerden olacaklar diye korkarlar.
5---Ölünce, günahların dan dolayı Allah ona rahmet etmez diye korkarlar.
6—Günahları onları cehheneme süreceğinden korkarlar.
7—Allah Teâlâ'ya kulluk yapamadıklarından korkarlar,
8—Sevaplarını az görür günahlarını çok gördükleri için hesap günü ALLAH Teâlâ'dan korkarlar.

9- -Allah Teâlâ^Son nefeste Kelime-i şahadeti nasip etmez imansız gitmekten korkarlar. -----

Bir gün Hz. Ebu Bekir Peygamberimize;

Ey Allah'ın Resulü görüyorum ki, saçlarınız ağarıyor. Demiş.

Peygamberimiz (s.a.v.) de :

“ Evet: Hüd, Vakıa, Murselat ve Amme süreleri bene ihtiyarlattı.”

Cevabını vermiş.

Hakim bin Vâsile'den rivayetle: Hadis No: 8292

“Allah kendisinden korkanların heybetini her şeyin kalbine koyar.

Allah'tan korkmayanları ise her şeye karşı korkak yapar”(Hakim'den Sağır C.5 Sayfa 1521)

İşte Allah'tan korkmak, böyledir. sevmek de böyledir. yoksa ben Allah'ı çok seviyorum, veya ben Allah'tan çok korkuyorum demekle olmaz.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor.

“ Benim bildiğimi bilerseniz hiç rahat olmazdınız, Allahü Teâlâ kendisinden korkanı korkutmaz. Kendisinden korkmayı da her şeyden korkutur. O'ndan korkmanın alameti hayırlara sarılmaktır.”(AmentüŞerhi:S.34)

Yukarıda yazılanları kendimizi yoklayalım ne kadar Allah'tan korkuyoruz veya ne kadar seviyoruz kendimizi bir imtihana çekelim.

Bunu da unutmayalım ki, hepimizin eksiklikleri var. Hiç olmazsa yapabilecek şeyleri yapalım. Ve yapamadığımızı da Allah'a sığınalım tövbe edelim, ümitsiz de olmayalım. Kul olduğumuzu da unutmayalım.

Yüce Allah buyuruyor.

“ Allah hiç kimseye gücünün yettiğinden fazlasını teklif etmez. her kesin kazandığı sevap ve günah kendisinedir. Rabbimiz, eğer unutarak veya bilmeyerek hata işlediysen bizi bağışla.

Ey Rabbimiz, bizden öncekilere yüklediğin kadar bize ağır yük yükleme, gücümüzün yetmediği yükü bize yükleme, bizi affet, bağışla, bizden merhametini esirgeme, mevlâmız yardımcımız Sensin. Kafirler kavmine karşı bizi muzaffer kıl.”
(El- Bakara Süresi Ayet: 286)

Bir dakika tefekkür edelim mi?

Nebilerin, alimlerin velilerin, ve iyi kulların korkusu işte böyle idi.

Eğer kabiliyetli kalp olursa az anlatsan bile ona yeter. Fakat kalp gafil olursa ne kadar çok anlatılırsa anlatılsın etkili olmaz bir şey de değişmez.

Bir adam gerçekten susuz olursa bir yudum su ona yeter, susuz olmazsa, ona bir bidon su versen bile ne fayda.

Halk arasında meşhur bir söz var, anlamayana davul zurna az, anlayana sivri sinek bile saz (yani çoktur.)

Bu dünyada cehennem tohumunu eken ahi rette cennet çıkacağını beklemek ne kadar doğru olur bilemem? Aklımıza vicdanımıza danışalım!

Tabii ki; Yüce Allah'tan umut kesilmez ama Yüce Rabbimizin emirlerine asi olursak, Allah yoluna değil de şeytani yolu tercih edersek yol bellidir.

Af de, Taktir de Yüce Allahu Teala'nındır.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor.

“ Allah korkusu ile göz yaşı döken kimse, süt memeye dönmedikçe (ki buda olacak şey değil) Cehennem'e girmeyecektir. Allah yolunun ayak tozu ile cehennem ateşinin dumanı bir araya gelmez.” (Buhari, Müslim.)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)min Allah korkusu

Peygamberimiz alemlere rahmet olarak gönderilen son Peygamber olduğu halde Allah Teâlâ'dan, her ketsen daha çok korkar ve **“Kıyamet günü acaba ne olacağım”** derdi.

Müslüman olanların on dört düncüsü ve Medine muhacirlerinden ilk vefat eden sahabi Osman ibn Maz'un (r.a.) öldüğü zaman Peygamberimiz ölüm haberi alır almaz evine gitmişti. Ensardan Ümmü Alâ bint-i Haris Osman'ın cenazesini göstererek:

--Ey Ebü Saib, Allah'ın rahmeti üzerine olsun. Senin hakkında bildiğim ve ve bu cemaate bildirmek istediğim şudur ki, Sen Allah'ın rahmeti ve inayetine erişmiş birisin. Dedi.

Bu sözleri dinleyen Peygamberimiz (s.a.v.) kadına dönerek:

“ Allah Teâlâ'nın bu ölüye ikram ve inayette bulunduğunu nereden biliyorsun.” Diye sordu.

Kadın: Ey Allah'ın resulü babam annem sana feda olsun. Allah bu imanlı itaatlı ikram etmez de ya kime ikram eder? bunun üzerine Peygamberimiz (s.a.v.)

“ Osman ibn. Maz'un ölmüştür. Allah'a yemin ederim ki, bende bu mübarek ölü için hayır ve mutluluk umarım. Ama Allah'a yemin ederim ki,

ben, Allah tarafından gönderilmiş bir Peygamber olduğum halde kıyamet günün de bana ne muamele edileceğini bilmem.” Buyurdu. (Buhari Cenaiz 3)

Şüphesiz Peygamberimiz Allah’ı her ketsen daha çok severdi. Bunun içindir ki, O, geceleri ayakları şişinceye kadar namazda dururdu.

Şiirlerimden yalnız bir beşlik okuyalım mı?

Ey uyuyanlar bunu biliniz ki Yüce Allah hiç uyumuyor,
Ey Hak’tan yüz çevirenler, biliniz ki sizden yüz çevrilmiyor.
Ey Allah’ı unutanlar, biliniz ki siz unutulmuyorsunuz,
Ey Allah yolunu terk edenler, biliniz ki siz terk edilmiyorsunuz,
Ey insan oğlu, Allah’tan gereği gibi kork ki, cennete gidesin, yoksa?

*

Yüce Allah buyuruyor.

“ Ey İman edenler, Allah’tan korkun ve doğrularla beraber olun.”

(Et- Tevbe Süresi Ayet: 119)

İbni Amr (r.a) rivayet ediyor. Hadis no: 9064

“ Kim din kardeşini haksız yere onu korkutacak bir gözle bakarsa, Allah’da kıyamet günü kendisini korkutur.” (Teberaninin kebiriniden ve C. Sağır 1603)

Her ayet gibi Bu ayeti de hiç unutmayalım.

Yüce Allah şöyle buyurmuştur.

“ Allah yaptıklarından mesul değildir. Ancak insanlar yaptıklarından mesuldürler. (Enbiya Süresi Ayet: 23)

Cevşeni Kebirden bir bölüm okuyalım mı?

Ey korkanların kendisine kaçtığı,
Ey günahkarların kendisine sığındığı,
Ey tövbe edenlerin kendisine yöneldiği,
Ey âsilerin kendisine iltica ettiği,
Ey zahitlerin kendisine rağbet ettiği,
Ey hataların kendisine ümit beslediği,
Ey kendisini arzulayanların onunla ünsiyet bulduğu,
Ey iyilik yapanların kendisiyle iftihar ettiği,
Ey tevekkül edenlerin kendisine güvendiği,
Ey kuvvetle iman edenlerin kendisiyle huzur bulduğu,
Sen bütün kusur ve noksanlıklardan münezzehsin, senden başka ilah yok ki,
bize imdat etsin. Eman ver bize, eman diliyoruz bizi cehen nem den kurtar.

Konuyu bir ayetle bitirip başka konuya geçelim.

Yüce Allah buyuruyor.

“Fakat daha görmeden Rablerinden korkanlar var ya işte onlar için bağışlanma ve büyük mükafat vardır.” (Mülk süresi Ayet: 12)

ALLAH’IN TAKDİRİNE RAZI OLMAK

Konuya iki Ayetle başlayalım.

“ Olabilir ki, bir şey hoşunuza gitmediği halde hakkınızda hayırlıdır. Buna karşılık bir şey hoşunuza gittiği halde hakkınızda kötüdür. Allah bilir fakat siz bilemesiniz.” (Bakara Süresi Ayet: 216)

“ Onlardan birine kız çocuğu olduğu müjdelendiği zaman içi öfke ile dolarak yüzü kapkara kesilir.” (Nahl Süresi Ayet 58)

Yani: Yüce Allah Teâlâ dünyaca ve dince yararınızın nerede olduğunu bilir. Oysa siz bilemesiniz. Buna göre O’nun hakkınızda ki, taktirine razı olunuz. Çünkü siz yararınızın nerede olduğunu bilemezsiniz. Şu şey olursa bizim için çok iyi olur, veya şu iş olmazsa çok kötü olur gibi ön yargı veya isteğe Yüce Allah, yukarıdaki ayetle bizleri uyarmaktadır.

Hakkınızda hangi şey hayırlı veya hangi iş kötü olduğunu siz bilemezsiniz. Allah bilir.

Her zaman Yüce Allah Teâlâ’nın taktirine boyun eğmeliyiz, ve Allah’ın senin hakkındaki hoşuna gitmeyen taktiri senin kendinle ilgili sevdiğin takdirinden senin için daha hayırlıdır. Buna göre Yüce Allah’dan kork ve O’nun hakkındaki taktirine razı ol.

Ebü Hind ed-Dari (r.a.) rivayet ediyor:

“ Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: “ Benim hükmüme razı olmayan ve benim verdiğim musibete sabretmeyen kişi benden başka bir RAB (İlah) arasın.” (Teberâni'nin Kebir'inden C.Sağır 3/1269)

Yüce Allah buyuruyor.

“ Eğer, Allah sana bir bela dokundurursa, onu (o belayı) O'ndan başka giderecek kimse yoktur. Sana bir hayır verirse, işte O her şeye hakkı ile kadirdir.” (El- En'am süresi ayet 17)

Şekik b. İbrahim – Allah'ın rahmeti üzerine olsun. diyor ki, çok ilim adamına şu soruyu sordum hepside bana aynen aşağıdaki cevabı verdiler.

1- Bu ilim adamlarına **“ Akıllı kimdir?”** diye sordum. Bana **“ Dünya yı sevmeyen kimsedir.”** diye cevap verdiler.

2- Onlara **“ Zeki insan kimdir?”** diye sordum. Bana **“ Dünyanın aldatamadığı kimsedir.”** diye cevap verdiler.

3- Onlara **“ Zengin kimdir?”** diye sordum. Bana **“ Allah'ın kendisine ayırdığı paya razı olan kimsedir.”** diye cevap verdiler.

4- Onlara **“ Fakih (ilim adamı) kimdir.”** diye sordum bana, **“ihtiyacın dan fazla dünyalık istemeyen kimsedir.”** diye buyurdu.

5- Onlara **“ Cimri kimdir?”** diye sordum. Bana **“ Malındaki Allahhakkını ayırıp vermeyen kimsedir.”** diye cevap verdiler. (Tenbihül gafilinden faydalandı)

Söylendiğine göre; **Allah Teâlâ, kuluna şu üç sebepten gazaplanır:**

- 1- Kulun Allah Teâlâ'nın emirlerini yerine getirmemesi,
 - 2- Kulun Allah Teâlâ'nın kendisine ayırdığı paya razı olmaması ,
 - 3- Kulun istediği bir şeyi elde edemediği için Allah Teâlâ'ya güvenmesi.
- (Tenbihü'l- Gafilin 816- 817)

İki Dakka Tefekkür edelim mi?

Maalesef zamanımızda bazı adamlar zengin olunca, bu zenginlik Yüce Allah'ın taktiridir. Bana layık görmüş, Sonsuz olarak Yüce Rabbime Hamd ve şükür ediyorum. Allah vermezse ben kimim nasıl kazanırım nasıl zengin olurum. Bu mümkün müdür malda onun mülkte onundur. demiyor.

Örnek olarak; şöyle diyor. Ben kafamı çalıştırdım gece gündüz demeden çalıştım bunu şöyle yaptım diğerini böyle yaptım ve zengin oldum!

Ama iflas edince; ben çalıştım ama Allah benden aldı neye uğradığımı anlayamadan bu hallere düştüm şimdi ekmeğe muhtacım.

Dikkat ederseniz kazanınca havalara giriyor kendisinin zengin olduğunu söylüyor. Ama iflas edince suçu hemen Allah'a atıyor. Allah benden aldı diyor.

Veya başka bir örnek, iki arkadaşın sohbet anlarında şöyle konuşuluyor, hemen, hemen hepimiz de böyle konuşmalara şahit olmuşuzdur.

Ya kardeşim ben gece gündüz ... çalışıyorum bir türlü bir yere gelemedim. Bir türlü iki ipin ucunu bir araya getiremedim. Ben de bu işten bir şey anlayamadım Bu konuşmada Allah'a sığınırım Allah'a sitemdir.

Tenbihül gafilin kitabının 818. sayfasında bir ilim adamının belirt tiğine göre: şu on şey zâhidlerin titizlikle uyguladıkları prensiplerdir.

1- Onlar şeytana karşı düşman olmaya farz bilirlirler.

Çünkü yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Hiç şüphesiz şeytan size düşmandır. Onu sizde düşman biliniz..”

(Fatır

süresi Ayet: 6)

2- **Onlar ölüme hazırlıklı olurlar.** Nitekim Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Her canlı ölümü tadacaktır.” Âl'i İmrân Süresi Ayet: 185)

3- **Onlar Allah için severler ve Allah için darılırlar.** Nitekim yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Allah'a ve Âhîret gününe inanan bir milletin babaları, oğulları, kardeşleri, yahut akrabaları da olsa Allah'a ve Resulüne düşman olanlarla dost olduklarını göremezsin. Onlar Allah'ın kalblerine iman yazmış olduğu kimselerdir.” Mücadele süresi ayet: 22)

Özet olarak: Yani mü'min olan kimse ile Allah'ın emrine karşı çıkan kimse arasında babası, oğlu, kardeşi ve akrabası olsa bile dostluk olamaz.

4- **onlar iyiliği emredip kötülüğü men ederler.** Nitekim. Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ İyiliği emret kötülükten sakındır. Bu yüzden başına gelebilecek sıkıntılara katlan. Bu tutum en önemli işlerdendir.” (Lokman sünesi Ayet: 17)

5- **Onlar gördükleri şeyden ibret alırlar ve Allah'ın yaptıkları üzerinde düşünürler.** Nitekim Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Onlar göklerin ve yer yüzünün yaratılışı hakkında düşünürler.”

(Al'i İmran süresi Ayet: 191)

Diğer bir ayet te şöyledir.

“ Ey basiret sahipleri ibret alınız. (Haşr süresi Ayet: 2)

6- **Onlar kalblerini Allah'ın rızasına uygun olmayan şeyleri düşünmekten korurlar.** Nitekim Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Bilmediğin bir şeyin ardına düşme. Çünkü kulak, göz ve kalp bunların hepsi o yapacağın yanlış işten sorumludur.” (İsra süresi ayet: 36)

7- Onlar Allah’ın Rahmetinden ümit kesmezler. Nitekim Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Sakın Allah’ın rahmetinden ümit kesmeyiniz. Çünkü Allah tüm günahları affeder. Hiç şüphesiz. O affedici ve merhamet edicidir.

) Zümer süresi ayet:53)

8- Onlar Allah’ın tokadından emin olamazlar. Nitekim yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Oysa hüsrana uğrayanların dışında hiç kimse Allah’ın mekrinden (tokadından) emin olamaz.” (A’râf süresi ayet: 99)

9- Onlar, lütufta, iyilikler de sevaplar da yalnız Allah’ın elinde olduğunu bilirler. Nitekim yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Allah’ın lütfünden hiçbir şey’e güç yettiremezler. Şüphesiz iyilikler de sevap da ancak Allah’ın elindedir.” (Hadid süresi Ayet 29)

10- Onlar ne Allah’ın kendilerine verdiği dünyalığa sevinirler ve ne da kaçırdıkları fırsatlara hayıflanırlar. Nitekim Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Bu, elde edemediğiniz bir şeye üzülmemeniz ve size verdiği nimetlerine de sevinip gururlanmamanız içindir.” (Hadid süresi ayet 23)

Yani kul yararının kaçırdığı fırsata mı, yoksa ele geçirdiği şeyde mi olduğunu bilemez. Bu yüzden her iki durumda da aynı olmalıdır.

Bu bakımdan mü’min ine yapraklı bir ağaca, münaf ıkta güle benzer. İğne yapraklı ağaç soğukta da sıcakta da aynı olur. Buna karşılık gül en ufak bir hava değişiminden bile etkilenip bozulur.

Tıpkı bunun gibi Mü’min gerek sıkıntılı ve gerekse bolluk hallerde, aynı olur. Allah’ın kendisine ayırdığı paya razı olur. Buna karşılık münafık Allah’ın kendisine ayırmış olduğu paya razı olmaz. Ve bu yüzden nimet zamanında azıp, sıkıntı döneminde hayıflanır. Tasalı olur. O halde mü’min Peygamberlerin ve zahidlerin davranışlarını örnek edinmeli, buna karşılık kafirlerin ve münafıkların davranışlarını örnek almaktan kaçınmalıdır. Tefvik Yüce Allah’tandır.

Cevşen’i kebirden on mısra okuyup başka konuya geçelim mi?

- 1- Ey yaratıp düzene koyan,
- 2- Ey takdir edip hedefe götüren,
- 3- Ey belâyı kaldıran,
- 4- Ey gizli yakarışı işiten,
- 5- Ey batmışı kurtaran,
- 6- Ey helak olana necat veren,

- 7- Ey Hastaya şifa veren,
- 8- Ey öldüren ve diriltten,
- 9- Ey güldüren ve ağlatan,
- 10- Ey saptıran ve hidayete erdiren,

Sen bütün kusur ve noksan sıfatlardan münezzehsin. Senden başka ilah yok ki, bize imdât etsin. Eman ver bize eman diliyoruz bizi cehennemden kurtar.

ALLAH TEÂLÂ 'NIN RAHMETİ

Konumuza bir Ayetle başlayalım.

Yüce Allah buyuruyor,

“Benim rahmetim her şeyi kuşatmıştır.” (A’raf Süresi Ayet:156)

RAHMET: Esirgemek ve korumak demektir. Allah Teâlâ bütün yaratıkları, özellikle korur ve esirger. Çünkü O, ”Rahman ve Rahim”dir. Rahmandır, dünyada tüm yaratıklara merhamet eder. Rahim’dir, ahirette inananlara sonsuz rahmeti olacaktır. Cenab-i Hakk’ın bu iki sıfatı Besmelede yer almakta ve bir çok ayetler de geçmektedir.

Allah’ın rahmeti her şeyi kuşatmıştır. Var oluşumuz ve sayamayacağımız kadar nimetlere erişmiş olmamız, O’nun rahmetinin bir sonucudur.

Yüce Allah’ın biz kullarına olan merhameti yanında anne şefkati bile önemsiz kalır.

Bir savaşta alınan esirler arasında emzikli bir kadın da vardı. Ancak bu kadın çocuğunu yitirmişti. O, göksünde biriken sütü sağıyor, çocuklara veriyordu. Bu kadın esirler arasında çocuğunu bulunca hemen onu alıp bağına basmış ve derin bir şefkatle emzirmeye başlamıştı. Bunu gören peygamberimiz orada bulunanlara :

---Şu kadın çocuğunu ateşe atar mı? Diye sordu.

-- Hayır,gücü yettiği sürece atmaz, dediler.

---Peygamberimiz:

-- İşte Allah Teâlâ kullarına bu kadının çocuğuna olan şefkatinden daha merhametlidir. Buyurdu. (Buhari Edep 18 Diyanet'in İslami ilmihali S.57)

Allah dünyada olduğu gibi ahi rette de mü'min kullarına merhamet edecektir. Ahiretteki rahmeti, dünyadaki merhametine nisbetle daha çok olacaktır.

Ahiret günü, Allah'ın mü'min kullarına olan merhametini gören inkarcılar bile ümitleneceklerdir. (Diyanet'in İlmihali S. 57.58)

Hazret-i Hasan'dan Allah ondan razı olsun rivayet ettiğine göre; Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor ki.

“ Yüce Allah'ın yüz rahmeti vardır. bunlardan sadece bir tanesini dünyadaki canlılara indirmiştir. Bu rahmet dünya canlılarına ölümlerine kadar yeter. Yüce Allah, kıyamet günü bu rahmeti geri alıp doksan dokuz rahmetine ekleyerek yüze tamamlar ve dostları ile kendisine ibadet edenlere dağıttır.” (Tenbihü'l—Gafilin sayfa:113)

Peygamberimiz rahmet hakkında müminlere bu bilgiyi vermesinin sebebi Mü'minlerin Allah'ın kendilerine bağışlamış olduğu rahmete karşılık O'na Hamd ve şükretmeleri ve Salih ameller işlemeleridir. Çünkü Allah'ın rahmetini isteyen kimse, bu rahmete nail olabilmek için olanca gayreti ile amel işlemelidir.

Nitekim Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Hiç şüphesiz, Allah'ın rahmeti iyi amel işleyenlere yakındır.”

(A'raf süresi Ayet:56)

Yüce Allah başka bir ayet'e şöyle buyuruyor,

“Eğer bir kimse Rabb'ine kavuşmak istiyorsa Salih amel işlesin ve Rabb'ına yaptığı ibadetlere hiçbir şeyi ortak etmesin.” (Kehf süresi Ayet 110)

Ebü Hüreyre'den (r.a.) rivayetle. Hadis no: 6026

Allahu Teâlâ “Rahmetim gazabımı aşmıştır.” Buyuruyor.

(1-Buhari, 2- Müslim, 3- Tirmizi, 4- İbn Mace, 5- Müsned ve Camiü'Sağir cilt3- sayfa 1276)

Diğer bir ayet'e de, Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Benim Rahmetim her şeyi kuşatmıştır.” (A'raf Süresi Ayet: 156)

Bu son ayet; “ Her şeyin benim rahmetimden olacağı bir pay var!” demektir. Nitekim ibn-i Abbas'ın Allah kendilerinden razı olsun. Bildirdiğine göre **“ Benim Rahmetim her şeyi kuşatmıştır.”** Mealindeki ayet nazil olunca şeytan illeri atılarak,

“ bende bir şey olduğuma göre Allah’ın rahmetinden benimde payım var.!” demiş aynı şekilde Yahudiler ile Hıristiyanlar da pay iddia etmişlerdir. Fakat yukarıdaki ayettin devamı olarak ; **“ fakat ben rahmetimi şirkten sakınanlara, zekatı verenlere ve ayetlerimize inananlara vereceğim.”** Mealindeki ayet inince şeytan Allah’ın rahmetinden ümidini kesti. Fakat Yahudiler ve Hıristiyanlar ; biz hem şirkten kaçınıyor hem de zekat veriyoruz ve hem de O’nun ayetlerine inanıyoruz.” Deyince aşağıdaki âyet nazil oldu;

“ Rahmetime nail olanlar, ümmi Rasüle ve Peygambere uyanlardır.

(A’raf süresi Ayet 157)

Bu ayet inince Yahudiler ve Hıristiyanlar da Allah’ın rahmetinden ümitlerini kestiler. Böylece Allah’ın rahmetinin sadece mü’minlere mahsus olduğu meydana çıktı.

Buna göre her mü’min Yüce Allah kendisine iman bağışladığı ve adını mü’minler arasına kattığı için Allah’a Hamd etmeli ve Allah’dan günahlarının bağışlamasını dilemelidir.

Muaz bin Cebel (r.a.) Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor.

“Arzu ederseniz Allah’ın kıyamet günü mü’minlere ilk söyleneceği söz ile mü’minlerin Allah’a ilk söyleyeceği sözü size haber vereyim.

Allah mü’minlere, “ bana kavuşmayı arzu eder midiniz,? Buyurur.

Onlar, “Evet Ey Rabbimiz “ diye cevap verirler. Allah “Niçin” diye sorar. Onlar, “Affını ve bağışlamayı ümit ederdik.” Derler. Allah “Ben af ve bağışlamamı size vacip kıldım “ buyurur. (Müsned5/238 ve C. Sağır 2/690)

Başka bir rivayette Ebü Hüreyre (r.a.) Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurduklarını rivayet ediyor.

“ Allah yüz Rahmet yarattı. Bunlardan birini yaratıklarının arasına koydu. İşte yaratıklar bu Rahmetle birbirlerine karşı merhamet ederler. Allah yüz Rahmetin doksan dokuzunu yanında (ahirete) bıraktı.”

(Buhari, Müslim, Tirmizi, İbni Mace, ve Câmiü’s Sağır 3. cilt 950. sayfa)

Yahya b. Muaz Razi—Allah ondan razı olsun şöyle diyor.

“Allah’ım! üzerimize rahmetlerinden bir tekini indirerek bir tek rahmetle bize İslam olma şerefini bağışladın, bize yüz rahmetini indirince niçin mağfiretini ummayalım?

Allah'ım! Eğer senin sevabın itaatkarlara ve rahmetin günahkarlara ise ve ben itaatkarlardan değilsem sevabımı istemiyorum. Günahkarlardan olduğum için rahmetini istiyorum.

Allah'ım! Cenneti yaratın ve orayı dostlarına ziyafet yeri kıldın. Buna karşılık kafirleri oradan mahrum ettin ve melekleri de oraya muhtaç olmayacak bir özellikte yarattın. Oradan Sen de müsteğni olduğuna göre Cenneti bize vermezsen kime vereceksin?" (T.Gafilin 115)

*

Ebu Said-i Hudri'den Allah ondan razı olsun rivayet edildiğine göre Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

Ömründe hiç iyilik yapmamış olan bir adam Cennet'e girdi. Adam öleceği sırada yakınlarına ; ben ölünce cesedimi ateşte yakın. Sonra küllerimi öğütterek yarısını denize yarısını karaya dökün.!" Diye vasiyet etti.

Adam ölünce yakınları vasiyetini aynen yerine getirdiler. Fakat Allah'ın emri üzerine denizler ve karalar küllerini bir araya getirdiler. Yüce Allah adama, "neden böyle yaptın? diye sorunca , adam; "Yâ Rabbi, sen'den korktuğum için cevap verdi. İşte bu yüzden Allah onun günahlarını bağışladı." (Tenbihü'l – Gafilin 115-116)

Sahabilerden biri şöyle dedi: bir gün aramızda gülüşürken, Peygamberimiz çıkagelmişti. Bize, "**Cehennem ardınızdayken nasıl gülersiniz.? Vallahi, sizi gülerken görmemeliyim!**" dedi ve yüzünü dönerek gitti. Sanki başlarımıza birer kartal konmuş gibi olmuştuk. Fakat, az sonra yanımıza gelerek şu müjdeyi verdi: "**Biraz önce Cebrail gelerek bana şöyle dedi. Yüce Allah buyuruyor ki: " Niçin kullarımın ümidini rahmetimden kesiyorsun? Kullarıma benim affedici ve merhametli olduğumu bunun yanında âzabımın da ağır olduğunu bildir."**

(T. Gafilin Sayfa 116)

Enes'den (r.a.) rivayetle: Hadis no: 8674

" Kim ki Allah'ı anar da Allah korkusundan dolayı gözleri dolar ve göz yaşları yere dökülürse Allah kıyamet günü ona azap vermez."

(Hakim'in Müstedrekinden, ve Cemiü's- Sağir cilt 4 sayfa 1564)

Amr b. âs'dan—Allah ondan razı olsun rivayet edildiğine göre Peygamber Efendimiz selat ve Selam üzerine olsun şöyle buyuruyor.

" Yüce Allah'a kulun günahını affetmek ağır gelmez. Nitekim sizden önceki devirlerin birinde bir adam vardı. Adam doksan dokuz kişi öldürdükten sonra bir rahibe giderek, " Ben doksan dokuz kişi öldürdüm. Tevbe etmeme imkan var mı? diye sordu. Rahib adama; günahların çok ağır deyince, derhal üzerine yürüyerek onu da öldürdü. Bir süre sonra başka bir Rahibe vararak; yüz kişi öldürdüm tövbem kabul olur mu? Diye sordu. Rahib adama şu cevabı verdi:

“ Çok ağır günahlar işledin, bilmiyorum. Fakat şu ilerde iki köy var: birinin adı Basari, öbürünün ki de Kefere’dir.

Basariler Cennettekilerin işleyeceği amelleri işlerler, aralarında başka türlü hiç bulunmaz. Buna karşılık Kefereliler de Cehennemliklerin işledikleri amelleri işlerler, onların arasında başka türlü barınamaz. Buna göre eğer sen basari köyüne varır da onların işledikleri amelleri işlersen hiç şüphen olmasın ki, tevben kabul edilmiş demektir.

Adam hemen basari köyüne varmak üzere yola koyuldu. Fakat iki köyün arasında ölü verdi. Ölünce cenazesini kimin götüreceği konusunda azâp melekleri ile rahmet melekleri anlaşmazlığa düştüler. Bunun üzerine rahmet melekleri durumu Rabb’lerine bildirdiler. Yüce Allah da onlar; “Ölünün bulunduğu nokta ile her iki köy arasındaki mesafeyi ölçüp birbiri ile mukayese edin. Hangisine daha yakınsa oranın halkındandır.” Buyurdu. Rahmet melekleri o noktanın her iki köye olan uzaklıklarını ölçüp karşılaştırdıncaya kadar adamın ölüsünün bir parmak ucu kadar Basari köyüne daha yakın olduğunu gördüler. Bunun üzerine adam o köyün halkından sayıldı.

İki dakika tefekkür edelim mi?

Yüce Allah’ın rahmeti ne kadar büyük olduğuna şahit oluyoruz, yeter ki, kulluk görevimizi yapalım, bilinçli veya bilinçsiz günah işlemişsek, Nesüh tövbesi yapalım, kul olduğumuzu unutmayalım. Ölüm (ecel) genci ihtiyarı tanımıyor. Eceli gelen gidiyor. Allah’tan ümidimizi kesmeyelim, fakat: hiçbir ibadet yapmayıp ta cennet beklemek saflık olur. Yani bu dünyada cehennem tohumunu ekersek öbür dünya da cennet çıkacağını beklemek ne kadar kendimizi kandırdığımızı bilmemiz lazımdır.

Nitekim Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Hiç şüphesiz, Allah’ın rahmeti iyi amel işleyenlere yakındır.”

(A’raf süresi Ayet:56)

Başka bir ayet’e ise Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Kim kötülük işler veya kendine zülmeder de sonra Allah’dan af dilerse Allah tövbeleri kabul edici ve merhametli olarak bulur. (Nisa 110)

Ebü Hüreyre ‘den (r.a.) rivayetle Resulü Ekrem (s.a.v.) Efendimiz şöyle buyurmuştur.

“Genişlikte taat ve şükürle kendini Allah’a tanıtır ki, O da sıkıntı anında yardımına koşmakla seni tanıtır.” (Ebu’l Kasım bin Büşran’dan ve C.Sağır 825)

Başka bir Ayet’e Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Eğer siz yasaklanan günahların büyüklerinden kaçınacak olursanız, diğer günahlarınızı bağışlar ve sizi şerefleri bir barınağa (Cen net’e) yerleştiririz. (Nisa süresi ayet: 31)

Başka bir Ayette,
Yüce Allah şoyle buyuruyor.

“ Kim kötülük işler veya kendine z lm eder de sonra Allah’dan af dilerse Allah’ı tevbeleri kabul edici ve merhametli olarak bulur.”
(Nisa Süresi ayet 110)

Dini Bir Hikaye

Anlatıldığına göre; İbrahim b. Edhem – Allah ondan razı olsun bir gün hamama gitmek istedi. Fakat hamam sahibi;

“Ancak ücretini ödedikten sonra içeri girebilirsin!” diyerek onu içeri sokmadı. Bunun  zerine İbrahim b. Edhem ağlaya, ağlaya şoyle dedi.

“Allah’ım! Beni bedavaya şeytanların evine bile sokmuyorlar, böyle olunca nasıl olur da bedava olarak Peygamberlerin sıdıkların evliye ve velilerin evine (Allah’ın Cennet’ine) girebilirim.”

Bu hadisle Tefekküre son verelim.

Eb  Hüreyre ‘den Allah ondan razı olsun. Rivayet edildiğine göre Peygamber Efendimiz Salat ve Selam  zerine olsun.

Bir gün: **Hiç biriniz ameli ile kurtuluşa eremez!** “ buyurdu. Bunun  zerine sahabiler kendisine: “ Sen de mi? Y  Resulüllah? “ diye sorunca Peygamber Efendimiz şoyle buyurmuştur.

“ Evet, ben de kurtuluşa eremem. Ancak Allah beni rahmeti ile b r rse kurtulabilirim. Allah’a yakın olunuz, doğruluktan ayrılmayınız. Sabah vakti ve gecenin bir kısmını ibadet ediniz.”

Birazda ferdi olarak çok yönlü tefekkür edelim. bildiğiniz gibi bir hadisi şerifte bir saatlik tefekkür bir yıllık ibadete bedeldir. Buyrulmuştur.

*

DİNİ HİKAYE

C bir b. Abdullah Ensari Allah her ikisinden razı olsun anlatıyor;

Bir gün Peygamberimiz Salat ve Selam  zerine olsun. Yanımıza gelerek şoyle buyurdu:

--“Dostum Cebrail, az önce yanımdan ayrıldı bana şoyle dedi.”

--“ Y  Muhammed! Seni hak Peygamber olarak gönderen Allah’a yemin ederim ki, Allah’ın bir kulu vardı, eni ile boyu otuzar dirsek boyu olan ve dört tarafı

dört biner fersah genişliğindeki bir denizin ortasında bulunan bir dağın tepesinde beş yüz yıl Allah'a ibâdet etti.

Yüce Allah orada kendisine parmak kalınlığında tatlı su akıtan bir pınar ile her gün bir meyva veren bir nar ağacı bağışlamıştı.

Akşam olunca pınarın başına inip abdest aldıktan sonra nar ağacının o günkü meyvasını koparıp yiyor ve arkasından namaza duruyordu.

Bu arada Allah'dan secdedeyken ruhunu alınması, cesedinin ne toprak ve ne de başka bir şey tarafından bozulmamasını ve kıyâmet günü secdedeyken yeniden dirilerek Allah'ın huzuruna çıkınca Yüce Allah;

“ Bu kulumu rahmetimin eseri olarak Cennet'e koyunuz!” buyuracak ve bunun üzerine o kul:

--“ Hayır, amelimin karşılığı olarak,” diyecektir.

O zaman Yüce Allah meleklerine ; “ O halde bu kulumun amelleri ile kendisine verdiğim nimetleri mukayese ediniz.” buyuracak. Ve meleklerin yapacağı hesap sonun da beş yüz yıllık ibadettin sadece gözünün ni'metini karşılayabildiği ve vücudunun diğer nimetlerinin karşılıksız kaldığı görülecektir.

Bunun üzerine Yüce Allah; “ Kulumu Cehennem'e atın!” diye emir verecek ve bu emir uyarınca kul Cehenneme doğru yola çıkarılacaktır.

Cehenneme götürülürken; “ Yâ Rabbi! Beni rahmetin karşılığında Cennet'e koy.” Deyince Yüce Allah meleklerle, “ kulumu geri getirin!” diye emir verecektir. Geri getirilecek olan kul tekrar Allah'ın huzuruna çıkarılınca Yüce Allah kendisine, “ Yâ kulum, seni seni yoktan var eden kimdir?” diye soracak. Kul da, “ Sen Yâ Rabbi!” diyecektir. Yüce Allah ona, “ Seni yaratmam kendi amelin mi, yoksa benim rahmetimin mi, karşılığıdır?” diye soracak, kul da, “ Tabi senin rahmetinin karşılığında olmuştur.” diyecektir.

Yüce Allah: “Yâ kulum, beş yüz yıl yıl boyunca ibâdet etmeni sağlayan gücü sana veren kimdir?” diye soracak, kul da, “Sen Yâ Rabbi!” diyecektir. Yüce Allah; seni dağın tepesinde yeşillikler arasında kim kondurmuş, kim sana tuzlu sudan tatlı su bağışlamış ve kim her gece sana bir nar meyvası sağlamıştır? Ruhunu secdedeyken almamı istemen üzerine bu arzunu yerine getirdim. Bütün bunları yapan kimdir?” diye buyurunca Kul; “ Sen Yâ Rabbi!” diye cevap verecektir. Yüce Allah kula; bütün bunlar rahmetimin eseri olduğu gibi şimdi de yine rahmetimle seni Cennet'e koyacağım “ buyuracaktır.

Zaten her şey Yüce Allah'ın rahmetiyle değilmidir? (Tenbihü'l Gafilin 119)

Yüce Allah bizleri, adaletiyle değil de Büyük Rahmetiyle af ve mağfiret etsin cennet'ini bizlere nasip etsin.

*

Bu iki konuya çok dikkat etmek lazımdır.

1- Mü'min Allah'ın rahmetinden ümit kesmenin küfür olduğunu bilecek. Çünkü Yüce Allah bir ayetinde şöyle buyuruyor.

“ Çünkü kâfirler den başka hiç kimse Allah’ın rahmetinden ümit kesmez.”
(Yusuf süresi Ayet 87)

2- Son nefesini imanla mühürlemesi gerekir, (Kelime-i Şahadet’le)
Hiç bir kimsenin, son nefesi neyle mühürleneceğini bilemez,
imansız olarak gidebileceği endişesini korkusunu taşıyacak ve imansız gitmemesi için Allah’a sığınacak ve Allah’tan asla ümidini kesmeyecektir.

Hasan’dan --- Allah o’ndan razı olsun—rivayet edildiğine göre Peygamber Efendimiz Salat ve Selam üzerine olsun. Şöyle buyurmuştur.

“Ölüm ânında korku ile ümidi kalbinde bir araya getiren kula Allah mutlaka umduğunu verir ve onu korkuttuğundan emin kılar.” (T. Gafilin 120)

Abdullah b. Mes’üd – Allah ondan razı olsun şöyle diyor. Üç şey var ki, onlar hakkında yemin ederim. Dördüncü bir şey daha var ki, onun hakkında da yemin etsem yalancı çıkmam.

1- Yüce Allah dünyada birinin dostu olursa Âhîret’te de onun dostu başkası olamaz.

2- İslâm’dan nasibi olan kimseye aslâ, İslâm’dan nasibi olmayan kimse gibi muamele edilmez.

3- Kıyâmet günü her kes mutlaka sevdiği grup ile birlikte olur.

4- Allah birinin ayıplarını dünyada örterse Âhîret’te de günahlarını örter.

*

Bildirildiğine göre, bir gün Hazret-i Ömer – Allah ondan razı olsun Peygamberimizin Salat ve Selam üzerine olsun yanına girince O’nu ağlar durumda buldu. Peygamberimize : “Yâ Resulullah, ağlamanın sebebi nedir? “ diye sorunca O’ndan şu cevabı aldı.

“ Cebrail demin bana gelerek dedi ki: Allah Müslüman olarak ihtiyarlayan kimseye azâp çektirmekten utanır. Buna karşılık nasıl olur da Müslüman olarak ihtiyarlayan bir kimse nasıl olur da Allah’ın emrine aykırı hareketler yapmaktan utanmaz.” Ebu’l Leys Semerkandi T. Gafilin S.123)

Buna göre ; ihtiyar bu şerefi bilerek Allah’a şükretmeli ibadet etmeli bu nimeti de bir ganimet bilmelidir. Kul Allah’tan ve Peygamber den ve meleklerinden utanarak günahlardan kaçınmalıdır bir Hadisi şerifte. **“Ey Mü’minler! Allah’a karşı NASUH tövbesi yapınız.** “ buyrulmaktadır.

Bak: tövbe bölümüne konuyla ilgili genişçe bilgi verilmiştir.

Ayrıca; gençlerinde Allah’tan korkarak günahlarından kaçınıp ibadete yönelmesi gerekir. Çünkü kimin ne zaman öleceğini bir Allah bilir. Genç, ben yaşlanayım da ondan sonra tövbe ederim, Hacca giderim demesi veya düşünmesi

kadar yanlış bir şey yoktur. her an her şey olabilir. Bu nedenle tetikte olmamız gerekir.

Ayrıca: genç adam eğer ibadet etmeyi benimserse Allah onu kıyamet günü Arş'ın gölgesi altına alır.

Nitekim Ebü Hüreyre 'den (r.a.) rivayet ettiğine göre; Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Başka hiçbir gölgenin kalmayacağı kıyamet günü Yüce Allah şu yedi kimseyi arş'ın gölgesi altına alır:

- 1 – Âdil İmam (Devlet Başkanı)**
- 2 – Severek Allah'a ibadet eden genç adam,**
- 3 – Camiden çıktığı andan itibaren tekrar oraya dönesiye kadar kalbi camiye bağlı kalan kimse,**
- 4 – Allah için birbirlerini seve, bu sevgi ile bir araya gelip bu sevgi ile ayrılan iki kimse,**
- 5- Yalnız başına iken Allah'ı zikredip de gözleri yaşaran kimse,**
- 6- Sağ elinin verdiği sol eli bilmeyecek şekilde gizlice sadaka veren kimse,**
- 7 – Güzel ve alımlı bir kadın tarafından zinâ işlemeye çağrılıp da, “ben Allah'dan korkarım” diyen kimse”**

Allah'ın rahmeti bize de nasip olması için hiç olmasa günlük farz ibadetler dışında birazda zikir edelim, ilim öğrenelim, televizyon bağımlılığından kurtulalım, kumandayı elimize alıp saatlerce o kanal senin bu kanal benim diyerek vakit öldürmeyelim, dünya ya ikinci bir kez gelme şansımız yoktur, öldükten sonra tövbe hakkımız yoktur. bu nedenle uyanalım, uyanık olalım. Her namaz sonunda on dakika zikir edelim, geceleyin yatsı namazdan sonra kur'an okuyalım dini kitaplar okuyalım unutmayalım ki ilim öğrenmek herkese farzdır.

Bakın yalnız on dakika da, neler okunur örnek olarak: yirmi beş ihlas okunur. Veya Yüz defa Lâ ilahe illâllâh denir. Veya yüz defa, Allah, Allah denir, veya yüz defe tövbe estağfurullah yapılır, veya yüz defa Suphânallah, Elhemdülüllah. Velâ ilâhe illâllâh vâllâhu ekber denir, veya yüz defa Peygamber Efendimize allahümme selli alâ Muhammed'in ve âla ali Muhammed Salavatı şerif okunur. Bunu çoğaltabiliriz. Nasıl zamanımızı boşa dedikoduya televizyona veya buna benzer şeylere heba ediyoruz. Geçen her dakika ve saniye bizim aleyhimizedir. Her saniye bizi mezara yaklaştırdığını unutmayalım? Hesabımızı iyi yapalım. Hep dünya hesap--ları ile uğraştık diğer ibadetler dışında hiç olmasa günde en az bir saat ilimle, zikirle uğraşalım

Bir Hikaye :

Cüneyd-i Bağdadi Allah ondan razı olsun. Bir gün bakıyor ki bir rahip putperest, güvercinlere kuşlara yem veriyor.

Bunu gören Cüneyd-i Bağdadi Hazretleri, o rahip putperese şöyle sesleniyor. Sen niçin hayvanlara iyilik edip yem veriyorsun. sen Allah, inanmıyorsun Sevap alacağına inanmıyorsun bu fedakarlığın nedeni nedir.

Rahip putperes, şöyle cevap veriyor. Ey Cüneyd, Allah var mıdır?

Cüneyd-i Bağdadi Hz. elbette var, bütün canlı ve cansız varlıkları da kainatı da benim de ve senin de olan Allah'ımız yarattı.

Rahip, peki, Yüce Allah şu an beni görüyormu?

Cüneyd-i Bağdadi Hz: elbette Yüce Allah her şeyi görür ve işitir ve bilir.

Tüm eksikliklerden münezehdir. Buyurur.

Rahip der ki: Yüce Allah'ın beni görmesi bana yeter der.

Yıllar sonra rahip ölür. Cüneyd-i bağdadi onu rüyasında görür. Bakar ki o rahip cennet'e.

Cüneyd-i Bağdadi der ki. olamaz sen burada olamasın, ben yanlış mı rüya görüyorum.

Rahip derki. Hayır Ya Cüneyd-i Bağdadi sen yanlış rüya görmüyorsun. Ben de yanlış yerde değilim gördüğün gibi cennetteyim.

Cüneyd-i Bağdadi Hz. sorar nasıl oldu.

Rahip şöyle der. Hani sen bana kuşlara niçin yem veriyorsun amacın nedir diye sormuştun. Bende, Allah beni şu an görüyormu sana sormuş-tum, sende elbette Allah seni görüyor demiştir. İşte o söz Yüce Allah'ın hoşuna gitmiş. Ben ölmeden Yüce Allah bana, Kelime-i Tevhidi nasip etti ve beni büyük Rahmetiyle af etti.

Yüce Rabbimizin ne kadar rahmeti çoktur, inşallah bir vesileyle bizleride rahmetiyle af ve mağfiret buyurur. tabiki umutsuz deyiliz haşa ama korkuyoruz da.

Bu konuya daha önce genişçe deyinmiştik.

Hangi zikirlerin ne kadar sevap verileceğine dair Peygamber Efendimizin (s.a.v.' in bazı hadisi şeriflerini yazıyorum.

Mus'ab b. Sa'dın babasından rivayet ettiğine göre Resulullah sahabilerine şöyle der.

-Her hangi biriniz günde bin hasene kazanamaz mı?

--Ey Allah'ın Resülü bu nasıl olur?

Günde Allah'ı yüz defa tesbih eden kimseye bin hasene yazılır ve aynı zaman da bu kimseden bin seyyie (küçük günah) düşürülür; yani defterinden silinir.” (Müslim)

Hz. Peygamber (s.a.v.) Abdullah b. Kays'a (Ebu Musa el- Eşâri'ye) şöyle der.

“ Sana cennet hazinelerinden birini haber vereyim mi?”

■ Evet , Ey Allah'ın Resülü!

■ **O halde lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâh de!** “ (Buhari ve Müslim)

Başka bir rivayette Hz. Peygamber şöyle buyurmuştur:
“ **sana arşın altındaki hazineden bir kelime öğreteyim mi? Bu kelime lâ Havle ve lâ kuvvete illâ billâh’tır.**”

Ebu Hüreyre şöyle rivayet ediyor.

“ **Sana arşın altındaki cennet hazinelerinden olan bir amel öğreteyim mi? bu amel “ Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâh’ demektir. Kul böyle dediği zaman, Allah Teâlâ ona şu karşılığı verir; “Kulum bana itâat etti ve teslim oldu.”** (Nesâi Hâkim ve Tirmizi)

Başka bir hadis de şöyledir.

“ **Kim sabahladığı zaman, Rabb olarak Allah’a din olarak İslam’a İmam olarak kur’an’a Rasül ve Nebi olarak da Muhammed Mustafa’ya râzı oldum. derse, Allah Teâlâ’ya kıyâmet gününde o kulunu râzı etmek düşer.**” (Nesâi, Hakim ve Tirmizi)

Yüce Allah buyuruyor.

“ **Ey iman edenler, Allah’tan korkun ve onun rahmetine yaklaşmaya vesile arayın.**” (El- Maide süresi ayet 35)

Yüce Allah’ın Rahmeti o kadar çok ki, buna ne kelimeler yeter nede bizim aklımız bilgimiz yeter ancak araştırdığımızın bir bölümünü size aktardık ve aktarmaya hadislerle ayetlerle devam edeceğiz inşallah.

Resululah (s.a.v.) şöyle buyuruyor.

“ **Cenâb-ı Hak kıyâmet gününde emir verir: Beni bir gün anan veya herhangi bir yerde benden korkan her kesi ateşten çıkartınız** (Tirmizi hasen ve garibdir. Dedi İhyâ-i Ulüm’id-dincilt 10/ sayfa 440)

Resulullah (s.a.v.) buyurdu:

“ **Cehennem ehli cehennemde toplandıkları ve onlarla beraber kıble ehlinde Allah’ın diledikleri bir araya geldikleri zaman kafirler Müslümanlardan sorarlar :**

Siz müslüman değilmiydiniz.

Müslümanlar: Evet !

Kafirler : O halde islamiyetiniz size bir fayda sağlamadı. Zira siz bizimle birlikte ateştesiniz.

Müslümanlar derler ki: Bizim günahlarımız vardı. O günahlardan ötürü muâhaze edildik. (cezalandırıldık).

Bunun üzerine Cenab-i Hak onların dediklerini işitir ve ehl-i kableden cehennemde olanların hepsini çıkarılmasını emreder. Böylece müslümanlar cehennemden çıkarlar.

Kafirler bu durumu görünce derler; Keşke biz de müslüman olsaydık! Onlar gibi bizde (cehennemden) çıkmış olsaydık! (İmami Gazali, İhyâ-i Ulüm'id-Din cilt 10. sayfa 440)

Bunları söyledikten sonra Resülüllah şu ayeti okudu:

“Kafirler azabı gördükleri zaman, çok kere: “Ne olur keşke bizde

müslüman olsaydık, diye temeni edecekler.” (Hicr süresi ayet: 2)

Resulüllah (s.a.v.) buyurdu:

“Muhakkak ki Allah Mü'min kulu hakkında çocuğuna karşı şefkatli olan anneden daha merhametlidir.” (Buhari Müslim ittifakla .İhya C.10, S. 440)

Rivayet ediliyor ki, Cenab-i Hak, Musa (a.s.) hitaben buyurdu:

Ey Musa! Karun senden imdad bekledi fakat ona yardım etmedin. İzzet ve cemalime yemin olsun! Eğer benden imdat isteseydi yardımına koşar ve onu affederdim. (İhyâ-i Ulüm'id-Din 441)

Ubade bin Samit ölüm hastası iken huzuruna vardım ve ağladım. Bana:

Sakin ol” neden ağlıyorsun? Allah’a yemin olsun, Resulüllah’tan dinledim ve sizin için hayırlı olan hiçbir hadis yoktur ki, size size söylememiş olayım. Ancak bu hadis kalmıştır. Onu da bugün nefsimin kapsadığı hâlde size söylüyeceğim.

Resulüllah’tan dinledim. Buyuruyorladı:

“ Kim ki Allah’tan başka mâbud’un olmadığına, Muhammed’inAllah’ın Resülü olduğuna şahitlik ederse Allah onu ateşe haram kılar. (Müslim, ve İhyâ-i Ulüm'id-din C. 10.sayfa:442)

Peygamber Efendimiz bir hadisinde şöyle buyurdu.

“Haşır günü yüce Allah Teâlâ sorguları yaparken bir kişiyi cehenneme çarptırır, tam o sırada adam bakar ki, babasıda onun önünde cehennemlikler arasında cehenneme götürülüyor. Adam, şöyle diyecek: Ya Rabbi, ben dünya d iken babama hiçbir hizmet edemedim, hep ona karşı geldim evlatlık görevimi yapamadım, şimdi ise bakıyorum babam da benim gibi cehenneme götürülüyor. Müsaade edersen, ben evlatlık görevimi dünyada yapamadım, bari ahrette evletlık görevimi yapmak istiyorum. Bu nedenle babamı af edeni babamın yerine beni cehenneme atın onun cezasını da ben çekmek istiyorum.

Bu sözler üzerine, Yüce Allah Teâlâ senden daha çok merhametlidir, seni de babanı da af ettim ikinizde cennete gidiniz.” (Nihat Hatipoğlunun Tv.sohbetinden alındı.)

Resulullah (s.a.v.) uzun kıyamet ve köprüyü vasıflandıran bir hadisin sonunda buyurdu:

“ Cenab-i Hak meleklere emir verir: kimin kalbinde bir dinar miskali kadar hayır (sevap) görürseniz onu ateşten çıkarınız.

Bbinanaleyh melekler bir çok kimseleri ateşten çıkarırlar. Sonra derler ki:

Ey Rabbimiz ! bize emrettiğin kimselerden bir kişiyi dahi cehennemde bırakmadık.

Sonra Cenab-i Hak emreder: **Dönün ! Kimin kalbinde yarım dinar miskali hayır (sevap) görürseniz onu çıkarınız!**

Binanaleyh melekler birçok kimseleri ateşten çıkarırlar. Sonra derler ki:

“Ey Rabbimiz! Bize emrettiklerinden kimseyi içeride bırakmadık!

Bundan sonra Cenab-i Hak buyurur: **Dönün! Kimin kalbinde zerre miskali hayır (sevap) görürseniz onu cehennemden çıkarınız.**

Binanaleyh melekler bir çok kimseleri çıkardıktan sonra derler.

Ey Rabbimiz! Bize emrettiklerinden kimseyi cehenemde bırakmadık.”

(İhyâ-i Ulüm'id-Din C.10 S.443)

Ebu Said der ki: Eğer bu hadisi tastik etmezseniz dilerseniz şu ayeti okuyunuz.

“ Şüphesiz ki, Allah zerre kadar zulmetmez. Eğer zerre kadar bir iyilik olursa onun sevabını kat, kat artırır. Ayrıca kendi katından büyük bir mükafat verir.”
(En- Nisa süresi Ayet :40)

Ebu Zer (r.a.) Resulullah (s.a.v.) şöyle dediğini söyler.

Cebrail bana Hirre'nin bir tarafından görünerek buyurdu:

Ümmetine müjde ver ki, onlardan her hangi bir kimse, Allah'a hiçbir ortak koşmaksızın ölürse cennete dahil olacaktır.

Bunun üzerine sordum. **Ey Cebrâil! Hırsızlık yapar, zina ederse de mi dahil olacaktır!**

Cebrail: evet! **Hırsızlık yapar, zina ederse de de dahil olacaktır.**

Sordum: **Hırsızlık etse de, zina etse de mi? Cevap: hırsızlık etse, zina etse de. Sordum: hırsızlık etse, zina etse de mi? Cevap: Hırsızlık etse, zina etse ve içki içse de”**
(Buhari – Müslüm İhya C.10 S.445)

ALLAH'A GÜVENİP TEVEKKÜL ETMEK:

Konuya ayet'ler'le başlayalım.

Yüce Allah buyuruyor.

“ Kim Allah'a güvenip tevekkül ederse Allah ona (Kafidir) yetişir.”
(Talak süresi ayet: 3)

Yüce Allah Teâlâ her kese Tevekkülü emrelemiştir. ve **“Tevekkül imanın şartıdır.”** Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Şayet inanmış iseniz, Allah'a güvenip tevekkül ediniz.”
(Mâide süresi Ayet:23)

Yine başka bir ayet'e Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“şüphesiz ki, Allah rabbine güvenip dayananları sever. O halde müminler sadece Allah'a güvenip dayanmalıdırlar.” (Al'i İmra Ayet 159- 160) başka bir ayet'e **“De ki: Allah'ın yazdığından başkası başımıza gelmez. O bizim mevlamızdır. Onun için mü'minler yalnız Allah'a dayanıp güvenmelidir.”** (Tövbe süresi Ayet 51) başka bir ayet'e Yüce Allah şöyle buyuruyor. **“ Allah'a güvenip dayan, şüphesiz O her şeyi duyar ve bilir.”** (El-Enfal süresi Ayet 61) bu konuda nice ayet'i kerimeler vardır. yeri zamanı geldikçe bazılarını yazmaya devam edeceğiz inşallah.

Nemrut kafiri, Hz. İbrahim aleyhisselamı mancınığa koyup, ateşe atarlarken, Cebrail aleyhisselam gelip, bir dileğin var mı ? diye sorunca, **“ var ama sana değil ”** dedi. bu sözünü daha önce **“ Hasbi yallahü ve ni'mel vekil” Allah bana kafidir. Ve ne güzel vekildir. .”** bu sözünün eri olduğunu gösterdi. Bunun için En-necmi süresinin 37. ayetinde, **Yüce Allah şöyle buyuruyor. sözünün eri olan İbrahim.”** i- Medh buyruldu.

İşte Allah'a Tevekkül etmek budur. Sen Allah'a sığınırısan Yüce Allah seni darda bırakır mı? O ne güzel vekil ne güzel yardımcıdır.

Ayrıca Hz. İbrahim Peygamberin hayatını ve Peygamberler hayatını okuyun bol tefekkür edin o büyük zatlar olan Peygamberler nasıl Tevekkül ettiklerini göreceksiniz ve Tevekkülün önemini o zaman daha çok anlarınız size tavsiye ediyorum Peygamberlerin hayatını okuyunuz.

Tekrar Hz İbrahim'in tevekkül ettiği konusuna dönelim.

Nemrut Hz. İbrahim'i ateşe atmak için günlerce biriktirdikleri, yığıldıkları odunları ateşlemişlerdi. Nemrut kafiri Hz İbrahim'i Mancınığa gerilmesi emrini verdiği zaman.

Hz. İbrahim'de hiç korku yoktu çünkü kendisini yaratana güveniyordu. Yüreğine hiç ümitsizlik sarmamış, korku sarmamış, kendisinde bir elem değil sevinç vardı o “ Hasbiyallah ni'mel vekil ” demişti. Hz. İbrahim'in özet duası şöyleydi.

Ey Rabbim. diye yakardı. Sen gökte tek bir yaratansın, ben de yer yüzün de tek başıma kalmış bir kimseyim. Yer yüzün de benden başka sana tapınan kimse yoktur. Senin yardımın bana yeter sen ne güzel bir koruyucusun!

Yüce Allah, Hz, İbrahim'e Ey Halil'im dedi ve Hz İbrahim'in adı (Halilullah) Allah'ın Halil'i olarak kaldı.

O zaman Yüce Allah tarafından ateşe bir emir geldi:

“ Ey ateş! Sen İbrahim'e karşı soğukluk bir selamet yeri ol”

(Enbiya süresi ayet:69)

Hz. İbrahim'i, mancınıktan fırlattıkları zaman, ateşe doğru ilerlerken Allah'ına o kadar güveniyordu ki, kendi kendine,

“ Ben Rabbinin emrettiği yere gidiyorum. O bana yolumu gösterir! Demişti.

Ve mancınıkla fırlatılan Hz. İbrahim, yakılan o büyük ateşin tam ortasına düştü.

Fakat Hz. İbrahim kendisini ateş içinde değil de bir göl kıyısında buldu. Gölün çevresinde ateş alev değil de renk, renk güller çiçekler, nergiz'ler laleler, Nilüfer'ler, menekşeler, ve çevresinde öten bülbüller kuşlar. Tabiki bunun hikayesi devam ediyor ama bizim konumuz o olmayınca, konumuz Tevekkül olunca en güzel ve bize en örnek Allah'a tevekkül eden Hz İbrahim'den söz ettik

İşte Allah'a Tevekkül eden Hz. İbrahim'i Yüce Allah Teâlâ böyle korudu ve mükafatlandırdı, hem bu dünyada hem de ebediyete kadar.

Ravilerden İbn-i Abbas (r.a.) şöyle demiştir.

İbrahim Peygamber ateşe atıldığı zaman şöyle dedi;

“Allah bize yeter. O ne kadar iyi vekildir”

Hz. Muhammed Salat ve Selam üzerine olsun, O da bu sözü;

**“ İnsanlar sizin için toplandılar. Bu yüzden onlardan korkunuz.”
Dedikleri zaman söylemiştir. Bu söz, Müslümanların imanını artırmış ve onlar.
Allah bize yeter. O ne kadar iyi vekildir. Demişlerdir. (Buhari**

Resulullah (s.a.v.)

**“ Efsun (sihir, büyü, yapan fala bakan, Kurşun dökme) yapan ve ateş ile
dağlayan kimse, Allahü Teâlâ’ya tevekkül etmemiş olur.” (Kimya’yı- Saadet Sayfa 709)**

Başka bir Hadis’te de şöyle buyurmuştur.

**“ Kim ki, başkasından muska talep eder veya dağlanırsa o, tevekkül
etmemiştir.” (Teberani, Tirmizi, Nesai, ve ibn-i Mace İhya-i Ulüm-id-din Sayfa: 185)**

Bir hadisle konumuza devam edelim.

Ömer (r.a.) rivayet ediyor. Hadis no 7420

**“Eğer Allah’a hakkıyla tevekkül etseydiniz. Sabahleyin yuvasından aç
çıkıp akşamleyin tok olarak dönen kuşların r ı z ı k landığı gibi Allah sizin de
rızkınızı verirdi.” (Tirmizi Zühd 33, İbni. Mace, zühd:14, Müstned 1,30,52)**

Konuyla ilgili Şiir kitabımdan bir şiir okumaya ne dersiniz. ?

TEVHİDİMİZ YOK

Tevhidimiz sadece sözde kalıyor, amelimiz yok, ihlas yok,
Amel etmiyoruz, ameli tatbik etmiyoruz, tevekkülümüz yok,
Füillerimiz var, sabrımız yok, sözlerimiz var, tevhidimiz yok,
Uyan, ey ben Müslümanım diyen kardeşim, uyan, uyan..

Senin güvendiğin, ümit bağladığın her şey senin ilahındır,
Zararında, faydanın da ondan geldiğini bildiğin her şey senin ilahındır,
Kendisinden korktuğun ve çekindiğin her şey senin ilahındır,
Uyan, ey ben Müslümanım diyen kardeşim, uyan, uyan.

Çoğumuz eşinin ve çocuklarının rızalarını kazanmakla meşgulüz,
Bazımız aile rızasını, Allah rızası üstünde tutacak kadar körüz,
Ne olur şu maddiyata, şu geçici hayata o kadar değer vermeyiniz,
Uyan, ey ben Müslümanım diyen kardeşim, uyan, uyan.

Kazancın eksilmesinden, müşterilerin azalmasından korkuyorsun,
Bu nedenle ibadethanelere gidemiyorsun, hayır işlere koşamıyorsun,
Sen annen karnında iken seni kim korudu, besledi hiç düşünmüyor musun?

Uyan, ey ben Müslümanım diyen kardeşim, uyan, uyan.

Ey ahreti tamamen unutup da yalnız dünyayı düşünen,
Yaratanı unutup da yalnız yaratılanla meşgul olan,
Senin fakirlikten başka korkun, zenginlikten başka amacın yoktur,
Ne olursunuz, Tövbe süresinin 24. ayetinin mealini okuyunuz.
Uyan, ey ben Müslümanım diyen kardeşim, uyan, uyan, uyan.

Yüce Allah Teâlâ, Dâvud (a.s.) ma, buyurdu ki:

“ Bir kimse her şey’den ümit kesip, yalnız bana güvenirse yerde ve gökte bulunanların hepsi ona zarar yapmaya, aldatmaya, uğraşsalar onu elbette kurtarırım. (İmam_1 Gazali Kimya-yı Saadet sayfa:709)

Resulullah (s.a.v.) şöyle buyuruyor ki:

“ Ümmetimden bir kısmını bana gösterdiler. Dağları sahraları doldurmuşlardı. Böyle çok olduklarına şaşıtm ve sevindim. Sevindin mi? dediler evet, dedim. Bunlardan ancak yetmiş bin adedi hesâpsız Cennet’e girer; dediler. Bunlar hangileridir diye sordum. İşlerine sihir, büyü dağlamak, fal karıştırmayıp, Allahü Teâlâ’dan başkasına tevekkül ve itimat etmeyenlerdir. Buyruldu.

Dinleyenler arasında Ukkâşe (R.a.) ayağa kalkıp, “ Ya Resulullah, duâ buyur da onlardan olayım.“ deyince “ **Ya Rabbi , bunu onlardan eyle.**” Buyurdu. Biri daha kalkıp aynı duayı isteyince, “**Ukkâşe senden çabuk davrandı**” buyurdu.

İbni Abbas (r.a.) rivayetle Hadis no : 8742

“ İnsanların en güçlüsü olmak isteyen kimse, Allah’a tevekkül etsin.”
(İbni ebid, ve Cami’ü’s-Sağir 5/ 1570)

Bir kimse Cenâb-ı Hakk’a “ Yâ Rabbi! Bana rızık verme” diye duâ ederse, Allahü Teâlâ buyurur ki: “ Ey kullum! Seni yarattım. Rızıkını vermezmiyim? O halde Tevekkül etmek, sebeplere yapışmak, fakat sebeplere değil, sebepleri yaratana güvenmek tevekkül demektir.

Bilinçsiz yapılan Tevekkül :

Ev’de oturup beklemek veya çalışmadan rızıkını beklemek Tevekkül değildir. Örneğin;

Vaktiyle bir kimse, Zâhit olmak, dünyadan el çekmek ister. Dağda bir mağaraya girip, tevekkül eder. rızık bekler, günler geçtiği halde bir şey gelmez. Açlıktan öleceği sırada, Allahü Teâlâ o zamanın Peygamberine emreder ki: git, o kuluma söyle! Şehre girip insanlar arasına karışmasa onu açlıktan öldürürüm. O

benim adetimi bozmak mı istiyor? Peygamber haber verince şehre gelir. Şehir de her taraftan bir şey getirilir.

Cenâb-ı Hak buyurdu ki: kullarımın rızkını doğrudan doğruya göndermeyip, kullarımın vesilesiyle, onlara göndermeyi severim.

Bunun gibi, bir kimsenin şehirde saklanıp veya evine kapanarak, hiçbir çalışma faaliyetini göstermemesi, Tevekkül etmesi haramdır.

Gerçek Tevekkül Etmek :

Başka bir örnek

Tevekkül etmek çalışmamak değildir! çünkü, Ebü Bekir (r.a.) her işinde Tevekkül sahibi idi. Halife seçildiği zaman, çarşıda kumaş satıyordu. Yâ Halife! Devlet idare ederken, ticaret yapmak olur mu? Dediklerinde , “ **Çoluk çocuğuma bakmazsam millete nasıl bakarım?**” buyurdu.

Bunun üzerine halifeye Beytülmal dan aylık vermeyi uygun buldular. Bundan sonra her saat, millet işleri ile uğraştı. Kendisi tevekkül edenlerin en yükseği iken, ticaret ederdi. Fakat para kazanmayı düşünmezdi. Kazancını sermayesinden çalışmasından aklından bilmez. Hak Teâlâ’dan bilirdi.

Başka bir örnek : başka bir Tevekkül :

Hz. Ömer (r.a.) yarın fakir muhtaç kalırsam hiç üzülmem. Zengin olmayı da hiç düşünmem çünkü, hangisinin benim için hayırlı olacağını bilmem buyurdu:

Damdan atlamak, denize atlamak, bile, bile önlem ve tedbir almadan vahşi hayvanların içine katılmak, araba yarışı yapmak gibi ve sair buna benzer tedbir almadan tehlikeli şeyler yapmak elbette Tevekkül etmiş olamaz.

Bir Hazret, yanında iğne, makas, ip ve su testisini ayırmazdı. derdi ki. bunları bulundurmamak Tevekkül’e zıd düşmez.

Tevekkül ile ilgili başka bir hadis.

Râvilerden Hz. Ebu Bekir (r.a.) şöyle demiştir.

Mağarada Allah’ın Resülü (s.a.v.) ile bulunduğumuz sırada, müşrikler başımızın ucunda bizi arıyorlardı:

“ Ey Allah’ın Resülü, eğer bunlardan birisi ayağının altına bakacak olursa, bizi görür.” Dedim.

Bunun üzerine Allah’ın Resülü şöyle buyurdu:

“Ey Ebü Bekr, Allah’ın koruduğu iki kişi için neden telaş ediyorsun?”

(Buhari ve Müslim)

Yüce Allah şöyle buyuruyor,

“ Allah kuluna kafi değildir.” (Ez- Zümer Süresi Ayet:36)

Yine örnek Tevekkül ile ilgili bir Hadis.

Müminlerin annesi Ümmü Seleme (r.a.) den nakledildiğine göre Allah'ın Resülü evinden çıktığı zaman şöyle derdi:

“ Allah’a sığınır ve Allah’a Tevekkül ederim. Allah’ım Hak yoldan sapmaktan veya saptırılmış olmaktan, kaymaktan veya kaydırılmış olmaktan haksızlık etmekten veya haksızlığa uğramaktan, saygısızlık etmekten veya saygısızlığa maruz kalmaktan sana sığınırım.” (Buhari ve Müslim)

Denildi ki: Tavratta şöyöle yazılıdır:

” Kendisi gibi bir insandan izzet bekleyen kimse lanetlenmiştir.”

Buna benzer bir hadiste: Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

“ Kullar ile İzzet bulan kimseyi Allah zelil eder.” (Nura Doğru cilt 5 sayfa 2770)

*

Bir gün Peygamber Efendimizin (s.a.v.) yanına bir köylü geldi **“ Deveni ne yaptın? ”** buyurdu. Allah’a Tevekkül edip, kendi haline bıraktım. deyince Efendimiz. **“ Bağla ve sonra tevekkül et! ”** buyurdu. (Kimya’yi Saadet sayfa:727)

Yukarıdaki Hadis ışığında, düşündüğümüzde, hasta olmamak için tedbir almamız, örneği aşı yapmamız, veya soğuk algını grip olmaması için kalın giyinmek, cer yanlı veya soğuk havada beklememek gibi tedbirler almak Tevekküle aykırı değildir.

Veya tehlikeli yerlerde vahşi hayvanların saldırısına maruz kalmamak için yanında silah veya benzeri koruyucu her hangi bir alet taşıma Tevekkül’e aykırı değildir.

Gece veya gündüz yatarken veya evden dışarı çıkarken kapıyı, pencereyi, kilitlemek evde yangın olmaması için Elk. Doğalgaz, su muslukları ve sair eve zarar verecek şeylerin kontrolünü yaparak tedbir almak Tevekkül dışı değildir.

Arabayı kontrollü sürmek, suret yapmamak, arabanın tüm bakımını yapmak, asla Tevekküle aykırı değildir. Yüce Allah bir ayetinde **“ Kendinizi tehlikeye atmayınız.”** buyurmuştur.

Tam aksine iyi şoför değilsen araban eksiklikleri çoksa sende o halle trafi’ye çıkmışsan her hangi bir kaza yaparsan ister başkasının malına canına veya kendi malına canına zarar vermişsen Sen sorumlusun ehliyetli usta sürücü olmadığın ve aracına gerekli tedbir almadığın için devlet sorumluluğu dışında İlahi sorumluluğun vardır ve büyüktür.

İyi sürücü isen arabanın da her hangi bir eksiği yoksa işte o zaman Allah’a Tevekkül edilip yola çıkılır.

Hastanın tedavi olmasında ve ilaç kullanmasında Tevekkül:

Bir hasta tedavi olmasa verilen ilaçları kullanmasa yalnız tevekkül ederse, bu tevekkül olmaz.

Çünkü; nasıl bir yangını su söndürüyorsa, açlığı ekmek, katık ve çeşitli yiyecekler yemek açlığı gideriyorsa, susuzluğu su içmek gideriyorsa, hastalığı da yetkililerin sana tavsiye ettikleri ilaçları kullanacaksın şifayı Yüce Allah'ı Teâlâ'dan bekleyeceksin işte Tevekkül budur.

Musa aleyhisselam hastalanmıştı: ilacını söylediler ilaç istemem Allahü Teâlâ şifasını verir, dedi. Hastalık uzadı ve ağırlaştı. Bu hastalığın ilacı bellidir, az zamanda iyi olursunuz, dediler. Hz. Musa, hayır ilaç istemem dedi. Ve hastalık arttı. O zaman vahiy geldi. “**İlaç kullanmasan şifa ihsan etmem.**” buyurulunca, ilaçlarını kullandı ve Allah şifasını verdi.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Hadisi Şerif'te buyurdu ki:

“ Müsa (aleyhisselam) : Yâ Rabbi! Hastalığı yapan kimdir. hastalığı iyi eden kimdir? dedi. Cenab-i Hakk buyurdu ki : Her ikisini de yapan benim” (Hz. Musa) o hâlde tabibe ne lüzüm var? deyince, **“Onlar, şifa için yarattığım sebepleri bilir ve kullarıma verir. bende onlara bu yoldan rızık ve sevap veririm.”** buyurdu.

(Üsteki Hz Musa'nın Hastalığı ile ilgili ve üsteki hadisi şerif Kimya'yı Saadet Sayfa: 730-731)

YÜCE ALLAH'U TEÂLÂ ilaçları şifa için sebep yaratmıştır. Hekimler de vesiledir. Gerçek şifayı veren Yüce Rabbimizdir.

Bu hususta Kur'an ışığında şiir kitabı dan bir şiir okuyalım.

H A S T A ' Y A

Her kes her yaşta, hasta olabilir,
Bu bir gerçektir, her insan bilir,
Hasta istediği Doktor'a Hastane ye gidebilir,
Hasta hekim den gerekli ilaç ve tavsiyeyi alır,
Doktor, ilaç, sebeptir, Şifayı veren Yüce ALLAH' tır.

Hasta Kardeşim, Hastalığın süresince,
Hep dua, ibadet ve zikir et, İslami adetinçe,
Günahların Hazan da yaprak gibi dökülsün, yeterince,
Hasta hekim den, gerekli ilacı tavsiyeyi alır,
Hekim, İlaç sebeptir, Hekimler Hekimi ,ALLAH' tır.

Yüce ALLAH, dert vermiş ise de ,derman da vermiş,

Hasta iken, istir hat et, yapma alış veriş ,
Önemli olan Sağlıktır, sağlıklı olmandır en son gelir iş,
Hekim, ilaç sebeptir, Hekimler Hekimi, ALLAH' tır.

Hastalıkta Hamd et ağlama ,ah vah etme boşuna,
Bu gibi şeyler gitmiyor ALLAH'ın hoşuna,
ALLAH' a Hamd ve şükür et ilaçlarını kullan bırak oluşuna,
Hekim ilaç sebeptir, Hekimler Hekimi ALLAH' tır.

Yalnız Hastalar, değil ecel ' i gelen gider ,
Yüce ALLAH Teâlâ dilerse kuru otlar biter,
ALLAH' a tevekkül et, tedavi ol, ilaçlarını kulan yeter,
Hekim ilaç sebeptir, Hekimler Hekimi ALLAH' tır,

*

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurdu.
“ **Ey Allah'ın kulları ilaç kullanın.**” Buyurdu. Başka bir hadiste ise,
“**Her hastalığın ilacı vardı. Yalnız ölüme çare yoktur.**” buyurdu.
(Kimya'yı Saadet 730)

Tevekkül nasıl olmalıdır.

1- Allah ile olan Tevekküldür. Bu vasfı da üzerinde toplayan vekiline karşı müvekkilin durumu gibi olmaktadır.

(nasıl ki, bir avukata veya bir yakınınıza noter kanalı ile belirli bir iş için vekilliğinizi veya umumi vekilliğinizi veriyorsunuz o müvekkiliniz sizin adınıza istediğini yapmaya yetkili ise, bir adam Yüce Allah'a Tevekkül ederse veya hasbiyallahu niğmel vekil derse kendisini Allah'a bırakmış artık sabır etmesi gerekir. İnşallah onun hakkında hangisi hayırlı ise Allah onu nasip eder, yeter ki sen, Yüce Allah'a gerçek Tevekkül et.

2- Bu daha kuvvetli olanıdır. Bir müttekinin Allah Teâlâ'ya karşı olan güveni çocuğun annesine karşı olan güveni gibi olmalıdır. Çünkü çocuk annesinden başka kimseyi bilmez ve ondan başkasına güvenmez.

Annesine bağlanan çocuk, kendisinde tevekkülün bulunduğu habersizdir. Bildiği bir şey varsa o da annesidir. artık annesini başka bir şey mukabilinde değiştirmesi imkansızdır. O annesine olan tevekkülü içinde yok olmuştur.

Allah'a tevekkül eden elbette çocuğa benzemez. Çocuk, çocuk olduğu için bilinçsiz olarak Annesine tevekkül etmiştir. Ama akli başındaki bir adamın bilinçli tevekküle yönelmesi ve Allah'a Tevekkülü şuurlu ve bilinçli olarak yapar. Bu şuurlu sadece Tevekkül ettiği düşünmekle yetinmez aynı zaman da tevekkülünün derecesini de düşünmeye başlar. Ve kendisini artık Allah'ın taktirine bırakır. Yüce Rabb'inin taktiri iyi de olsa, kötü de olsa o kul o'na gönülce razı olur. Tevekkül budur. bu hususta bildiğiniz gibi ayet'e vardır. siz hayırlı gördüğünüz şeyi belki Allah hayırlı

görmemiştir, siz şer gördüğünüz şeyi belki Allah hayırlı görmüştür. Siz bilemezsiniz Allah bilir buyurmuştur.

3- derece Tevekkül, Havas (Salih kul olan) kişilere mahsustur. Onların tevekkülünü yazarsam, çoğumuz inanmayız bunlar delidir deriz esasında en akıllı en Tevekkül edenler de onlardır. Bizim kalp gözümüz bağlı olduğu için biz onları anlayamayız bu nedenle yazmanın da bence bir anlamı yoktur ama meraklılar için havas kullara ait bir iki örnek tevekkül hareketlerini yazalım.

Havas zatların Tevekkülü, Allah huzurunda ki hali, cenaze yıkayıcının önün de yatan mefta'nın halı gibidir. Cenazeyi yıkayanın eli hareket ettirmesi gibi, kendine hareket kudretini veren ilâhi kudrete tam inanıp tevekkül etmesidir. Onların sağında yılanlar, solunda akrepler dolu olsa onlar kendilerini Allah'a Tevekkül ederler.

Yüce Allah buyuruyor.

“ Ey Resulüm. Düşmanların gözlerine bir avuç toprak attığında sen atmadın ancak Allah attı. “
(El- Enfal ayet: 17)

Malik b. dinar evinden çıkıp bir yere gideceği zaman kapısını kitlemez, sadece ipe bağlardı ve “ kedi ve köpeklerin girmeyeceğini bilsem ipe de bağ lamazdım. Derdi.

Yüce Allah bir ayet'e şöyle buyuruyor

“Mütevekkiller, Allah'a tevekkül etsinler.” (İbrahim süresi Ayet: 12)

Zühd (Havas) sahipleri eğer bir eşyasını hırsız çalarsa “Allah için götürsün” helal olsun veya eğer çalan fakir olursa o benim sadakam olsun der.

Rivayet edilir ki :

Abudullah b. Ömer'in bir devesi çalınmıştı. Deveyi aradı, aradı bulamadı, ancak aramaktan yoruldu. Sonunda, “ Allah rızası için alana hibe olsun” dedi. ve artık devesini aramayı bıraktı. Mescide girdi ve iki rekat namaz kıldı. Tam bu esnada bir adam geldi ve;

Senin deven filan yerde, dedi.

İbn. Ömer giyinip çıkacağı sırada,

Estağfurullah dedi ve geriye döndü. Adam dedi ki:

Hayrola deveni almaya gitmeyecek misin?

İbn. Ömer dedi ki:

Ben “ Allah için hibe ettim”. Bu sözünden sonra onu geriye alamam. devesiz kaldım, ama Allah'a Tevekkül ediyorum.

Melekler: Yüce Allah'a şöyle sordular.

Yâ Rabbi Sen Hz. İbrahim Peygambere Halil'im diye buyuruyorsun. Bunun sırrı nedir merak ettik Ya Rabbi bizi bağışla.

Yüce Allahu Teâlâ, büyük meleklerinden olan Cebrail emin'e yetki verdi git Hz. İbrahim'i imtihan et, buyurdu.

Cebrail Emin insan kılığında Hz. İbrahim'in yanına gitti, Hz. İbrahim binlerce koyunlarını otlatıyor. Koyunlarına o günü çobanlık yapıyordu.

Cebrail Emin ile Hz. İbrahim selamlaştıkların dan sonra,
Cebrail Emin, bana bir koyun ver.

Hız. İbrahim Cebrail Hazretlerini tanımıyor. Ona dedi ki bana dua et.

Cebrail Emin Hazretleri de Meleklerin duası zikri olan şu duayı okudu:

“Subbühun Kuddusun Rabbunâ ve Râbbü'l Melâiketi ve'r-Rüh”

Hız. İbrahim böyle bir dua ve zikir işitmediği için çok hoşuna gider, al Allah rızası için koyunlarımın üçte biri senin olsun.

Bu duayı bir daha oku koyunlarımın yarısını sana vereyim. Cebrail Emin aynı duayı bir daha okur. Koyunların yarısını verir.

Hız. İbrahim tatmin olmamıştır. Hız. Cebrail'e bir daha o zikri oku Allah için kalan yarısını yani koyunlarımın dört'e üçünü sana vere cem. Hız. Cebrail aynı zikri bir daha okur.

En sonda, Hız. İbrahim Cebrail emin'e derki bu dua çok hoşuma gitti, bu duayı bir daha oku bütün koyunlarım senin olsun der.

Hız. Cebrail Emin, o duayı bir daha okur ve tüm koyunların sahibi olur.

O sırada Hız. İbrahim bastonunu eline almış bütün koyunlarını Cebrail Emin'e devir etmiş eli boş evine gidiyor. Tam o sırada Cebrail Emin onu çağırıyor, o gelmiyor, yemine veriyor gel de seninle konuşalım, sonunda Cebrail Emin onun yanına gidiyor.

Hız. Cebrail Emin, Hız. İbrahim'e şöyle diyor. Bak ben Melek'im ben Cebrail Eminim. Yüce Allah beni sana imtihan için gönderdi ve gerçekten tam layıkıyla imtihanı başarı ile verdin gerçekten Yüce Allah'ın buyurduğu gibi sen Halil'lullah'sın. Bu nedenle bizim koyunlara değil hiçbir şeye ihtiyacımız yoktur. gel koyunların senindir. Sana mübarek olsun. Koyunlarını geri al sahiplen Der.

Bu sözlere, Hız. İbrahim sert tepki yapar. Ben nasıl alırım ben onları Allah rızası için o dua karşılığı hepsini verdim benim o koyunlar içinde tek bir hakkım yoktur o binlerce koyun senindir. Araların da bir türlü anlaşamayınca Yüce Allah başka melekleri insan kılığında onların anlaşması için gönderdi. Ve o meleklerde Hız. İbrahim'i koyunları geri alması için ikna edemeyince, aralarında şöyle bir anlaşma yaparlar bu koyunlar tümü satılacak Allah rızası için fakir ve fukaralara dağıtılacaktır.

Ve alınan karar aynen uygulanmıştır. Hız. İbrahim tek koyun'a bile sahiplen memiştir.

Hız. İbrahim binlerce koyun sahibi iken Bütün koyunlarını fakir fukaraya verir ve Allah'a Tevvekül eder Allah bana yeterdir der.

İŞTE TEVEKKÜL BUDUR KULLUK BUDUR. HALİL'ULLAH BUDUR. ÖRNEK PEYGAMBER ALLAH KENDİSİNDEN MİLYONLARCA DEFA RAZI OLSUN.

Az önce dedim ya biz onları anlayamayız. Allah onlardan binlerce defa razı olsun.

Ermış bir zat şöyle buyurmuştur: Asri Saadet'teki zatlar kalksalar biz görseler bunlar din dışı yaşıyorlar diyecekler. Şu asrın insanlarında onları ve Allah'a bağlı hareketlerini görseler bunlar delidir diyecekler.

Ümame bin Zeyd (r.a.) rivayet ediyor. Hadis no: 700)

“ Bir yer de veba hastalığının çıktığını duyarsanız. Oraya girmeyiniz. Eğer hastalık bulunduğunuz yerden çıkarsa, kaçma niyetiyle oradan çıkmayınız.”

(Buhari, Tıp,30 Enbiya 54. Müslüm, Selam 92,94,98; Ebu Davut, Cenaiz;6 Teberani Medine: 22,23, Müsned, 1/182,193) ve Cemiü's-Sağir 1/207)

Peygamber Efendimiz sonsuz, Salat ve Selam üzerine olsun bu hadisiyle bu gün veya bu devirde kullanılan karantina usulünü 1400 sene önce getirdiğini görüyoruz ve anlıyoruz.

Burada bulaşıcı bir hastalığa yakalanan kimsenin o hastalığı başka taraflara taşımaması için bulunduğu yerden ayrılmamasını, sağlıklı kimsenin de bulaşıcı hastalığın bulunduğu yere gitmemesini istemektedir. Efendimiz S.A.V. başa bir hadislerinde de bulaşıcı hastalığa yakalanıp ta bulunduğu yerden ayrılmayan, sabreden neticeyi bekleyen kimsenin sevap kazanacağına dikkat çekmiştir.

İzah ettiğimiz Hadis aynı zaman da müslümanın kader anlayışını yansıtmaması bakımından da mühimdir. bir müslüman “ Kaderimde ne varsa o olur.” Diyerek kendisini tehlikeye atamaz. Buna karşı tedbir alması gerekir. Tedbirine rağmen musibete uğrarsa o zaman da sabretmelidir. (C. Sağir .S. 207.208)

Yüce Allah bir ayetinde kendinizi tehlikeye atmayınız buyurmuştur.

*

Ebu ali (Hasan bin Ali) Ed-Dakkak (Küşeyrinin şeyhidir) buyurdu ki. Tevekkül üç derecedir.

1- Tevekkül ; Mütevekkil bir kimse Allah'ın va'dine güvenir.

2- Sonra teslim olmak; Teslim olan bir kimse ilmiyle iktifa eder.

3- Tefhizdir; Tefhiz sahibi ise Rabbi'nin hükmüne razı olur.

Yüce Allahu Teâlâ buyuruyor.

“ Bir kimse, Allah'a tevekül eder ise.. Allah ona yetişir...” (Süre 65 Ayet:3)

RAB'BİM YALNIZ SENSİN SEN

Rabbim göklerde ve yerde ne varsa hepsini idare eden sensin,
Kalbimizden dahi geçen her şeyi gizlese de sen en iyisini bilensin,
Yüce Allah'ım dilediğini bağışlar, dilediğine azap edersin,
Allah'ım sana tevekkül ettik, yardımcımız vekilimiz yalnız sensin sen.

İMAN'NIN İKİNCİ ŞARTI OLAN

VEL-MELÂİKETİHİ BÖLÜMÜNÜ YAZMAYA ÇALIŞALIM.

Bilindiği gibi Amentü Billahî'nin (imanın) birinci şartı olan Allah'a inanmak çok geniş şekilde araştırıp yukarıdaki sayfalarda yazılmıştır. Şimdi ise imanın ikinci şartı olan VEL—MELÂİKETİHİ bölümünü araştırıp yazalım.

Konuya her zaman olduğu gibi yine bir ayetle başlayalım.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Peygamber kendisine Rabbi tarafından indirilen (Kur'an'a)

inanmıştır.

Bütün mü'minler de Allah'a, Meleklerine, kitaplarına ve Peygamberlerine inanmışlardır. Ve (Allah'ın) Peygamberleri arasında fark götmeyiz, duyduk ve itaat ettik. Rabbimizin mağfiretini dileriz. Sana döneceğiz derler.”

(Bakara ayet:285)

MELEKLERİ -- TANIYALIM :

Melek: Allah'ın emirlerine tam itaat eden iyi nitelikteki ruhani varlıklardır.

Melek : Yerde, göklerde, Beytülmu'murda, Kürside ve Sidretülmu'tehada bulunan, arş etrafında tavaf eden, Cennet ve Cehenneme de yerde ve gökte memur olan sayısız melekler vardır. bunlar ağırlığı olmayan veya yer kaplamayan nurani cisimlerdir. Yalnız ruhtur denilebilir. Kendi iradeleri ile yahut Esmâi Hüsnâdan bazısını okuyarak istedikleri şekle girebilirler.

Melekler, yemezler içmezler. Uyumazlar, yorulmazlar, ve hastalanmazlar. Yüce Allah'ın dilediği kadar yaşarlar. Onlarda erkeklik veya dişilik (nefis) yoktur. gençlik veya yaşlılık yoktur. Yüce Allahü Teâlâ onlara ne emrederse onu harfiyen

yaparlar; melekler Allah'ın emrettiği tüm yasaklarından sakınırlar gece gündüz hiç bıkmadan usanmadan, yorulmadan O'na ibadet ederler, dua, zikir ve niyazda bulunurlar, onlar hiç günah işlemezler. yerde gökte ve her tarafta bulunurlar onların sayısını yalnız Yüce Allah bilir.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“Göklerde ve yerde kim varsa hep O'nundur. O'nun katındakiler (melekler ne O'na ibadetten çekinir. (ve nede büyüklenirler) ne de yorgunluk (ve sıkınlık) duyarlar. hiç ara vermeksizin gece gündüz (Allah'ı) tesbih ederler.” (Enbiya ayet19-20)

Melekler: Allah'a hiç isyan etmezler, hangi iş için yaratılmışlarsa onu seve seve yaparlar. Haşa itiraz etmezler. Görev seçimi ve bölümü yüce Allah'ın taktiridir O' ne emrederse o dur.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Allah kendilerine verdiği emirlere karşı gelmezler ve kendilerine emredilen şeyi yaparlar.” (Tahrir süresi Ayet: 6)

Melekler: bir anda çok uzak gidip gelebilme, semadan yere, yerden semaya inip çıkabilme özelliğine sahiptirler. Onların bu özellikleri, insanların özellikleriyle, kanatları da bizim bildiğimiz kanatlarla kıyaslanamaz. Dolayısıyla melekleri göremediğimiz gibi onların yapılarını ve işlerini, bizim yapılarımız ve işlerimizle kıyaslama yoluna gidemeyiz.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Hamd gökleri ve yeri yaratan, melekleri, ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan Allah'a mahsustur. O, yaratmada dilediğini artırır şüphesiz Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter.” (Fâtır süresi Ayet: 1)

Başka bir ayet'te ise;

“ Melekler ve Ruh (Cebrail) ona. Süresi elli bin yıl olan bir günde yükselir.” (Meâric Süresi Ayet: 4)

Melekler, gayb-ı bilmezler. Yüce Allah onlara neyi bildirmişse, ancak onu bilirler, daha ötesine gidemezler.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Melekler,' Seni bütün eksikliklerden uzak tutarız. Senin bize öğrettiklerinden başka bizim bilgimiz yoktur. şüphesiz her şeyi hakkıyla bilen, her şeyi hikmetle yapan sensin' dediler.”

Allah şöyle dedi: Ey Âdem! Onlara bunların isimlerini söyle, ‘Âdem meleklerle onların isimlerini bildirince Allah,’ size, göklerin ve yerin gaybını şüphesiz ki ben bilirim, yine açığa vurduklarınızı da, gizli tutuklarınızı da ben bilirim demedim mi? dedi” (Bakara süresi ayet: 31-33)

Meleklerin varlığına iman etmek, imanın esaslarından biridir. Melekler gayb âlemine ait varlıklardır. Allah katında imanın en makbulü de, Gayba olan imandır. Çünkü görünen bir şeye herkes inanır.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Bu, kendisinde şüphe olmayan kitaptır. Allah’a karşı gelmekten sakınanlar için yol göstericidir. Onlar, Gayba iman ederler, namazı dost doğru kırlarlar. Kendilerine rızık olarak verdiğimizde Allah yolunda harcarlar.” (Bakara-2-3)

Meâlindeki ayetler, bu gerçeği ifade etmektedir. Gözle görülen bir şeye İster istemez her kes inanır. Önemli olan Gayba da inanmaktır.

“GAYB” ; gözle görülmeyen, saklı ve gizli olan, akıl onu hemen hüküm edemeyeceği şey demektir.

Sözlükte:

GAYB’ın anlamı şöyle izah etmiştir.

1- hazır ve göz önünde olmama, var’ın zıddı, 2, belirsiz ve meçhul şeyler, görünmez ve bilinmez haller. Sır ve gizli olan şeyler. Âlem-i gayb gaybdan haber vermek, **Âlim-ül – Gayb-** görünmez şeyleri bilen **Yüce Allah.** 3- gözle görünmezolan ruhâni ve mânevi âlem.(Hayat büyük türk Sözlüğü,Sayfa: 410)

Gayb iki kısımdır.

a) Sadece Yüce Allahü Teâlâ’nın bileceği gayb.

Çünkü bu hususta Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“Gaybın anahtarı yalnız O’nun katındadır. Onları ancak O bilir.”(En’am ayet:59)

b) Yüce Allah’ın varlığı, zatı, sıfatları, ahiret günü o günde gerçekleşecek olaylar ve meleklerin varlığı gibi akli ve nakli delillerle ispatlanan gayb.

“Onlar Gayba inanırlar,” Bakara 2/3)anlamındaki ayet ‘teGayba iman edenler övülmektedir. Bu tür gaybı her akıl sahibi anlayabilir.

İşte melekler iman da Gayba iman kapsamında ele alınmaktadır. Çünkü insan, melekleri gözle görememektedir.

Peygamberimiz (s.a.v.) bir Hadisinde şöyle buyurmuştur.

“ Melekler nurdan yaratılmıştır.” (Müslim, Zühd, 60, 1V,2294)

Meleklerin varlığı, akli ve nakli delillerle sabittir. Bunun için Allah’a iman eden bütün insanlar, meleklerin varlığına da iman ederler. Etmeleri de gerekir.

Nitekim, Meleklerle iman Yüce Allahü Teâlâ’nın kesin emridir.

Yüce Allah bir ayette şöyle buyuruyor.

“ Ey İman edenler! Allah’a ve Peygamberine, Peygamberine indirdiği kitaba, iman edin. Kim Allah’ı meleklerini , kitaplarını peygamberlerini ve ahiret gününü inkâr eder, derin bir sapıklığa düşmüş olur.” (Nisa Süresi ayet: 136)

Meleklerin gözle görülmemesi özellikleri, onların yokluğu gerektirmediği gibi, inkâr edilmelerini de gerektirmez. Aslında meleklerin var olduğunu kesin olarak bildiğimiz halde görmediğimiz sadece melekler değildir.

Evrende görmediğimiz daha nice varlıklar bulunmaktadır. Mesela, akıl, nefis, ruh, zeka, sevinç, üzüntü, hava, ve sair bunları biliyoruz his ediyoruz, ama bunları somut olarak göremiyoruz. Diye onların yokluğuna hüküm edemeyiz inkar edemeyiz. Her var olan şeyi de görülmesi de gerekmez.

Melekler, içinde aynı durum söz konusudur. Göremiyoruz ama vardır. çünkü onlar nurani varlıklardır. Bizim gözlerimiz ise onları görebilecek şekilde yaratılmamıştır. onların varlıklarını bize Allah ve Peygamber bildirmektedir. Biz, meleklerin varlıklarını ancak akıl yoluyla onlar ve nakli delillere dayanarak onların varlıklarına iman ederiz.

Melekler; yerde ve semada bulunurlar. Yer yüzün de bulunanların arzı melekler, gök yüzünde bulunanların ise semavi melekler denir. Ayetlerde ve hadislerde, meleklerin sayısı ile ilgili, bir bilgi yer almamaktadır. Bununla birlikte meleklerin pek çok olduğu anlaşılmaktadır. Ne kadar olduklarını ise, sadece Allah bilir.

Konuyla ilgili yalnız bir dörtlük şiirlerimden yazalım mı?

**Biliyorum kulluk görevimi yerine getiremiyorum,
Mal ve mülkünde yaşıyorum, Hamdı bile ihmal ediyorum,
Zayıfım biliyorum tasmahlar gibi bile olamıyorum,
Ey yüce ALLAH,ım Meleklerine gönülden inanıyorum,
Büyüklüğüne RAHMAN ve RAHİM adına sığınıyorum,**

Bilindiği gibi en büyük melekler dört tanedir.

Dikkat edelim. Her müslümanın aşağıda adı ve görevi yazılan on meleği tanımaları ve isimlerinin bilmeleri farzdır.

Bu On Meleklerin adı ve görevleri :

1- Cebrail : (aleyhisselam) Dört büyük meleklerden birincisidir. Görev: Allahu Teâlâ tarafından Peygambere (s.a.v.) vahiy getirmekle görevlidir. ayrıca her yıl Beraat gecesi olan (şaban ayının 15 inci gecesi) bir senelik yapılacak işler olan, harpler, depremler, fırtınalar, vesair belalar defteri yine Allah'ın emriyle bu meleğe verilir.

Cebrail (a.s.) 'e güvenilir ruh anlamına gelen “**Rühu'l- emin**” de denilmiştir:

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“Uyarıcılardan olası diye onu güvenilir Ruh (Cebrail) senin kalbine apaçık Arapça bir dil ile (Kur'ân) indirmiştir.” (Şu'ara süresi ayet 193-194)

Nahl süresinin 102. ayetinde ise, Yüce Allahu Teâlâ o'na “**Ruhu'l—Kudüs**” adı verilmiştir. Bu ayeti inceleyiniz.

Cebrail, meleklerin en üstünü ve en büyüğüdür. O, Allah'a en yakın olduğu için kendisine ayrıca “ Meleklerin efendisi “ anlamında “ Seyyidü'l Melâike “ denilmiştir.

Hanzala (r.a.) rivayet ediyor. Hadis no: (7882)

“ Cebrail bana her geldiğinde şu iki duayı yapmamı emrederdi.”
Allah'ım beni helal ile rızık landır ve Salih işlerde çalıştır.” (Hakim'den. C. Sağır 4/ 1479)

2- Mikâil : (aleyhisselâm) dört büyük meleklerden biridir. görevi; canlıların Rızıklarını idare etmek ve tabiatla ilgili olayları idare etmekle görevlidir, ayrıca; Yine (15 Şaban gecesi) Berat gecesinde, bir senelik rızıkların ve doğacakların defterleri, Allah'ın emrile bu meleğe tevdi edilir.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Her kim Allah'a, Allah'ın meleklerine, Peygamberlerine, Cebrail'e ve Mikail'e düşman olursa, bilsin ki, Allah da kafirlerin düşmanıdır.”
(Bakara Süresi Ayet:98)

3- İsrâfil : (aleyhisselam) büyük meleklerden biridir. görevi; Kıyamet sur' (sürünü) üfürmektir;

İsrâfil, sur'a iki kez üfleyecektir. Birinci üfleme de kıyamet kopacak, ikinci sinde ise yeniden diriliş meydana gelecektir. ayrıca yine 15. şaban gecesi) olan Berat gecesi Cennet veya Cehennem yolunu tutacakların defterleri Allah'ın emri ile bu meleğe tevdi edilir.

Berâ bin Âzib (r.a.) Peygamber Efendimizin (s.a.v.) şöyle buyurduğunu rivayet ediyor.

“Ne zaman üfürme emri verilecek de üfüreceğim “ diye bekliyor.
(Hatib'in Tarih'in'den) C. Sağır. 3/1119)

4- Azrail: (aleyhisselam) dört büyük meleklerden biridir. görevi: Can (ruh) almaya memurdur. ölüm sırasında canlıların ruhunu almakla görevli olduğu için **“ Melekü'l-mevt”** (ölüm meleği) adıyla anılmıştır. Ayrıca, yine (15 Şaban) Beraat gecesinde bir yılda öleceklerin defteri de yine Allah'ın emri ile bu meleğe verilir.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ De ki: Size vekil kılınan ölüm meleği canınızı alacak, sonra Rabbinize döndürüleceksiniz. ^
(Secde süresi ayet 11)

5- Rakib: sağ omuzdakisevapları yazmakla görevli Melek,

6- Atid : Sol omuzdaki günahları yazmakla görevli, melek, bu iki meleklerin diğer isimleri **Kiramen katibini melekleri** veya **“Hafaza melekleri”** adı da verilen yazıcı meleklerdir.

Rakibün (veya Rakib.) ikinci melek olan Atid, bu isimlerin manası, **“ Her an hazır gözetleyici.”** Bunlara Kur'an-ı Kerimde **“Muakkibat”** takpçiler denilir.

Kiramen katibin olan, Rakib ve Atid melekler sürekli bizimle beraber oldukları için onları biraz daha tanıyalım.

Her insanda bir sağ, biri solda olmak üzere iki katip melek vardır. Sağdaki melek Rakip, melek o insanın hayırlarını, (sevaplarını) soldaki Atid, melek de şerlerini (günahlarını) yazar.

İnsan oğlu bir sevap işlerse sağdaki melek, Allah'ın emri ile bir sevap'a on sevap hatta yedi yüz sevaba kadarda yazarlar. Yüce Allah'ın emirlerini aynen tatbik ederler. (Diyanet Ansiklopedisinden ve kürsüden öğütlerden faydalanılmıştır.)

Ebu Ümmame Bahilli, Resulullah (s.a.v.) Efendimizin şöyle buyurduğunu anlattı.

“ Sağ taraftaki melek, sol taraftaki meleğin komutanıdır. Kul, bir iyilik işlediği zaman, hemen onun lehine on iyilik yazar.

Kul, bir kötülük işlediği zaman, sol taraftaki melek onu yazmak isterse; şu emri verir.

--Şimdilik dur..

Bu şekildi, onun hatasını altı veya yedi saat yazmaz.

Bu kadar zaman içinde, kul ettiğine (Günahına) tövbe eder de, Allah'tan bağışlanmasını isterse .. onun için hiçbir şey yazmaz.

Allah'tan bağışlanmasını istemediği takdirde, onun aleyhine bir kötülük yazdırır. “ (Abdülkadir Geylâni Gunyet'üt—Talibin sayfa : 427- 428 .)

Kiramen katibin melekleri kiram olduklarından, bunlara ikram etmek lazımdır.

Sürekli bizi izleyen ve gözleyen bu Kiramen katibin meleklerinden de utanıp günah işlememeliyiz. Bunlar Allah'ın görevlendirdiği meleklerdir. tabiri caiz ise bir nevi Allah'ın elçileridir. Yanlarında günah yapmak onlara eziyettir. Gücenirler, belki de bedua ederler. İşlediğin sevaplardan memnun kalıp hayır dua ederler.

Ebu Hüreyre' den rivayetle; Efendimiz (s.a.v.)şöyle buyurmuştur. Hadis no:7565)

“ Biriniz yanındaki iki melekten, Salih iki komşusundan utandığı gibi utansın. (da günah işlemesin) çünkü onlar gece gündüz kendisiyle beraberdir.” (Beyhaki'nin Şuab'l-İmânın'dan ve C. Sağır 4/ 1441)

Yüce Allah, bunlara.

“ Üzerinizde yaptıklarınızı koruyucu melekler vardır. Onlar şerefli, değerli katiplerdir. her yaptığınızı bilirler.” (İnfitar süresi ayet 10-12)

Böylece katip Melekleri en güzel şekilde Yüce Allah bize tanıtılmaktadır.

Yüce Allah yine katip meleklerle ilgili başka bir ayet'te ise, Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ İnsanın sağında ve solunda oturan iki alıcı melek, onun sözlerini ve yaptıklarını kayıt etmektedir. İnsan hiçbir sözü söylemez ki yanında onu gözetleyen, dediklerini zapt eden bir melek bulunmasın. “ (Kâf Süresi Ayet 17-18)

Katip adı vermesinden bunların çok mükemmel katip oldukları çabuk, işleri çabuk sözleri, gece de olsa gündüz de olsa gizli işleri, gizli sözleri onların yanında fark etmediği için hemen görüp işi tiklerini ve gördüklerini kayıt ettikleri belki resmini de yapıp veya çektikleri de anlaşılabilir -tadır.

Bu yazıcı melekler söz iş ve davranışları adına “ **Amel defteri**” denilen kitaba yazarlar. Kur'â-ı Kerim de, Bu kitap kıyamet gününde, insanlara ön veya arka taraflarından “**sağ veya sol ellerine**” verilecek, “**Oku kitabını**” denilecektir. İnsanlarda bütün yaptıklarını, bu kitapta eksiksiz olarak bulacaklardır. (İnşikak sü. Ayet :10-Hakka S. Ayet: 19-25, Kehf S. Ayet: 49,

Katip melekler, helâ'da (VC) de banyo da, soyunma ve yatma zamanlarında insanlardan ayrılırlar.

Bu Hususta; İbni Ömer'den (r.a.) rivayetle : Hadis no: 2911)

“ Çıplak durmaktan sakınınız. Çünkü yanınızda sadece abdestinizi yaptığımızda ve kişi ailesiyle cinsi münasebette bulunduğu anda ayrılan melekler vardır. Onlardan haya edin. Ve onlara saygı gösterin.” (Tirmizi, Edeb.42 ve C. Sağır 2/746)

İnsan ölünce de, defteri dürüp semaya çıkarlar. Kıyamet'e gelip o insanı mahşere sevk ederler. Ve orada emrolunduğu zaman defterini sahibinin eline verirler.

Yaptığımız hayırlar ve günahlar ve konuştuğumuz her söz havada veya boşlukta kalmıyor. Hepsi bir DVD –R, veya CD – R, de kayıt edilir gibi kayıt ediyorlar tabi ki bizde DVD-R veya CD-R, gibi imkanlar varda Yüce Allah, meleklerle ne gibi imkanlar sağlamış onu biz idrak edemeyiz. Belki de her yaptığımızı kameraya almış gibi bize seyir ettirirler. İtiraz edilecek hiçbir bahane bulamayız.

En iyisini Allah bilir

Melekler güzel kokuyu severler. Bu sebeple Peygamberimizin mübarek vücutları miskten daha güzel kokulu olduğu halde ekseriye ve bilhassa namaza dururken ayrıca güzel koku sürünürlerdi.

Meleklerle ve mü'minlere eza olmasın diye ağızda çiğ soğan, samsak kokusu ile mescide girmelerini nehyetmişlerdir.

Ayrıca rahmet melekleri bir evde köpek bulunan, oyun, işret gibi günahlı işler yapılan eve girmezler. Ayrıca cünüp olanlar tütün ve günah kokanlarla beraber bulunmazlar. Katip melekler görev icabı bu kişilerden ayrılamayacaklarından çok eziyet duyarlar ki, bu hal bu gibi insanların ömürlerinin kısa olmasını mucip eder.

Âmentü Şerhi N. Kurutuluş kitabından. Allah Katında din kitabı'ndan) ve Diyanettin İslami ilmuhalinden ve Diyanettin kürsüden öğütler, ve Gunyet'üt Talibin kitaplarından faydalanılmıştır.)

Ammar bin Yasir'den rivayetle: Hadis No: 3524)

“ Üç kişi vardır ki, melekler onlara hayır ile yaklaşmazlar: Kâfirin cesedine, Kadınlara mahsus koku sürünen erkeğe ve yemek veya uyumak istediğin de namaz abdesti gibi abdest alanın dışında. Cünüp kimseye.”
(Teberani'nin kebirinden, ve C. Sağır 3/885)

7- Münker :

8- Nekir

Münker- Nekir melekleri, kabrine konulan insanları gelip soru soran iki meleğe verilen isimdir. Kur'an-ı Kerimde bunlardan bahis edilmemekte, yalnız

Hadisi Şerifte bu konuda çokça hadis vardır. yeri geldikçe konuyla ilgili bazı hadisler yazılacaktır.

Ayrıca bu melekleri kısaca Münkereyn ve Fettanü'l-kabir (kabir sorgucusu) da denilmiştir.

Teşbihte hata olmasın, nasıl ki dünyada devletler veya kıtalar arası gümrük varsa, o gümrükte pasaport, vize veya nüfus cüzdanı soruyorlar soruşturuyorlar, bir sakıncası yoksa ondan sonra ülkelerine kabul ediyorlar.

Eğer o kişinin pasaportu yok, vize yok, nüfus cüzdanı yok ise birde kırmızı bültenle aranıyorsa, o kişi, yakaladıkları gibi suçlu olarak alıkoyarlar cezası neyse razı olur ve cezasını çeker.

Kabre konulan insanları ilk ziyaret eden (gümrük görevlileri) gibi pasapor, vize nüfus cüzdanı yerine, Peygamber Efendimizin (s.a.v.) hadisinde buyurduğuna göre Münker- Nekir şöyle sorarlar. “ Rabbin kim? Peygamberin kim? Dinin nedir? kitabın nedir?”

Eğer meyit (ölü) bu sorulara cevap verirse, Allah'ın izniyle pasaportu elinde nüfus cüzdanı cebinde vizeyi almış demektir. Yok eğer bilmiyorsa Allah korusun. (Münziri, 1V.365-370 ve diyanetin Kürsüden öğütler S.77 den faydalanılmıştır.)

Resulullah (s.a.v. buyurdu ki :

“ Kul ölünce yanına iki siyah ve gök gözlü melek gelir. Birine Münker,diğetine Nekir denir. Peygamber hakkında ne dersin derler. Eğer mü'min

İse Allahü Teâlâ'nın kulu ve Resülü'dür, şahadet ederim ki, Allahü Teâlâ birdir. Muhammed (aleyisselam) onun Resülü'dür. Der. Mezarını enine boyuna yetmiş arşın büyültürler. Nur ile doldururlar. Bir gelin gibi neşeli uyu, seni en çok sevdiğinden başka hiçbir şey uyandırmaz, derler. (kafir) Münafık ise bu suale bilmiyorum. İnsanlardan işittim, bir şeyler söylediler. Ben de söyledim, der. Bunun üzerine toprağa onu sıkıştır, denir. Kaburga kemikleri birbirine geçer, böylece azap içinde kalır.” Resulullah (s.a.v.) Hazreti Ömer'e (r.a.) buyurdu ki : Ya Ömer kendini nasıl görüyorsun? Ölünce sana eni bir arşın boyu dört arşın bir mezar kazarlar, sonra seni yıkarlar, kefenle seni mezara koyarlar. Sonra doluncaya kadar toprak doldururlar ve dönüp giderler. Münker ve Nekir gelir. Sesleri gök gürültüsü gibi gözleri şimşek gibi sakallarını yere sürerler. Dişleri ile mezarını eşerler. Seni hareket ettirirler. Hazreti Ömer (r.a.) : Ya Resulullah (aleyhisselam) o zaman aklım başımda mı olur? Diye sordu. “Evet “ buyurdu. Öyleyse korkmam, onlara yeterim, dedi. (İmamı Gazali Kimya-yı Saadet Sayfa 777)

Kafir ve münafık meyyit meleklerin sorunlarına cevap veremediklerinden dolayı

Efendimiz (s.a.v.) Hadisi şerifte dedi ki:

“Kâfire mezarda iki âzap meleği musallat ederler. İkisi de kör ve sağır olur. Her birinin elinde demirden, develerin su içtiği kovalar gibi topuzlar bulunur. Kıyamete kadar onu döverler. Gözleri yoktur ki, halini görüp acınsınlar. Kulakları duymaz ki, acı feryatlarını işitsinler.” (İmam-ı Gazali Kimya-yı Saadet S.777)

Başka bir hadis te ise;

“ Bunların feryadını insan ve cin hariç ölüye yakın her şey duyar.”
(Buhari , Cemaiz, Sayfa.92)

9 - Rıdvan:

Rıdvan cennet kapılarında bekçi olan, cennete girecek müminleri selamla karşılayıp onlara hizmet eden meleklerin reisine denir.

Cennetin kapısı ilk defa Hz. Muhammed (s.a.v.)’e, açacaktır.

Kur’an-ı Kerim, bu melekleri şöyle açıklamaktadır.

“ Rablerinin azabından sakınanlar, bölük, bölük cennete sevk edilirler . oraya varıp da cennetin kapıları açıldığında cennet bekçileri onlara, selam size, ne hoşsunuz. Buyurun sonsuza kadar kalmak üzere girin cennete derler.

(Zümer Süresi Ayet: 73)

Tabiki cennet’e gitmek için çalışmalıyız, çok bedel ödemeliyiz. Nasıl zengin olmak için gece gündüz çalışılıyor ise, nasıl bir iş sahibi veya ekmek sahibi olmak için 06 yaşlarından okula başlayıp, 20 ile 30 yaşlarına kadar ders eğitim öğretim yapıyorsa veya, nasıl bir sanatkar yıllarını verip bir meslek sahibi oluyorsa bir ekmek, bir sakız, bir simit dahi parasız alınmıyorsa, her şeyin bir bedeli varsa,

Tabii ki Cennetin de bir bedeli vardır. bana sorarsanız cennet çok, çok ucuz cehennem çok, çok pahalıdır. Bu konuyu ileride Allah ömür verirse cennet veya cehennem bölümünde yazacağım.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Rabbin’den sana indirilen gerçek olduğunu bilen kimse, (onu bilmeyen) kör gibi olur mu? (bunu) ancak akıl sahipleri anlar.

Onlar,Allah’a verdikleri sözü yerine getiren ve sözleşmeyi bozmayanlardır.

Onlar, Allah’ın riayet edilmesini emrettiği haklara riayet eden, Rabblerine saygı besleyen ve hesaptan korkanlardır.

Onlar, Rablerinin rızasına ermek için sabreden, namazı dosdoğru kılan, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli olarak ve açıktan Allah için harcayan ve kötülüğü iyilikle ortadan kaldıranlardır. İşte bunlar için dünya yurdunun iyi sonucu vardır. “ (Ra’d Süresi ayet: 19,20,21,24)

10- Malik:

Malik. Cehennemde görevli olan meleklerin reisidir. Kıyamet günü hesaplar görüldükten ve cennetlikler ile cehennemlikler birbirinden ayrıldıktan sonra Malik, onlar için ilk kez Cehennem kapısını açacaktır.

Bu konuyla ilgili iki ayetleri yazalım.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ inkar edenler gurup, gurup cehenneme sevk edilirler. Cehenneme vardıklarında oranın kapıları açılır ve cehennem bekçileri onlara şöyle derler. İçinizden Rabbinizin ayetlerini size okuyan ve böyle bir güne kavuşacağınıza dair sizi uyaran Peygamberler gelmedi mi? (diye soracaklar.) onlar da, evet geldi fakat biz inkar ettik. Derler. Fakat inkarcılar hakkında azap sözü gerçekleş- miştir.” (Zümer Süresi ayet: 71)

Başka bir ayet’te

“ Cehennem de şöyle bağırlar “ Ey Malik (cehennem bekçisi) Rabbin hiç değilse canımızı alsın.” O da: “siz böyle kalacaksınız.” der. (Zuhuf süresi Ayet: 77)

İnsan oğlunun söylediği her sözü, yaptığı her iş ve davranışın kayıt edildiğini ve bunlardan sorumlu olduğunu bilir ve tedbirli olur. Sadece dünyada yaşadığı günü değil, geleceğini ve ebedi hayatını düşünür. Ahiret hayatının da, bu dünya hayatının bir devamı olduğunu, burada yapılanlardan sorguya çekileceğini, hayatını ona düzene koyar ve bilinçli bir Müslüman her aman hazırlıklı olur.

Aslında dünya hayatı, ahiretteki ebedi hayata hazırlamaktan ibarettir. Çünkü ahiret hayatıyla ilgili her şey, cennet da cehennem de buradan gönderilmektedir. Konumuzla ilgili bir ayeti Kerim’e de Yüce Allah şöyle buyuruyor.

Yüce Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Her kesin yaptığı iyiliği ve yaptığı kötülüğü hazır bulacağı günde kişi, kötülükleri ile kendi arasında uzak mesafede bulunmasını ister. Yine Allah sizi kendisine karşı dikkatli olmanız hakkında uyarmaktadır.” Âl-i İmran süresi ayet:30

Başka bir ayet’te ;

And olsun ki insanı biz yarattık. Ve nefsinin ona ne vesveseler verdiğini de biliriz. Çünkü biz ona şah damarından daha yakınız.” Kaf süresi ayet:16

Başka bir ayete’de:

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor.

“ Herkes için önünden ve arkasından takip eden melekler vardır. onu Allah’ın emri ele gözetirler.” (Râd Süresi ayet 11)

Hadis No: 7565, Ebü Hüreyre (r.a.) rivayet ediyor:

“Biriniz yanındaki iki melekten, Sâlih iki komşusundan utandığı gibi utansın. (da günah işlemesin) çünkü onlar gece gündüz kendisiyle beraberder.”

(Beyhaki'nin Şuabü'l, İman'ından)

Sonuç Olarak :

Melekler bu kâinatta olup biten her şeyle ilgilidirler. Yüce Allah melekleri her işe ve her varlığa nezaret etmekle ve kâinatın nizamını sağlamak ile görevlendirmiştir.

Yüce Allah meleklerle üstlendirdiği başka görevleri ise Kur'an-ı Kerimde şöyle buyurmuştur.

“Melekler Salih kullarının bıraktığı mirası, gelecek nesillere taşırlar “(Bakara süresi Ayet 248)

“Savaş sırasında mü'minlere yardımcı olurlar. “ (Enfâl .9-12) ve onlarla birlikte savaşrlar.”(Âl-i İmran 123,124) “ İnsanların uyarılması için Allah'tan bir ruh, bir vahiyle inerler.” (Nahl.2) Melekler, insanları korurlar.” (Tarık. Süresi ayet: 4) iki yanında oturur ve onun yaptıklarını yazarlar.” (İnfitar Süresi ayet: 10) ağızlarından çıkan her sözü zapta geçirirler. (Kaf 17-18)

Melekler kıyamet günü arş'ın etrafını kuşatırlar, Allah'ı Hamd ile tesbih ederler. Zümer 75)

Melekleri bize en iyi tanıtan Yüce Allah ve Resulüdür. Bu nedenle bizde Ayetlerden ve Hadislerden çokça faydalanmaya çalıştık ve en sağlam ve en güvenilir kaynakta Ayet ve Hadisler değılmidir?

Konuyla ilgili bir ayet daha okuyalım

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Şüphesiz Rabbimiz Allah'tır deyip de sonra dosdoğru olanlar var ya onların üzerine melekler akın, akın inerler korkmayın, üzülmeğin, size (dünyada iken) va'd edilen cennetle sevinin derler.” (Fusilet, Süresi Ayet: 30)

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Resulüm de ki: Cebrail'e düşman olanlar bilsinler ki, Cebrail Allah'ın izniyle senin kalbine, insanlara doğru yolu gösterici ve müjdeleyici olan, daha öncede kutsal kitapları teyit eden Kur'an'ı indirmiştir.”Bakara Süresi ayet 97)

Ölen bazı Salih insanların melekleri Rabbi Teâlâ'nın emri ile, o kimsenin kabri üzerinde durup onun için kıyamete kadar istiğfar ve tesbih ederler.

Bir Hadisi kudsi de.

Kulumun kabri üzerinde durunuz; beni tesbih, tahlil ve tekbir ediniz; sevabını o kulum için yazınız. Buyrulduğu bildirilmiştir.(Âmentü Şerhi N. KurtuluşS: 67)

Mü'minler bir kısım Meleklerden daha kıymetlidir.

Hadis No: 7184 , Ebu Hüreyre (r.a.) anlatıyor.

Resulüllah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

“ Mü'min, Allah katında bir kısım meleklerden daha kıymetlidir.”

(Küttüb-i Sitte 17/541)

Meleklerin varlığını inkar etmek, insanı küfre götürür. Bu husus Kur'an-ı Kerim'de açıkça ifade edilmektedir.

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

Allah'a, meleklerine, Cebrail ve Mikail'e düşman olan kimseler bilmelidirler ki Allah da kafirlerin düşmanıdır.”(Bakara Ayet 98)

Başka bir Ayet'te,

Yüce Allah şöyle buyuruyor.

“ Allah kendinden başka hiç bir varlığın ibadete müstahak olma dığını deliller (ayetlerle) açıkladı. Melekler ve ilim sahipleri de doğru hareket ederek buna inandılar. O'ndan başka hiçbir ilah yoktur. O mutlak galiptir, yegane hüküm ve hikmet sahibidir. Allah katında hak din İslam dır.” (Ali- İmran süresi Ayet: 18-19)

SADAKALALLAH

Not:

Allah Teâlâ hepinizden razı olsun, bunları okuyun ve okutun, Çünkü: Yüce Allah buyuruyor ki, “Hiç bilenle bilmeyen bir olur mu?”

Peygamber Efendimiz de : Alimin uykusu cahilin ibadetinden üstündür.” Başka bir Hadisinde: “Âlimin, kıldığı iki rekât namaz, cahilin kıldığı bin rek'at namaza bedeldir.” Çünkü alim bilinçli uyuyor ve bilinçli ibadet ediyor cahil ise kısacası cahildir.

AMENTÜ BİLLAHİ	3
İMAN	4
İMAN VE AMEL	4
İMANIN ÜSTÜNLÜĞÜ	5
İMAN İKİYE AYRILIR (İcmali İman ve Tefsiri imen)	8
İMAN ETMEK KOLAY AMA ONU TUTMAK ZORDUR.	9
İMAN KAÇ ÇEŞİTTİR	10
İMANIN ÇEŞİTLERİ VE ESASLARI	10
İMANIN DÖRT KAPISI VARDIR	11
KELİME-İ TEVHİD VE KELİME-İ ŞAHADET	11
TEVHİD'İN MANASI,	15
BİR ŞİİR	19
BU DÖRT HAKİKAT	22
İMANIN SALİH VEYA MAKBUL OLMASININ ŞARTLARI	23
TASTİK EDEN VEYA İNKAR EDEN İNSANLAR	24
İNANCIMIZ VE İMANIN HAKİKATLARI	24
GAYBA İMAN ETMEK,	25
GAYB-I ANCAK ALLAH TEÂLÂ BİLİR	25

HARAM-I HARAM BİLMEK	25
HELAL-I HELAL BİLMEK	26
İMANIN MUHAFAZASI	26
HÜVELLAHÜ'L LEZİ	27
A L L A H C. C.	28

ALLAH TEÂLÂ'YA İNANMAK	31
ALLAH TEÂLÂ'NIN SIFATLARI	32
A L L A H TEÂLÂ'NIN SEVGİSİ	38

ALLAH TEÂLÂ'YI NİÇİN SEVMELİYİZ,	39
ALLAH TEÂLÂ'NIN SEVGİSİ NASIL OLUR	38
ALLAH TEÂLÂ'NIN RIZASI	40
YÜCE ALLAH KULLARININ SEVMESİ	46
BİR HİKAYE/ KISSA	49
ALLAH TEÂLÂ'NIN SEVMEDİĞİ KİMSELER	52
ALLAH TEÂLÂ'YI TANIMAK	53

BİR ŞİİR	54
BU NİMETLER	56
İNSAN KAÇ ŞEYDEN YARATILMIŞÜİR,	58

KALBİN / RUHUN HAKİKATLERİ	59
RUHUNU FAYDALI BİLGİLERLE DONATMAK	61
KALPTEKİ HATIRLAR	61
YANLIŞ İNANÇLARDAN ARINDIRMAK	63
ALLAH TEÂLÂ'YI TANIMAK	65
<hr/>	
ALLAH C. C.	68
BİR ŞİİR	74
DÖRT TESBİHATIN MANASI	75
KISSA	80
İTİKAT ÇOK ÖNEMLİDİR.	80
ALLAH TEÂLÂ'NIN KORKUSU	83
ALLAH TEÂLÂ'DAN KORKMAK DOĞRUDUR.	84
VE BEN NASIL KORKMAYAYIM	89
BİR KISSA HİKAYE	91
KORKUNUN ÜSTÜNLÜĞÜ VE ÖZENDİRME	92
ALLAH KORKUSU SEKİZ ŞEYLE OLUR	96
ALLAH TE'ÂLÂ'NIN TAKTİRİNE RAZI OLMAK	101
ALLAH TEÂLÂ'NIN RAHMETİ	105

ALLAH TEÂLÂ'YA TEVEKKÜL ETMEK	117
BİR ŞİİR	120
GERNÇEK TEVEKÜL ETMEK	122
HASTANIN TEDAVİ OLMASINDA TEVEKKÜL	123
ŞİİR	124
TEVEKKÜL NASIL OLMALIDIR	125
ŞİİR	128
BU ON MELEKLERİN ADI VE GÖREVLERİ	133